

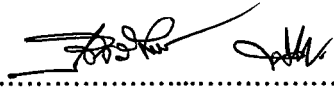
ความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง
อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี

เสริมวิทย์ ถนอมสิน

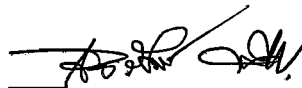
งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
กลุ่มวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน
วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา
กันยายน 2559
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

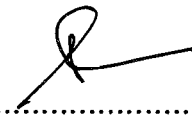
อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์ และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ ได้พิจารณางานนิพนธ์
ของ เสริมวิทย์ ถนอมสิน ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.ชินรัตน์ สมสืบ)

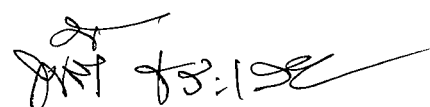
คณะกรรมการสอบงานนิพนธ์

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.ชินรัตน์ สมสืบ)

.....กรรมการ
(ดร.วิชัย จงโชติชวัลย์)

.....กรรมการและเลขานุการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.พงษ์เสฐียร เหลืองอลงกต)

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจอนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พจน์ีย์ ธารเสนา)

วันที่ 1 เดือนกันยายน พ.ศ. 2559

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวิจัยเรื่องความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือจากหลายท่านที่ได้อนุเคราะห์ให้ความช่วยเหลืออย่างดียิ่ง โดยเฉพาะรองศาสตราจารย์ ดร.ชินรัตน์ สมสืบ ในฐานะที่ปรึกษางานนิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำในการคัดเลือกเรื่องที่ศึกษา และการตรวจทาน ตลอดจนให้คำแนะนำแก้ไข และรองศาสตราจารย์ ดร.พงษ์เสฐียร เหลืองอลงกต, ดร.วิชัย จงโชติชัชวาลย์ และอาจารย์พรเทพ นามกร ในฐานะกรรมการสอบงานนิพนธ์ ที่ได้ให้คำชี้แนะ ในการดำเนินงานนิพนธ์ ส่งผลให้การศึกษาสำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้ศึกษารู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่าน และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

การศึกษางานนิพนธ์ ครั้งนี้จะสำเร็จลงไม่ได้ หากขาดความร่วมมือจากสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี ที่ตอบแบบสอบถาม และได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ครบถ้วน ทำให้ได้ผลการศึกษาที่ได้เป็นประโยชน์ ตลอดจนขอขอบคุณผู้ที่มิได้เอ่ยนาม ณ ที่นี้ ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการดำเนินงานนิพนธ์ครั้งนี้ และครอบครัวของผู้วิจัยที่ให้การสนับสนุน

เสริมวิทย์ ถนอมสิน

58930088: กลุ่มวิชา: การจัดการภาครัฐและภาคเอกชน; ปร.ม. (การจัดการภาครัฐและภาคเอกชน)

คำสำคัญ: ความพึงพอใจ/ การบริหารจัดการ

เสริมวิทย์ ถนอมสิน: ความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี (SATISFACTION AMONG VILLAGE FUND MEMBERS WITH THE ADMINISTRATION OF VILLAGE AND URBAN COMMUNITY FUND, AMPHOE LAEM SING, CHANTABURI PROVINCE) อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์: ชินรัตน์ สมสืบ, ปร.ค. 84 หน้า. ปี พ.ศ. 2559.

การศึกษาเรื่องความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี และเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ โดยวิธีการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ สมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี กลุ่มตัวอย่างจำนวน 377 คน โดยใช้สูตรของ Yamane (1973) และใช้สถิติ t-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระที่มี 2 กลุ่ม และใช้สถิติ One-way ANOVA เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระที่มี 3 กลุ่มขึ้นไป

ผลการวิจัยความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี โดยภาพรวม พบว่า สมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี มีความพึงพอใจมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการควบคุม มีความพึงพอใจมากที่สุด เป็นอันดับแรก รองลงมาด้านการจัดองค์การ มีความพึงพอใจมากที่สุด ด้านการนำ มีความพึงพอใจมากที่สุด และอันดับสุดท้ายด้านการวางแผน มีความพึงพอใจมากที่สุด ตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า สมาชิกที่มีเพศ อาชีพ และรายได้ต่างกันมีความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรีแตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐาน ส่วนสมาชิกที่มีอายุต่างกัน มีความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

58930088: MAJOR: PUBLIC AND PRIVATE MANAGEMENT; M.P.A.
(PUBLIC AND PRIVATE MANAGEMENT)

KEYWORDS: SATISFACTION/ ADMINISTRATION

SERMWIT THANOMSIN: SATISFACTION AMONG VILLAGE FUND MEMBERS WITH THE ADMINISTRATION OF VILLAGE AND URBAN COMMUNITY FUND, AMPHOE LAEM SING, CHANTABURI PROVINCE. ADVISOR: CHINNARAT SOMSUEB, Ph.D. 84 P. 2016.

The purpose of this study was to examine a level of satisfaction among Village Fund members with the administration of Village and Urban Community Fund, located in Amphoe Laem Sing, Chanthaburi Province. Also, this study aimed at comparing the level of satisfaction among these members with the administration of Village and Urban Community Fund as classified by gender, age, educational level, occupation, and amount of income. The data were collected from 377 Village Fund members, recruited by Yamane's formula (1973). The test of t-test was administered to compare the differences between independent variables with two groups. Also, the test of One-way ANOVA was used to compare the differences among variables with three groups onwards.

The results of this study revealed that the subjects expressed the highest level of satisfaction with the administration of Village and Urban Community Fund. When considering each aspect, it was shown that the one in relation to monitoring aspect was rated the highest, followed by the aspects relating to organizational management, leadership, and planning, respectively. All of these aspects were rated at the highest level of satisfaction.

Based on the results from the test of hypotheses, it was found that there were statistically significant differences in the level of satisfaction among the subjects with different gender, occupation, and amount of income toward the administration of Village and Urban Community Fund, located in Amphoe Laem Sing, Chanthaburi Province. The hypothesis was, therefore, accepted. Finally, no statistically significant difference was found in the level of satisfaction among the subjects with different age towards the administration of Village and Urban Community Fund in Amphoe Laem Sing, Chanthaburi Province. Thus, the hypothesis was rejected.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ซ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
สมมติฐานการวิจัย	2
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
ขอบเขตการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ	6
แนวคิดกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง.....	11
แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับการบริหารจัดการ	14
ข้อมูลทั่วไปของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี .	29
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	41
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	52
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	52
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	53
การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ	53
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	54
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้.....	55
เกณฑ์การแปลผล	55

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย	57
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	58
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้าน ต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี.....	59
ตอนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐาน	65
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	71
สรุปผลการวิจัย.....	71
อภิปรายผลการวิจัย.....	72
ข้อเสนอแนะ.....	75
บรรณานุกรม	77
ภาคผนวก	80
ประวัติย่อของผู้วิจัย	84

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2-1	เปรียบเทียบทฤษฎีการบริหารจัดการ 27
2-2	สรุปการเปรียบเทียบตัวแปรต้นกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... 49
4-1	จำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม 58
4-2	จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจของสมาชิกกองทุน หมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี ด้านการวางแผน 59
4-3	จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจของสมาชิกกองทุน หมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี ด้านการจัดองค์การ 61
4-4	จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจของสมาชิกกองทุน หมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี ด้านการนำ 62
4-5	จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจของสมาชิกกองทุน หมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี ด้านการควบคุม 63
4-6	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้าน ต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี โดยภาพรวม 65
4-7	การเปรียบเทียบเพศกับความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการ ของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี..... 66
4-8	ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจ ของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามอายุ 66
4-9	ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจ ของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามอาชีพ..... 67

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-10 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post hoc) ของค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจ ของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามอาชีพ.....	68
4-11 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจ ของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามรายได้	69
4-12 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post hoc) ของค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจ ของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามรายได้.....	69
4-13 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	70

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	3

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในภาวะที่ประเทศประสบปัญหาด้านเศรษฐกิจ อันส่งผลกระทบต่อประชาชนโดยทั่วไป ทั้งในพื้นที่ชนบทและชุมชนในเมือง รัฐบาลจึงได้เกิดมีแนวความคิดเพื่อการกระตุ้นเศรษฐกิจในระดับฐานรากของประเทศขึ้นมา โดยแนวความคิดดังกล่าวมุ่งเน้นเรื่องการพัฒนาอาชีพ สร้างงาน สร้างรายได้ ลดรายจ่าย ของประชาชนและมุ่งให้โอกาสแก่ภาคประชาชน โดยเฉพาะคนที่มีฐานะยากจนในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน นโยบายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง “โดยรัฐบาลจัดตั้งกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง กองทุนละ 1 ล้านบาท” นั้น วัตถุประสงค์การจัดตั้งกองทุน 1 ล้านบาท ก็เพื่อเป็นแหล่งเงินทุนหมุนเวียนในหมู่บ้านและชุมชนเมือง สำหรับการลงทุนเพื่อพัฒนาอาชีพ สร้างงาน สร้างรายได้หรือ เพิ่มรายได้ การลดรายจ่าย การบรรเทาเหตุฉุกเฉินและจำเป็นเร่งด่วน และสำหรับการนำไปสู่การสร้างกองทุนสวัสดิการที่ดีแก่ประชาชนในหมู่บ้านหรือชุมชน ส่งเสริมและพัฒนาหมู่บ้านและชุมชนเมืองให้มีขีดความสามารถในการจัดระบบการบริหารจัดการเงินทุนของตนเอง เสริมสร้างกระบวนการพึ่งพาตนเองของหมู่บ้านและชุมชนเมือง ในด้านการเรียนรู้ การสร้างและพัฒนาความคิดริเริ่ม เพื่อการแก้ไขปัญหาและเสริมสร้างศักยภาพและส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงในหมู่บ้านและชุมชนเมือง กระตุ้นเศรษฐกิจในระดับฐานรากของประเทศ รวมทั้งเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในอนาคต และเสริมสร้างศักยภาพ และความเข้มแข็งทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมของประชาชนในหมู่บ้านและชุมชนเมือง (นพดล เหล่ากอ, 2549)

กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี นับว่าเป็นกองทุนที่เพิ่มโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบได้มากขึ้น โดยนำเงินทุนไปสร้างอาชีพและเพิ่มรายได้ในครัวเรือน รวมทั้งยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น และบรรเทา ค่าดอกเบี้ยกู้ยืมนอกระบบ ซึ่งช่วยลดปัญหาหนี้นอกระบบได้บางส่วน อย่างไรก็ตาม กองทุนหมู่บ้าน อำเภอแหลมสิงห์ยังพบปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานและการบริหารจัดการ

ดังนั้นกองทุนหมู่บ้านต้องเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านการสนองประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้มากขึ้น และติดตามการใช้จ่ายเงินของผู้กู้อย่างต่อเนื่องว่าผู้กู้นำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ซึ่งกลายเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดหนี้เสียหรือประสบปัญหาหนี้ค้างชำระ และหรือเงินขาดบัญชีเพิ่มขึ้นได้ โดยเฉพาะกองทุนหมู่บ้านที่ขาดกลไกในการฟื้นฟูอาชีพให้กับ

สมาชิก เมื่อสมาชิกได้เงินไปแล้ว บางส่วนนำมาใช้บรรเทาหนี้ในระบบและไม่สามารถหารายได้เพิ่ม ต้องไปกู้หนี้ยืมสินในระบบเพื่อนำมาชำระหนี้กองทุนหมู่บ้าน เกิดการก่อหนี้ซ้ำซ้อนและต่อเนื่องขึ้นการศึกษาครั้งนี้จึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี เพื่อที่จะได้นำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยฉบับนี้ไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุง นำผลที่ได้จากการศึกษาวิจัยมาปรับปรุงกลยุทธ์ด้านการจัดการ และพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้าน ฯ ให้สามารถตอบสนองความต้องการและความพึงพอใจสูงสุดของสมาชิก

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้

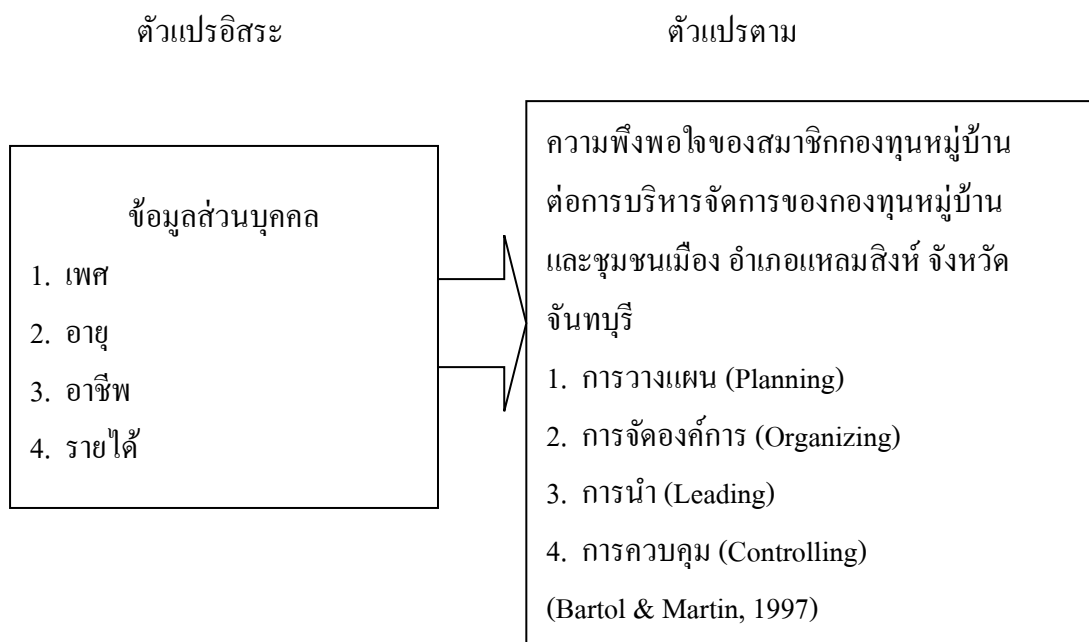
สมมติฐานการวิจัย

1. สมาชิกที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรีแตกต่างกัน
2. สมาชิกที่มีอายุต่างกันมีความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน
3. สมาชิกที่มีอาชีพต่างกันมีความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรีแตกต่างกัน
4. สมาชิกที่มีรายได้ต่างกันมีความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรีแตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี ผู้วิจัยได้อาศัยแนวคิดของ Bartol and Martin (1997) การบริหารจัดการมีขั้นตอนที่สำคัญ 4 ประการ คือ การวางแผน (Planning) การจัด

องค์การ (Organizing) การนำ (Leading) และการควบคุม (Controlling) แสดงเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพ

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี
2. ทราบผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตาม อายุ เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้
3. ทราบปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี ตามแนวคิด Parasuraman, Zeithaml, and Berry (1988) สำหรับตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ และรายได้
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์การ การนำ และการควบคุม

ขอบเขตด้านพื้นที่

การวิจัยครั้งนี้มีประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ สมาชิกของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี จำนวน 6,531 คน (กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี, 2559)

ขอบเขตด้านเวลา

ในการวิจัยครั้งนี้ ทำการศึกษาตามกรอบแนวคิดในการวิจัยของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี ในช่วงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2558 ถึง เดือนเมษายน พ.ศ. 2559 รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 6 เดือน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความพึงพอใจของสมาชิก หมายถึง ความพึงพอใจเป็นความรู้สึก แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ ความรู้สึกในทางบวกและความรู้สึกในทางลบ ความรู้สึกในทางบวกเป็นความรู้สึกที่เมื่อเกิดขึ้นแล้วทำให้เกิดความสุข ความสุขนี้เป็นความสุขที่แตกต่างจากความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ กล่าวคือ เป็นความรู้สึกที่มีระบบย้อนกลับความสุขสามารถทำให้เกิดความสุขหรือความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ ความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวกและความรู้สึกที่มีความสัมพันธ์กันอย่างสลับซับซ้อนและระบบความสัมพันธ์ของความรู้สึกทั้งสามนี้ เรียกว่า ระบบความพึงพอใจ

สมาชิกกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ หมายถึง แหล่งเงินทุนหมุนเวียนสำหรับการลงทุนเพื่อพัฒนาอาชีพ สร้างงาน สร้างรายได้ และบรรเทาเหตุจำเป็นเร่งด่วนของชุมชนเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ ในระดับรากหญ้า และเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจ และสังคมของประชาชนทั่วประเทศ ส่งผลต่อสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรม

การวางแผน (Planning) หมายถึง กองทุน ฯ มีการวางแผนหรือกำหนดเป้าหมายของกองทุน ฯ อย่างชัดเจน มีการวางแผนในการบริหารงานมีทั้งแผนระยะสั้นและแผนระยะยาว บริหารจัดการ โดยมีความรู้และความพร้อมในการจัดตั้ง และการบริหารงานของกองทุน ฯ

มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างแท้จริง

การจัดองค์การ (Organizing) หมายถึง การกำหนดอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงานอย่างเหมาะสม มีโครงสร้างอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ และสายการบังคับบัญชาไว้อย่างชัดเจน การจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงานและตำแหน่งหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายตามความเหมาะสมของแต่ละหน่วยงาน และมีการจัดตั้งคณะกรรมการที่ทำงานอย่างโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้

การนำ (Leading) หมายถึง การเป็นสถาบันการเงินชุมชนได้อย่างมั่นคง สามารถส่งเสริมให้สมาชิกดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงได้ ช่วยให้สมาชิกในชุมชนมีความเข้มแข็ง และสามารถช่วยเหลือตนเองได้ในระดับหนึ่ง และ การเปิดโอกาสให้สมาชิกมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

การควบคุม (Controlling) หมายถึง การที่กองทุนสามารถแก้ไขปัญหาได้ตรงตามเป้าประสงค์ของสมาชิก มีระบบและกลไกในการติดตามสมาชิก ๆ มีการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามมาตรฐานกำหนด และหน่วยตรวจสอบภายในของกองทุน ๆ ทำหน้าที่ช่วยควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง “ความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี” ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
2. แนวคิดกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง
3. แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับการบริหารจัดการ
 - 3.1 ความหมายของการบริหารจัดการ
 - 3.2 องค์ประกอบของการบริหารจัดการ
 - 3.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการ
 - 3.4 การเปรียบเทียบทฤษฎีการบริหารจัดการ
4. ข้อมูลทั่วไปของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

จากการศึกษาค้นคว้างานเอกสารและแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ และมีผู้วิจัยหลายท่าน ได้ให้ความหมายแนวคิดและทฤษฎี ไว้ดังนี้

Wolman (1973) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก (Feeling) มีความสุขเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมายที่ต้องการหรือตามแรงจูงใจ

Hinshaw and Atwood (1985 อ้างถึงใน อภรณ์รัตน์ เลิศไพบรود, 2554) ได้ให้แนวคิดว่า ความพึงพอใจของผู้รับบริการเป็นความคิดเห็นของผู้รับบริการที่ได้รับจากผู้ให้บริการ และจัดเป็นเกณฑ์ประเมินด้านผลลัพธ์ด้วยและเป็นระดับของความสอดคล้องระหว่างความคาดหวังของผู้รับบริการในอุดมคติกับการรับรู้ของผู้รับบริการที่ได้รับตามความเป็นจริง สำหรับนักวิจัยทางพฤติกรรมได้ให้ความหมายของคำว่า ความพึงพอใจในบริการเป็นความรู้สึกหรือความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติของคนที่เกิดจากประสบการณ์ที่ผู้รับบริการเข้าไปใช้บริการในสถานที่ให้บริการนั้น ๆ และประสบการณ์นั้นได้เป็นไปตามความคาดหวังของผู้รับบริการมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่แตกต่างกัน

Thomas and Eart (1995 อ้างถึงใน อภรณ์รัตน์ เลิศไพบรุษ, 2554) ได้ให้แนวคิด ความพึงพอใจว่า การวัดความพึงพอใจเป็นวิธีหนึ่งที่ใช้กันอยู่ เพื่อทราบผลของการให้บริการที่ดีเลิศ ทำให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจเป็นสิ่งที่บริษัทเชื่อว่ามีคุณค่าและควรให้ความเข้าใจในความต้องการ และปัญหาของลูกค้าในการให้บริการด้านสุขภาพ ผู้บริหารขององค์กรจึงต้องมีความรับผิดชอบ ในการปรับปรุงคุณภาพให้เกิดประสิทธิผลและให้ผลได้อย่างต่อเนื่อง

Millet (1954) ได้อธิบายว่าบริการสาธารณะที่น่าพึงพอใจหรือความสามารถในการที่จะ พิจารณาว่าบริการนั้นจะพอใจหรือไม่ อาจพิจารณาได้จากสิ่งต่อไปนี้

1. การให้บริการอย่างเสมอภาค (Equity service) หมายถึง ความยุติธรรมในการ บริหารงานภาครัฐที่มีฐานคติที่ว่าคนทุกคนเท่าเทียมกัน ดังนั้นประชาชนทุกคนจะได้รับการปฏิบัติ อย่างเท่าเทียมกันในแง่ของกฎหมาย ไม่มีการแบ่งแยกกีดกันในการให้บริการประชาชนจะได้รับการ ปฏิบัติในฐานะที่ปัจเจกบุคคลที่ใช้มาตรฐานการให้บริการเดียวกัน

2. การให้บริการที่ตรงเวลา (Timely service) หมายถึง การให้บริการสาธารณะจะต้อง ตรงเวลา ในการบริการจะต้องมองที่ผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐโดยไม่มีสิทธิ์ละเลย หากไม่ตรงเวลาจะสร้างความไม่พึงพอใจให้แก่ประชาชน

3. การให้บริการอย่างเพียงพอ (Ample service) หมายถึง การให้บริการสาธารณะ ต้องมี ลักษณะมีจำนวนการให้บริการและสถานที่ให้บริการอย่างเหมาะสม Miller เห็นว่าความเสมอภาค หรือการตรงเวลา จะไม่มีความหมายเลยถ้ามีจำนวนการให้บริการที่ไม่เพียงพอและสถานที่ตั้งที่ ให้บริการสร้างความไม่ยุติธรรมให้เกิดขึ้นแก่ผู้รับบริการ

4. การให้บริการอย่างต่อเนื่อง (Continuous service) หมายถึง การให้บริการสาธารณะ ที่เป็นไปอย่างสม่ำเสมอ โดยยึดประโยชน์ของสาธารณะเป็นหลัก ไม่ใช่ยึดความพอใจของ หน่วยงานที่ให้บริการว่าจะให้หรือหยุดบริการเมื่อใดก็ได้

5. การบริการอย่างก้าวหน้า (Progressive service) หมายถึง การให้บริการสาธารณะที่มี การปรับปรุงคุณภาพและผลการปฏิบัติงาน กล่าวอีกนัยหนึ่ง คือการเพิ่มประสิทธิภาพหรือความสามารถ ที่จะทำหน้าที่ได้มากขึ้น โดยใช้ทรัพยากรเท่าเดิม

จากแนวคิดและทฤษฎีความพึงพอใจในบริการของ Millet (1954) สามารถสรุปได้ว่า ความพึงพอใจในบริการ หมายถึง ความพึงพอใจเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับบุคคลที่ต้องการได้รับการ ตอบสนองพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของบุคคล เป็นความพยายามที่จะจัดความ ดึงเครียดเมื่อได้รับในสิ่งที่ต้องการ

อนง สุวรรณบัณฑิต และภัสกร อดุลพัฒน์กิจ (2548) ได้กล่าวถึง ปัจจัยที่มีผลต่อ

ความพึงพอใจของผู้รับบริการเป็นสิ่งที่ผู้รับบริการจะแสดงออกในทางบวกหรือลบต่อสิ่งที่ได้รับจากการบริการ และการนำเสนอการบริการ โดยเปรียบเทียบกับสิ่งที่ได้คาดหวังไว้ ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงไปได้ตามปัจจัยแวดล้อมและสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในระหว่างการบริการ ได้แก่

1. ผลลัพธ์บริการ ในการนำเสนอการบริการจะต้องมีผลลัพธ์บริการที่มีคุณภาพ และระดับการให้บริการที่ตรงกับความต้องการของผู้รับบริการ โดยผู้ให้บริการจะต้องแสดงให้เห็นถึงความเอาใจใส่ และจริงใจต่อการสร้างเสริมคุณภาพของผลลัพธ์บริการที่จะส่งมอบให้แก่ผู้รับบริการ

2. ราคาค่าบริการ ความพึงพอใจของผู้รับบริการเกิดจากการประเมินคุณภาพ และรูปแบบของการบริการเทียบกับราคาค่าบริการที่จะต้องจ่ายออกไป โดยผู้ให้บริการจะต้องกำหนดราคาค่าบริการที่เหมาะสมกับคุณภาพของการบริการ และเป็นไปตามความเต็มใจที่จะจ่าย (Willingness to pay) ของผู้รับบริการ ค่าบริการจะถูกหรือแพงขึ้นอยู่กับความสามารถในการจ่าย และเจตคติต่อราคาของกลุ่มผู้รับบริการอีกด้วย

3. สถานที่บริการ ผู้ให้บริการจะต้องมองหาสถานที่ในการให้บริการที่ผู้รับบริการสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก มีสถานที่ที่กว้างขวางเพียงพอและต้องคำนึงถึงการอำนวยความสะดวกแก่ผู้รับบริการในทุกด้าน เช่น การมีสถานที่จอดรถ หรือการให้บริการผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ซึ่งทำให้ประเด็นด้านสถานที่ให้บริการลดลงไปได้ เป็นต้น

4. การส่งเสริมแนะนำบริการ ผู้ให้บริการจะต้องให้ข้อมูลข่าวสารในเชิงบวกแก่ผู้รับบริการทั้งในด้านคุณภาพการบริการและภาพลักษณ์ของการบริการผ่านทางสื่อต่าง ๆ เพื่อให้ผู้รับบริการได้นำข้อมูลเหล่านี้ไปช่วยประเมินเพื่อตัดสินใจใช้บริการต่อไป

5. ผู้ให้บริการ จะต้องตระหนักตนเองว่ามีส่วนสำคัญในการสร้างให้เกิดความพึงพอใจในการบริการของผู้รับบริการ โดยในการกำหนดกระบวนการจัดการ การวางรูปแบบการบริการ จะต้องคำนึงถึงผู้รับบริการเป็นสำคัญ ทั้งแสดงพฤติกรรมบริการและเสนอบริการที่ลูกค้าต้องการด้วยความสนใจเอาใจใส่อย่างเต็มที่ด้วยจิตสำนึกของการบริการ

6. สภาพแวดล้อมของการบริการ ผู้ให้บริการจะต้องสร้างให้เกิดความสวยงามของอาคารสถานที่ ผ่านการออกแบบตกแต่ง การแบ่งพื้นที่อย่างเหมาะสมลงตัวสร้างให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กรผู้ให้บริการและสื่อภาพลักษณ์เหล่านี้ออกไปสู่ผู้รับบริการอีกด้วย

7. กระบวนการบริการ ผู้ให้บริการต่างมุ่งหวังให้เกิดความมีประสิทธิภาพของการจัดการระบบการบริการเพื่อเพิ่มความคล่องตัวและความสามารถในการสนองตอบต่อความต้องการของลูกค้าได้อย่างถูกต้อง มีคุณภาพ โดยการนำบุคลากร เทคโนโลยีเข้ามาร่วมกันเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริการและหวังต่อประสิทธิผลที่จะเกิดขึ้นต่อผู้รับบริการ

ความพึงพอใจของผู้รับบริการนั้นสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ระดับด้วยกัน คือ

1. ความพึงพอใจที่ตรงกับความคาดหวัง เป็นสิ่งที่ผู้ให้บริการจะต้องจัดให้มีตามความคาดหวังของผู้รับบริการและระวังไม่ให้เกิดสิ่งที่ต่ำกว่าความคาดหวังนั้นได้ เพื่อให้ผู้รับบริการรู้สึกยินดีและมีความสุขในการมารับบริการนั้น ๆ
2. ความพึงพอใจที่เกินความคาดหวัง เป็นสิ่งที่ผู้ให้บริการมุ่งหวังที่จะสร้างให้มีเกินกว่าความคาดหวังของผู้รับบริการ เพื่อให้ผู้รับบริการมีความรู้สึกปลาบปลื้มใจหรือประทับใจในบริการที่ได้รับซึ่งเกินความคาดหวังที่ตั้งใจไว้

ศูนย์พัฒนาและประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (2557) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ เป็นลักษณะนาม ไม่สามารถที่จะมองเห็นเป็นรูปร่างได้ แต่สามารถสังเกตได้จากการแสดงออก “พึง” เป็นคำช่วยกริยา หมายถึง “ควร” เช่น พึงพอใจ หมายความว่า เหมาะใจ พอใจ เป็นความรู้สึกที่มีความสุข เมื่อได้ความสำเร็จตามความมุ่งหมาย และความต้องการ ความพึงพอใจ เป็นเรื่องของบุคคล เป็นความรู้สึกส่วนบุคคลที่มีความหมายกว้าง

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจคือ ความรู้สึกพอใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เมื่อความต้องการของมนุษย์ได้รับการตอบสนองทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจก็จะเกิดความพอใจ ชอบใจ เกิดเป็นทัศนคติด้านบวก ที่แสดงให้เห็นถึงสภาพความพึงพอใจในสิ่งนั้น และทัศนคติด้านลบที่แสดงให้เห็นถึงสภาพความไม่พึงพอใจ ความพึงพอใจเป็นองค์ประกอบด้านความรู้สึกของทัศนคติ ซึ่งไม่จำเป็นต้องแสดงหรืออธิบายเชิงเหตุผลเสมอไปก็ได้ ดังนั้น ความพึงพอใจจึงเป็นเพียงปฏิกริยาด้านความรู้สึกต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นที่แสดงผลออกมาในลักษณะของผลลัพธ์สุดท้ายของขบวนการประเมิน โดยบ่งบอกถึงทิศทางของผลประเมินว่าจะเป็นไปในลักษณะทิศทางบวกหรือทิศทางลบหรือไม่มีปฏิกริยา คือ เฉย ๆ ต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นนั้นก็ไว้

แนวทางการเสริมสร้างความพึงพอใจในการบริการ

ความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้ให้บริการ ต่างมีความสำคัญต่อความสำเร็จของการดำเนินงานบริการ ดังนั้น การสร้างความพึงพอใจในการบริการจำเป็นที่จะต้องดำเนินการควบคู่ไปทั้งต่อผู้รับบริการและผู้ให้บริการ ดังนี้

1. การตรวจสอบความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้รับบริการ และผู้ให้บริการอย่างสม่ำเสมอ ผู้บริหารการบริการจะต้องใช้เครื่องมือต่าง ๆ ที่มีในการสำรวจความต้องการ ค่านิยม และความคาดหวังของลูกค้าที่มีต่อการบริการขององค์กร ซึ่งสามารถกระทำได้โดยการใช้บัตรแสดงความคิดเห็น การสำรวจและการวิจัยตลาด การสำรวจและเจาะกลุ่มเป้าหมาย การสัมภาษณ์กลุ่มลูกค้า ตลอดจนการรับฟังความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริการ เพื่อให้

ได้ข้อมูลที่ครบถ้วน ทั้งจากภายนอกและภายในองค์กร ในการสะท้อนภาพประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงานบริการ ซึ่งจะเป็นตัวชี้ข้อบกพร่อง-ข้อได้เปรียบขององค์กร เพื่อการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาคุณภาพของการบริหารให้สอดคล้องกับความคาดหวังของผู้รับบริการ อันจะนำมาซึ่งความพึงพอใจต่อการบริการ

2. การกำหนดเป้าหมายและทิศทางขององค์กรให้ชัดเจน ผู้บริหารการบริการจำเป็นที่จะต้องนำข้อมูลที่ระบุถึงความต้องการและความคาดหวังของลูกค้า ข้อบกพร่อง-ข้อได้เปรียบขององค์กร ต้นทุนของการดำเนินการ แนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้บริโภค และข้อมูลอื่นที่เป็นประโยชน์มาประกอบการกำหนดนโยบาย เป้าหมาย และทิศทางขององค์กร โดยคำนึงถึงความชัดเจนและผลในทางปฏิบัติของนโยบายดังกล่าวให้สอดคล้องกับความสามารถและความพร้อมขององค์กรและผู้ปฏิบัติงาน รวมทั้งเป็นที่ยอมรับและรับรู้ถือปฏิบัติเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมองค์กร ซึ่งจะส่งผลต่อลักษณะของการให้บริการและคุณภาพของการบริการ

3. การกำหนดกลยุทธ์การบริการที่มีประสิทธิภาพ ผู้บริหารการบริการจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนการบริการที่มีอยู่ให้สอดคล้องกับเป้าหมาย และทิศทางขององค์กร โดยใช้กลยุทธ์สมัยใหม่ ทั้งในด้านการบริหารการตลาด และการควบคุมคุณภาพการบริการ รวมทั้งการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้ในการอำนวยความสะดวกในการบริการด้านต่าง ๆ ปัจจุบันผู้บริหารการบริการนิยมนำแนวคิดด้าน “ การบริหารเชิงกลยุทธ์ ” ที่คำนึงถึงการให้ความสำคัญกับบรรยากาศการทำงานระหว่างพนักงานบริการภายในองค์กรเช่นเดียวกัน กับการสร้างสายสัมพันธ์กับลูกค้าภายนอกให้เป็นไปในรูปแบบเดียวกัน นอกจากนี้องค์กรบริการต่างตระหนักถึงบทบาทสำคัญของการสื่อสาร ต่อการสร้างความคาดหวังในการบริการของผู้รับบริการ ซึ่งเปรียบเสมือนการให้คำมั่นสัญญาในการบริการ ซึ่งจำเป็นที่จะต้องมีการสื่อสารในระดับที่พอเหมาะและตรงความเป็นจริง

4. การพัฒนาคุณภาพและความสัมพันธ์ในกลุ่มพนักงาน การพัฒนาบุคลากรในองค์กรการบริการให้มีคุณภาพและมีจิตสำนึกของการบริการ เพื่อสร้างความพึงพอใจต่อการบริการให้เกิดขึ้นอย่างแท้จริง จะต้องเริ่มจากให้ความสำคัญกับความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติงานบริการ ในด้านความรับผิดชอบต่องานและผลตอบแทนที่เหมาะสมกับความรู้ความสามารถ การพัฒนาให้มีความรู้ความเข้าใจในความสำคัญของลูกค้า และความพยายามสนองตอบความต้องการของลูกค้าให้ได้รับความพึงพอใจสูงสุด การสนับสนุนการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มในการนำเสนอบริการต่อลูกค้าอย่างเป็นระบบ การจูงใจให้ผู้ปฏิบัติงานมีความจงรักภักดีต่อองค์กรและปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ ตลอดจนการสร้างสรรคกิจกรรมให้เกิดความกลมเกลียวและพร้อมที่จะทำหน้าที่บริการลูกค้า

5. การนำกลยุทธ์การสร้างความพึงพอใจต่อผู้รับบริการไปปฏิบัติและประเมินผล ผู้บริหารการบริการจะต้องสร้างสรรค์บรรยากาศ และวัฒนธรรมองค์การที่มุ่งเน้นความสำคัญของความพึงพอใจของผู้รับบริการให้เกิดขึ้นทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการบริการ พนักงานทุกคน ต้องยึดหลักการทำหน้าที่เพื่อประโยชน์ของลูกค้าหรือผู้รับบริการเป็นหัวใจสำคัญ ของการดำเนินงานทุกอย่าง ตั้งแต่การกำหนดนโยบายการวางแผนจัดการ การออกแบบผลิตภัณฑ์ บริการ จนถึงการนำเสนอผลิตภัณฑ์บริการที่มุ่งไปสู่เป้าหมายของ “การสร้างความพึงพอใจให้กับผู้รับบริการ” อย่างแท้จริง ทั้งนี้องค์การบริการจำเป็นต้องมีระบบหรือกลไกในการรวบรวมข้อมูล เพื่อประเมินผลกิจกรรมการให้บริการอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่องด้วย เพราะข้อมูลดังกล่าว นอกจากนำมาใช้ปรับปรุงกลยุทธ์การบริการให้ดีขึ้นแล้ว ยังเป็นข้อมูลสำคัญในการชี้แนะให้เห็นโอกาสในการนำเสนอบริการใหม่ ๆ ตามความต้องการของลูกค้าได้

สรุปได้ว่า การเสริมสร้างความพึงพอใจ ในการบริการจำเป็นที่จะต้องคำนึงถึง ความสำคัญของการสร้างความพึงพอใจ ของผู้รับบริการควบคู่ไปกับความพึงพอใจ ของผู้รับบริการ โดยการสำรวจและตรวจสอบความคาดหวัง และความพึงพอใจของผู้รับบริการ และผู้ให้บริการในกระบวนการบริการและการจัดการงานบริการ เพื่อกำหนดเป้าหมาย ทิศทาง และกลยุทธ์การบริการที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะแก้ไขปัญหาข้อบกพร่องของการให้บริการที่เกิดขึ้น ในระบบบริการลดน้อยลง และนำไปสู่ความสำเร็จขององค์การบริการในการสร้างความพึงพอใจ สูงสุดแก่ผู้รับบริการ

แนวคิดกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง

หลักการวัตถุประสงค์กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง

ตามที่รัฐมนตรีนโยบายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง (กองทุน 1 ล้านบาท) เป็นการเสริมสร้างกระบวนการพึ่งพาตนเองของหมู่บ้านและชุมชนเมืองในด้านการเรียนรู้ การสร้าง และพัฒนาความคิดริเริ่ม เพื่อการแก้ไขปัญหาและเสริมสร้างศักยภาพทั้งด้านสังคมและเศรษฐกิจ ของประชาชนในหมู่บ้านและชุมชนเมือง “ด้วยภูมิปัญญาของตนเอง” (สำนักงานกองทุนหมู่บ้าน และชุมชนเมืองแห่งชาติ, 2559)

จากปัจเจกกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ผู้การสร้างพลังเป็นเครือข่าย ไม่ว่าจะเป็ นพลังคน พลังความคิด พลังทุน เพื่อการช่วยเหลือเกื้อกูลอย่างเอื้ออาทรตามวิถีชุมชนและวัฒนธรรม ของความผูกพันด้วยการเรียนรู้จากเพื่อนสอนเพื่อน พี่สอนน้อง เพื่อให้เกิดการยกระดับของกองทุน ให้มีความเท่าเทียมกันในเครือข่ายด้านการบริหารจัดการกองทุน จากการอยู่รอด ผู้การอยู่ที่

วัตถุประสงค์กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง

1. เป็นศูนย์กลางการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น ประสบการณ์และเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารความรู้ของเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านทุกระดับ กองทุนหมู่บ้านและสถาบันการเงินชุมชน ที่เป็นสมาชิกตลอดจนองค์กรการเงินรายย่อยอื่น ๆ
2. ให้การส่งเสริม พัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของกองทุนหมู่บ้าน และสถาบันการเงินชุมชนที่เป็นสมาชิก
3. เชื่อมโยงกิจการการบริหารจัดการเงินทุน ระบบสวัสดิภาพ สวัสดิการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง และสถาบันการเงินชุมชนที่เป็นสมาชิก ตลอดจนองค์กรการเงินรายย่อยอื่น ๆ
4. ร่วมมือกับทางราชการ องค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรเอกชน และองค์กรการเงินรายย่อยอื่น ๆ รวมทั้งภาคีต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรม
5. ดำเนินการและประสานกับสถาบันวิจัย สถาบันการศึกษา องค์กรอื่น ๆ เพื่อศึกษาค้นคว้า วิจัย และประเมินผลการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านที่เป็นสมาชิก และสนับสนุน ส่งเสริมให้มีเครือข่ายกองทุนหมู่บ้าน และกองทุนหมู่บ้านเกิดการวิจัย วิเคราะห์ และพัฒนาตนเอง
6. ประสานประโยชน์และความร่วมมือระหว่างองค์กรต่าง ๆ ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศในการพัฒนากองทุนหมู่บ้าน และสถาบันการเงินชุมชนที่เป็นสมาชิก ตลอดจนองค์กรการเงิน รายย่อยอื่น ๆ ทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ

กลยุทธ์และวิธีคิดในการทำงานเครือข่าย ฯ 3 ด้านหลัก

1. ด้านเทคนิคและคุณลักษณะ
 - 1.1 การสำรวจเครือข่าย ต้องสำรวจว่า ใครทำอะไร หน่วยงานหรือกลุ่มใดทำงาน ให้ความสนใจเรื่องใด และมีความพร้อมที่จะเป็นเครือข่ายความร่วมมือบ้าง ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์ที่หลากหลายอย่างบูรณาการ
 - 1.2 การแสวงหาหน่วยงานเป็นแกนนำเริ่มต้น
 - 1.3 การสร้างความเข้าใจในการทำงาน เริ่มต้นที่วิธีคิด ต้องทำให้บุคลากรเปลี่ยนวิธีคิดจากตรงไปตรงมาหรือเชิงสัญญาติญาณมาเป็นเชิงกลยุทธ์ และเห็นภาพได้ชัดเจน จากนั้นจึงวิเคราะห์ออกมาเป็นเชิงระบบ ครอบคลุมทุกวงจร ส่งผลให้เกิดมุมมองและกระบวนการ ใหม่ ๆ (สิ่งที่ควรทำในเชิงเครือข่าย คือ มีกระบวนการคิดและคิดย้อนกลับไปที่กลับมา เพื่อหาจุดอ่อนหรือข้อบกพร่อง)
 - 1.4 ความเป็นกันเอง หลักการทำงานแบบสร้างสัมพันธ์เป็นกลยุทธ์ที่นำความสำเร็จของผลงานไปได้ดีเกินกว่าครึ่งหนึ่ง การประสานงานอย่างไม่เป็นทางการจะนิยมกันมาก จนบางครั้งบางองค์กรนำมาใช้มากกว่าการประสานงานอย่างเป็นทางการ
 - 1.5 ความตั้งใจ การทำงานที่มุ่งมั่น จริงจัง หนักเอาเบาผู้ จำเป็นต้องมีอยู่ในการทำงาน

เชิงเครือข่าย โดยเฉพาะความตั้งใจโดยรวมของทีมงานมีความจำเป็นอย่างยิ่ง

1.6 การเสียดสี หลักคิดก็คือ ผู้ที่มีมากกว่าควรจะเป็นผู้ให้มิใช่ผู้รับ ควรมีการอำนวยความสะดวกในเรื่องเครื่องมือ งบประมาณ บุคลากร และอื่น ๆ ถ้าทำได้การทำงานของเครือข่ายก็ จะมีความสำเร็จระดับหนึ่ง

1.7 การเริ่มงานใหม่ ควรเริ่มจากจุดเล็ก ๆ ที่ง่ายไปก่อน ค่อยเป็นค่อยไป เพราะเครือข่ายที่ดำเนินการอยู่จะมีหลายหน่วยงาน ดังนั้น การทำความเข้าใจกันระหว่างสมาชิก ของเครือข่ายจึงเป็นสิ่งสำคัญ เพราะจะนำไปสู่การสร้างเครือข่ายที่มีความเชื่อมโยง ความร่วมมือ ร่วมใจ ร่วมคิด และร่วมกันทำงานอย่างมีศักดิ์ศรีและเท่าเทียมกัน ขอมรับนับถือซึ่งกันและกัน ภายใต้อุดมการณ์หมายอันเดียวกัน การกำหนดเป้าหมายร่วมกันจึงมีความจำเป็น และความเห็นพ้อง ต้องกัน ตลอดจนความผูกพันของเครือข่ายต้องมีความต่อเนื่องและยั่งยืน นั่นคือเกิดจากการ มีส่วนร่วม มีความรู้สึกเป็นเจ้าของ มีความผูกพันและยอมเกิดประสิทธิผลตามมา

2. ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานเครือข่าย ภายใต้อุทิศทรัพยากรพื้นฐานต่อไปนี้

2.1 มีระบบควบคุมกำกับที่มีประสิทธิภาพ ใช้แผนเป็นตัวกำกับ แผนจึงต้องชัดเจน สอดคล้องและสอดคล้องต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้

2.2 มีการประชุมปรึกษาหารือร่วมกัน เน้นที่การทำความเข้าใจในประเด็นใด ๆ ก็ตาม ต้องให้มีความชัดเจน การถกเถียงโต้แย้งอาจมีเกิดขึ้นได้ แต่นั่นคือ แนวทางที่จะนำไปสู่การตกลง เห็นพ้องต้องกันของสมาชิก

2.3 มีการปฏิบัติงานตามแผนงาน/ โครงการหรือขั้นตอนที่ได้กำหนดไว้

2.4 มีการทำงานอย่างมีคุณภาพ นั่นคือ ให้ความสนใจกับผลงานหรือวัตถุประสงค์ มากกว่าเป้าหมายเชิงปริมาณ หรือกระบวนการดำเนินงาน (สนใจเนื้อหามากกว่ากระบวนการ)

2.5 มีการประเมินผล ซึ่งนับว่ามีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อคุณภาพของงาน การให้ความสำคัญในเรื่องการประเมินผลเครือข่าย โดยประเมินหน่วยงานต่าง ๆ ในเครือข่าย จะเห็นถึงความก้าวหน้า ปัญหาอุปสรรคในการทำงาน และสามารถปรับประยุกต์ใช้ในการประชุม กลุ่มให้เกิดประโยชน์ได้

2.6 มีความรับผิดชอบ คนทำงานในเชิงเครือข่ายทุกหน่วยจะต้องมีความรับผิดชอบ เมื่อได้มีการตกลงกันในการประชุมกลุ่ม มีพันธะสัญญาร่วมกันเรียบร้อยแล้ว ทุกคนจะต้องไป ทำงานตามที่ได้รับมอบหมายหรือตกลงร่วมกัน ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความสำเร็จและบรรลุ วัตถุประสงค์ตามที่ได้กำหนดไว้ของเครือข่าย

3. ความเข้มแข็งและยั่งยืน จะเกิดขึ้นได้เนื่องจาก

3.1 มีนโยบายชัดเจน เพราะนโยบายเป็นเครื่องช่วยตัดสินใจในการบริหารที่เป็น

รูปธรรม การดำเนินงานของเครือข่ายจะมีความชัดเจนหรือไม่ขึ้นอยู่กับว่า โยบายนั้น ๆ ชัดเจนมากน้อยเพียงใด นโยบายจะทำให้ผู้ปฏิบัติรับรู้ถึงแนวทางที่จะดำเนินงานต่อไปได้

3.2 มีความต่อเนื่อง ความต่อเนื่องในการบริหารมีความจำเป็น แม้จะมีการเปลี่ยนแปลงตัวบุคคล อย่างไรก็ตามแต่ผู้ที่เข้ามาบริหารจะต้องเชื่อมโยงและสานต่อแนวนโยบายเดิมที่มีอยู่ให้ได้อย่างเหมาะสม

3.3 การอำนวยความสะดวกสนับสนุน เมื่อแนวนโยบายมีความชัดเจน ได้ข้อสรุปแน่นอน สิ่งที่ปรากฏออกมาเป็นรูปธรรม คือ จะต้องได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานอย่างเพียงพอ

3.4 การประสานงาน จะต้องมีการประสานทั้งในแนวดิ่งและแนวระนาบ ทั้งระดับบนลงล่าง และจากระดับล่างขึ้นสู่เบื้องบน เป็นการสื่อสาร 2 ทาง

(Two-way communication)

3.5 การมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นสิ่งสำคัญต่อความยั่งยืน เพราะประชาชนจะต้องมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบทางสังคม เครือข่ายประชาชนจึงต้องมีความตระหนักเข้าใจ และรับรู้ว่าการบริหารจัดการภายในชุมชนท้องถิ่นนั้น ประชาชนจะต้องมีส่วนร่วมรับผิดชอบด้วย อันจะส่งผลให้เครือข่ายชุมชนเกิดความเข้มแข็งและยั่งยืน

สรุปได้ว่า การบริหารจัดการเครือข่าย นับเป็นวิธีการบริหารในยุคปัจจุบันที่เหมาะสมกับความหลากหลายในมิติของปัญหาทางสังคม และเป็นเทคนิคการทำงานที่ต้องการแสวงหาความร่วมมือ และพันธมิตรในการช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน การทำงานร่วมกันในลักษณะของเครือข่าย จึงยืนอยู่บนรากฐานที่เรียกว่า “ เป็นบริบทของความเอื้ออาทรสนับสนุน และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ” ของภาคีพันธมิตรต่าง ๆ ซึ่งจะมีความกลมเกลียวเหนียวแน่นมากน้อยเพียงใด ประสบการณ์และบทเรียนของแต่ละหน่วยแต่ละองค์กรจะเป็นเครื่องช่วย และเป็นปัจจัยอันสำคัญในการนำมาใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการทำงานเครือข่ายได้

แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับการบริหารจัดการ

ความหมายของการบริหารจัดการ

ธุรกิจ หรือ องค์กร แสดงให้เห็นจากกลุ่มของบุคคลที่มาร่วมกันทำงานด้วยโครงสร้าง และการประสานงาน เป็นหลักการชัดเจนแน่ชัด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามที่กำหนดเป้าหมายไว้ (Ricky & Griffin, 1999, p.6) ซึ่งต้องใช้ทรัพยากรจากสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ ประกอบด้วย คน (Man) เงิน (Money) วัสดุคิพ (Material) เครื่องจักร (Machine) วิธีการ (Method) และการบริหาร (Management) หรือที่นิยมเรียกกันว่า 6M's ความหมายของการบริหารจัดการนั้น

สามารถจำกัดออกมาตามความเข้าใจได้ โดย คำว่า “Management” อาจแปลว่า การจัดการหรือการบริหารหรือการบริหารจัดการก็ได้ซึ่งในหนังสือองค์การและการ จัดการฉบับ สมบูรณ์ โดย ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และสมชาย หิรัญกิตติ (2545, หน้า 18-19) ได้รวบรวม ความหมาย ของคำว่า “การบริหารจัดการ” และ “การจัดการ” ได้ดังนี้

1. คำว่า “การบริหาร” (Administration) จะใช้ในการบริหารระดับสูง โดย เน้นที่การกำหนดนโยบายที่สำคัญและการกำหนดแผนของผู้บริหารระดับสูง เป็นคำนิยมใช้ ในการบริหารรัฐกิจ (Public administration) หรือใช้ในหน่วยงานราชการ และคำว่า “ผู้บริหาร” (Administrator) จะหมายถึง ผู้บริหารที่ทำงานอยู่ในองค์กรของรัฐ หรือองค์กรที่ไม่มุ่งหวังกำไร (Schermerhorn, 1999, p. G-2) การบริหาร คือกลุ่มของกิจกรรม ประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การจัดองค์กร (Organizing) การสั่งการ (Leading/ Directing) หรือการอำนวย และการ ควบคุม (Controlling) ซึ่งจะมีความสัมพันธ์โดยตรงกับทรัพยากรขององค์กร (6 M's) เพื่อนำไปใช้ ให้เกิดประ โยชน์และด้วยจุดมุ่งหมายสำคัญในการบรรลุความสำเร็จ ตามเป้าหมายขององค์กรอย่าง มีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลครบถ้วน

2. คำว่า “การจัดการ” (Management) จะเน้นการปฏิบัติการให้เป็น ไปตามนโยบาย (แผนที่วางไว้) ซึ่งนิยมใช้ในการจัดการธุรกิจ (Business management) ส่วนคำว่า “ผู้จัดการ” (Manager) จะหมายถึงบุคคลในองค์กรซึ่งทำหน้าที่รับผิดชอบต่อกิจกรรมในการบริหาร ทรัพยากร และกิจการงานอื่น ๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ขององค์กรการบริหารจัดการ (Management) หมายถึงชุดของหน้าที่ต่าง ๆ (A set of functions) ที่กำหนดทิศทางในการใช้ ทรัพยากรทั้งหลายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายขององค์กร การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ (Efficient) หมายถึง การใช้ทรัพยากรได้อย่างเฉลียวฉลาด และคุ้มค่า (Cost-effective) การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ (Effective) นั้นหมายถึงการ ตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง (Right decision) และมีการปฏิบัติการสำเร็จตามแผนที่กำหนดไว้ ดังนั้น ผลสำเร็จของการบริหารจัดการจึงจำเป็นต้องมีทั้งประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพควบคู่กัน ในอีก แนวหนึ่งอาจกล่าวได้ว่าการบริหารจัดการ หมายถึง กระบวนการของการมุ่งสู่เป้าหมายขององค์กร จากการทำงานร่วมกัน โดยใช้บุคคลและทรัพยากรอื่น ๆ (Certo, 2000, p. 555) หรือเป็น กระบวนการออกแบบและรักษาสภาพแวดล้อมที่บุคคลทำงานร่วมกันในกลุ่มให้ บรรลุเป้าหมาย ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ คำว่า “การบริหาร” (Administration) และ “การจัดการ” (Management) มีความหมายแตกต่างกันเล็กน้อย โดยการบริหารจะสนใจและสัมพันธ์กับการ กำหนดนโยบายไปลงมือปฏิบัติ นักวิชาการบางท่านให้ความเห็นว่าการบริหารใช้ในภาครัฐ

ส่วนการจัดการใช้ในภาคเอกชน อย่างไรก็ตาม ในตำราหรือหนังสือส่วนใหญ่ทั้ง 2 คำนี้มีความหมายไม่แตกต่างกัน สามารถใช้แทนกันได้และเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป (สุรัสวดี ราชกุลชัย, 2543, หน้า 3)

จากความหมายต่าง ๆ ข้างต้น การบริหารจัดการจึงเป็นกระบวนการของกิจกรรมที่ต่อเนื่องและประสานงานกัน ซึ่งผู้บริหารต้องเข้ามาช่วยเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายขององค์กร ประเด็นสำคัญของการบริหารจัดการ (Management) มีดังนี้

1. การบริหารจัดการสามารถประยุกต์ใช้กับองค์กรใดองค์กรหนึ่งได้
2. เป้าหมายของผู้บริหารทุกคนคือ การสร้างกำไร
3. การบริหารจัดการเกี่ยวข้องกับการเพิ่มผลผลิต (Productivity) โดยมุ่งสู่ประสิทธิภาพ (Efficiency) (วิธีการใช้ทรัพยากรโดยประหยัดที่สุด) และประสิทธิผล (Effectiveness) (บรรลุเป้าหมายคือประโยชน์สูงสุด)

4. การบริหารจัดการสามารถนำมาใช้สำหรับผู้บริหารในทุกระดับชั้นขององค์กร ทั้งนี้หน้าที่ของการบริหารประกอบด้วยกิจกรรมพื้นฐาน 4 ประการหรืออาจแบ่งในลักษณะที่เป็นขั้นตอนดังนี้

4.1 การวางแผน (Planning) เป็นสิ่งที่องค์กรต้องการเปลี่ยนแปลงในอนาคต การวางแผนเป็นสะพานเชื่อมระหว่างเหตุการณ์ปัจจุบันและอนาคตซึ่งทำได้โดยการ ให้บรรลุเป้าหมายผลลัพธ์ที่ต้องการ การวางแผนจึงต้องอาศัยการกำหนดกลยุทธ์ที่ประสิทธิภาพ แม้ว่าพื้นฐานของการจัดการโดยทั่วไปเป็นงานของผู้บริหารการวางแผนเป็นสิ่ง สำคัญสำหรับการปฏิบัติ ตามกลยุทธ์ให้ประสบความสำเร็จและการประเมินกลยุทธ์ เพราะว่า การจัดการองค์กร การจูงใจ การจัดบุคคลเข้าทำงาน และกิจกรรมควบคุม ขึ้นกับการวางแผน กระบวนการวางแผนจะต้อง ประกอบด้วยผู้บริหารและพนักงานภายในองค์กร การวางแผนจะช่วยให้องค์กรกำหนดข้อดี จากโอกาสภายนอกและทำให้เกิดผลกระทบจากอุปสรรคภายนอกต่ำสุด โดยต้องมองเหตุการณ์ ในอดีตและปัจจุบันเพื่อคาดคะเนเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นใน อนาคต การวางแผน ประกอบด้วย การพัฒนาภารกิจ (Mission) การคาดคะเนเหตุการณ์ปัจจุบัน เหตุการณ์อนาคต และแนวโน้ม การกำหนดวัตถุประสงค์ และการเลือกกลยุทธ์ที่ใช้การวางแผนจะช่วยให้ธุรกิจปรับตัว สู่การเปลี่ยนแปลงของ ตลาดและสามารถกำหนดเป้าหมายได้ การบริหารเชิงกลยุทธ์นั้นต้องการให้ องค์กรติดตามในลักษณะเชิงรุก (Proactive) มากกว่าที่จะเป็นเชิงรับ (Reactive) องค์กรที่ประสบความสำเร็จจะต้องควบคุมอนาคตขององค์กรมากกว่าที่จะรอรับผลจาก อิทธิพลสภาพแวดล้อม ภายนอกและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น การตัดสินใจ (Decision making) ถือเป็นส่วนหนึ่งของการวางแผน การปรับตัวเป็นสิ่งจำเป็นเพราะว่ามีการเปลี่ยนแปลงของตลาด เศรษฐกิจ และคู่แข่งกันทั่วโลก

จุดเริ่มต้นของความสำเร็จที่ดีของธุรกิจคือการวางแผนที่เหมาะสม เห็นผลได้จริง ยืดหยุ่น มีประสิทธิผล และทรงประสิทธิภาพ

4.2 การจัดการองค์กร (Organizing) จุดมุ่งหมายของการจัดการองค์กรคือ การใช้ความพยายามทุกกรณีโดยการกำหนดงานและความสำคัญของอำนาจหน้าที่ การจัดการองค์กรหมายถึง การพิจารณาถึงสิ่งที่ต้องการทำและผู้ที่จะทำารายงานมีตัวอย่างในประวัติ ศาสตร์ของธุรกิจที่มีการจัดองค์กรที่ดี สามารถประสบความสำเร็จในการแข่งขันและสามารถเอาชนะคู่แข่งกันได้ ธุรกิจที่มีการจัดองค์กรที่ดีสามารถจูงใจผู้บริหารและพนักงานให้มองเห็นความสำคัญของความสำเร็จขององค์กร การกำหนดลักษณะเฉพาะของงาน (Work specialization) โดยการแบ่งงานประกอบด้วยงานที่กำหนดออกมาเป็นแผนก การจัดแผนก และการมอบอำนาจหน้าที่ (Delegating authority) การแยกงานออกเป็นงานย่อยตามการพัฒนารายละเอียดของงาน (Job description) และคุณสมบัติของงาน (Job specification) เครื่องมือเหล่านี้มีความชัดเจนสำหรับผู้บริหารและพนักงาน ซึ่งต้องการทราบลักษณะของงาน การกำหนดแผนกในโครงสร้างขององค์กร (Organization structure) ขนาดของการควบคุม (Span of control) และสายการบังคับบัญชา (Chain of command) การเปลี่ยนแปลงกลยุทธ์ต้องการการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้าง เพราะตำแหน่งใหม่ ๆ ที่สร้างขึ้นหรือลดลงหรือรวมกัน โครงสร้างองค์กรจะต้องระบุถึงวิธีการใช้ทรัพยากรและวิธีการซึ่งวัตถุประสงค์ มีการกำหนดขึ้นในธุรกิจ การสนับสนุนทรัพยากร และกำหนดวัตถุประสงค์ตามสภาพทางภูมิศาสตร์จะแตกต่างจาก โครงสร้างด้านผลิตภัณฑ์หรือลูกค้านรูปแบบทั่วไปของการจัดแผนกคือ ตามหน้าที่ (Functional) ตามฝ่าย (Divisional) ตามหน่วยธุรกิจเชิงกลยุทธ์ (Strategic business unit) และด้านเมทริกซ์ (Matrix)

4.3 การนำหรือการสั่งการ (Leading/ Directing) เป็นการใช้อิทธิพลเพื่อจูงใจพนักงานให้ปฏิบัติงานและนำไปสู่ความสำเร็จตาม เป้าหมายที่ระบุไว้ หรือเป็นกระบวนการจัดการให้สมาชิกในองค์กรทำงานร่วมกันได้ด้วยวิธีการต่าง ๆ เพราะทรัพยากรมนุษย์เป็นสิ่งที่ซับซ้อนและเข้าใจ ต้องแก้ไขยาก การนำหรือการสั่งการจึงต้องใช้ความสามารถหลายเรื่องควบคู่กันไป อาทิ ภาวะความเป็นผู้นำของผู้บริหาร การจูงใจ การติดต่อสื่อสารในองค์กร และการทำงานเป็นทีม เป็นต้น หน้าที่ในการนำหรือสั่งการนี้ มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าหน้าที่อื่น เพราะผู้บริหารต้องแสดงบทบาทของผู้สั่งการอย่างมีคุณภาพ ถ้าไม่เช่นนั้น แผนงานที่วางไว้ตลอดจนทรัพยากรที่จัดเตรียมไว้ อาจไม่เกิดประสิทธิผล ถ้าผู้บริหารดำเนินกิจกรรมด้านการสั่งการไม่ดีพอ ดังนั้น การสั่งการจึงเป็นเรื่องของความรู้ความชำนาญ ประสบการณ์ และความสามารถที่จะชักจูงให้พนักงานร่วมกันปฏิบัติงานไปตามเป้าหมายที่กำหนด ไว้ให้องค์กรประสบความสำเร็จตามต้องการ

4.4 การควบคุม (Controlling) การใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ขององค์กร ถือว่าเป็น

กระบวนการตรวจสอบ หรือติดตามผลและประเมินการปฏิบัติงานในกิจกรรมต่าง ๆ ของพนักงาน เพื่อรักษาให้องค์กรดำเนินไปในทิศทางสู่เป้าหมายอย่างถูกต้องตามวัตถุประสงค์หลักขององค์กร ในเวลาที่กำหนดไว้ องค์กรหรือธุรกิจที่ประสบความสำเร็จล้วนเกิดจากการขาดการควบคุม หรือมี การควบคุมที่ไร้ประสิทธิภาพ และหลายแห่งเกิดจากความไม่ใส่ใจในเรื่องของการควบคุม ละเลย เพิกเฉย หรือในทางกลับกันคือมีการควบคุมมากจนเกิดความผิดพลาดขององค์กรเอง การควบคุม จึงเป็นหน้าที่หลักทางการบริหารที่มีความสำคัญ ตั้งแต่เริ่มต้นจนจบกระบวนการทางการบริหาร

การควบคุมเป็นการตรวจตราและตรวจสอบผลการปฏิบัติงานโดย เปรียบเทียบ กับเป้าหมายและดำเนินการปฏิบัติเพื่อให้มั่นใจว่า จะบรรลุผลลัพธ์ตามต้องการ นอกจากนี้ การควบคุมยังเป็นกระบวนการรวบรวมและแสดงถึงข้อมูลย้อนกลับเรื่องของ ผลการดำเนินงาน ในฐานะที่เป็นพื้นฐานสำหรับการปฏิบัติและการเปลี่ยนแปลงใน อนาคตอีกด้วย (Gareth & Jenifer, 2000, p. 327) อาจกล่าวถึงบทบาทสำคัญของการควบคุมได้ว่า อยู่ที่คำ 4 คำ ได้แก่ มาตรฐาน (Standard) การวัดผล (Measurement) การเปรียบเทียบ (Comparison) และการปฏิบัติ (Take Action) โดยการควบคุมจะครอบคลุมดูแลพื้นที่ 4 พื้นที่ใหญ่ ๆ ของการบริหาร (Stephen, 1997, p. 391) กล่าวคือ พฤติกรรมบุคคลในองค์กร การเงิน การปฏิบัติการ และ ข้อมูลข่าวสาร ทรัพยากร ประกอบด้วย มนุษย์ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ การเงิน ตลอดจนทรัพยากรข้อมูลขององค์กร ซึ่งผู้บริหารจะเป็นบุคคลที่ทำหน้าที่ในกระบวนการบริหารจัดการทรัพยากรขององค์กร โดยอาศัย หน้าที่ทั้ง 4 ประการนี้

สรุปว่า การบริหารและการบริหารจัดการ มีแนวคิดมาจากธรรมชาติของมนุษย์ที่เป็น สัตว์สังคมซึ่งจะต้องอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม โดยจะต้องมีผู้นำกลุ่มและมีแนวทางหรือวิธีการควบคุม ดูแลกันภายในกลุ่มเพื่อให้เกิดความสุขและความสงบเรียบร้อย ซึ่งอาจเรียกว่าผู้บริหาร และการบริหาร ดังนั้นที่ได้มีกลุ่มที่นั้นย่อมต้องมีการบริหาร การบริหารและการบริหารจัดการ ในภาครัฐจึงหมายถึงการดำเนินงาน การปฏิบัติงาน แนวทาง วิธีการ หรือมรรควิธีใด ๆ ที่หน่วยงาน ของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนำมาใช้ในการบริหารราชการหรือปฏิบัติงาน ตามวัตถุประสงค์ ที่กำหนดไว้เพื่อนำไปสู่จุดหมายปลายทาง หรือการเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่ดีขึ้นกว่าเดิม เช่น มีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปสู่จุดหมายปลายทางเบื้องต้น คือ ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหาร ราชการ หรือช่วยเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติราชการให้เป็นไปในทิศทางที่ดีกว่าเดิม หรือมีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปสู่จุดหมายปลายทางสูงสุด คือ การพัฒนาประเทศ ที่ทำให้ประเทศชาติ และประชาชนอยู่เย็นเป็นสุขอย่างยั่งยืน คำว่า บริหารจัดการนี้อาจมองในลักษณะที่เป็น กระบวนการที่มีระบบและมีหลายขั้นตอนในการดำเนินงานก็ได้

องค์ประกอบของการบริหารจัดการ

เมื่อกล่าวถึงคำว่า การบริหารส่วนใหญ่มักจะนึกถึงการบริหารราชการคำศัพท์ที่ใช้มี 2 คำ คือ การบริหาร (Administration) นิยมใช้กับการบริหารราชการหรือการจัดการเกี่ยวกับนโยบาย คำศัพท์อีกคำหนึ่ง คือ การจัดการ (Management) นิยมใช้กับการบริหารธุรกิจเอกชนหรือการดำเนินการตามนโยบายที่กำหนดไว้ อย่างไรก็ตามคำว่า การบริหารกับคำว่า การจัดการใช้แทนกันได้มีความหมายเหมือนกัน (สมคิด บางโม, 2546, หน้า 60) ในเอกสารคำสอนเล่มนี้จะใช้สองคำนี้ปะปนกันตลอดไปตามความเหมาะสมจึงจำเป็นที่จะต้องใช้ความรู้ทั้งที่เป็นศาสตร์และศิลปะ เพื่อเอาคนทรัพยากรมารวมกันแล้วอำนวยความสะดวกไปสู่วัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ ปัจจัยในการบริหารมีองค์ประกอบที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. คนหรือบุคคล (Man) เป็นปัจจัยสำคัญของการบริหารงาน หน่วยงานหรือองค์การต่าง ๆ จำเป็นต้องมีคนที่ปฏิบัติงาน ผลงานที่ดีจะออกมาได้ต้องประกอบด้วยบุคคลที่มีคุณภาพและมีความรับผิดชอบต่อองค์การหรือหน่วยงานนั้น ๆ
2. เงิน (Money) หน่วยงานจำเป็นที่จะต้องมีงบประมาณเพื่อการบริหารงานหากขาดงบประมาณ การบริหารงานของหน่วยงานก็ยากที่จะบรรลุเป้าหมาย
3. ทรัพยากรหรือวัสดุ (Material) การบริหารจำเป็นต้องมีวัสดุอุปกรณ์หรือทรัพยากรในการบริหาร หากหน่วยงานขาดวัสดุอุปกรณ์หรือทรัพยากรในการบริหารแล้วก็จะย่อมจะเป็นอุปสรรคหรือก็ให้เกิดปัญหาในการบริหารงาน
4. การบริหารจัดการ (Management) เป็นภารกิจของผู้บริหารหรือผู้บังคับบัญชาโดยตรง คือ เป็นกลไกและตัวประสานที่สำคัญที่สุดในการประมวล ผลักดันและกำกับปัจจัยต่าง ๆ ทั้ง 3 ประการให้สามารถดำเนินไปได้โดยมีประสิทธิภาพจนบรรลุเป้าหมายของหน่วยงานตามที่ต้องการ นักบริหารและนักวิชาการให้คำจำกัดความของคำว่า การบริหารหรือการจัดการไว้ต่าง ๆ กันตามทัศนะของแต่ละบุคคลที่สำคัญไว้ดังนี้

ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการ

การบริหารจัดการจะให้ความสนใจประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวิธีการจัดโครงสร้างองค์การโดยภาพรวม ในขณะที่การจัดการเชิงวิทยาศาสตร์จะสนใจการจัดการกับงานและคนงาน ซึ่งอาจสรุปได้ว่าผู้ใช้ในความหมายแตกต่างกัน ส่วนใหญ่จะเห็นว่า คำว่า การบริหาร ครอบคลุมภาพรวมขององค์การในขณะที่การจัดการมุ่งไปที่การจัดการกับทรัพยากรเพื่อให้บรรลุจุดหมาย และคำว่า “การบริหาร” ในที่นี้จะใช้ในความหมายว่า เป็นความพยายามใช้ศาสตร์และศิลป์จูงใจผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งในและนอกองค์การให้ร่วมมือร่วมใจดำเนินกิจกรรม เพื่อให้องค์การประสบความสำเร็จทั้งในเชิงประสิทธิผลและประสิทธิภาพ ในการปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์กรนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้อง

มีการบริหารเพื่อบริหารจัดการองค์กร เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพปี ค.ศ. 1916 Fayol (1996 อ้างถึงใน คำรงค์ วัฒนา 2545, หน้า 9) ได้เขียนบทความเกี่ยวกับเรื่องการบริหารและจัดพิมพ์เป็นหนังสือชื่อ Administration industrielleet generaleb เป็นภาษาฝรั่งเศส โดย ฟาโย (Fayol) เห็นว่าหลักในการจัดการนั้นควรยึดหยุ่นและสามารถปรับไปตามตัวแปรต่าง ๆ เขาได้กำหนดหลักการสำหรับผู้บริหารไว้ 14 ประการ คือ

1. การแบ่งงานกันทำ (Division of work) เป็นการแบ่งงานกันทำตามความชำนาญเฉพาะด้านเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ
2. อำนาจสั่งการ (Authority) เป็นอำนาจสั่งการซึ่งเป็นอำนาจอันชอบธรรมของบรรดาผู้ที่มีตำแหน่งเพื่อสามารถที่จะออกคำสั่งในการทำงานได้ โดยผู้ออกคำสั่งต้องมีความรับผิดชอบต่อคำสั่งในการทำงานได้
3. ระเบียบวินัย (Discipline) เป็นระเบียบวินัยที่คนในองค์กรต้องเคารพ และยอมรับเพื่อสร้างสภาพงานที่เป็นระเบียบและเรียบร้อย
4. หลักการ “สั่งการโดยคน ๆ เดียว” (Unity of command) เป็นหลักการ ซึ่งคุ้นเคยในชื่อของหลัก “เอกภาพในการบังคับบัญชา” ลูกน้องจะต้องฟังคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาโดยตรง รวมถึงการรายงานผลการปฏิบัติงานก็ต้องรายงานกับผู้บังคับบัญชาโดยตรง
5. การมีทิศทาง (Unity of direction) คือ การมีทิศทาง หรือ เป้าหมายเดียวกันโดยแต่ละกลุ่มงานย่อย (กอง, แผนก, ฝ่าย) ในองค์กรที่มีกิจกรรมแยกย่อยออกมา
6. ประโยชน์ส่วนรวม (Subordination of interests to the general interests) เป็นประโยชน์ส่วนรวมเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตัว
7. หลักการตอบแทน (Remuneration) เป็นหลักการตอบแทนการทำงาน ซึ่งถือเป็นแนวทางที่คนงานจะต้องได้รับค่าตอบแทนที่ยุติธรรม
8. หลักการรวมอำนาจ (Centralization) เป็นหลักการรวมอำนาจ หมายถึง ระดับความมากน้อยที่ผู้บังคับบัญชาสามารถตัดสินใจในแต่ละสถานการณ์ ซึ่ง ฟาโย (Fayol) เห็นว่า การใช้อำนาจหน้าที่ในการตัดสินใจควรกระทำที่สายการบังคับบัญชาในระดับสูงที่สุดที่เป็นไปได้ในสถานการณ์นั้น ๆ
9. การมีสายการบังคับบัญชา (Scalar chain) เป็นการมีสายการบังคับบัญชา ซึ่งเป็นเสมือนห่วงโซ่หรือเส้นทางของคำสั่ง และติดต่อสื่อสารใด ๆ ระหว่างหัวหน้ากับลูกน้องในแต่ละสายงานภายใต้โครงสร้างของแต่ละองค์กร
10. การจัดระเบียบ (Order) เป็นการจัดระเบียบหรือการจัดให้คนตลอดจนวัตถุสิ่งของได้อยู่ในที่ที่ควรอยู่นั่นคือ ใช้คนให้เหมาะกับงาน จัดสถานที่ทำงานให้เป็นระเบียบ และมีระเบียบ

เกี่ยวกับงานพัสดุ

11. ความเที่ยงธรรม (Equity) เป็นความเที่ยงธรรมที่ Fayol กล่าวถึงหลักข้อนี้ว่า นักบริหารควรมีทั้งความยุติธรรม (Justice) และความโอบอ้อมอารี (kindliness)

12. หลักความมั่นคงในตำแหน่งงานของบุคคลกร (Stability of tenure of personal) เป็นหลักความมั่นคงในตำแหน่งงานของบุคคลกร เป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนบุคลากร พัฒนานักบริหาร

13. ความคิดริเริ่ม (Initiative) เป็นความคิดริเริ่ม หมายถึง พลังที่จะคิดให้เกิดแผนงาน แล้วทำต่อไปจนสำเร็จ จะเกิดได้ต่อเมื่อผู้ปฏิบัติงานได้รับการจูงใจ และมีความพึงพอใจในงาน

14. สามัคคีคือพลัง (Esprit de corps) เป็นภายิตที่ว่า สามัคคีคือพลัง หมายถึง การเสริมสร้างการทำงานเป็นทีมอันจะทำให้เกิดความกลมเกลียว และเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ในองค์กร

สรุปว่า Fayol ได้กำหนดหลักการสำหรับผู้บริหารไว้ 14 ประการ ซึ่งในการจัดการ ควรยึดหยุ่น และสามารถปรับไปตามตัวแปรต่าง ๆ ได้

Fayol (1964) ยังได้พูดถึงหน้าที่ของนักบริหาร (Administrative duties) 16 ประการ คือ

1. วางแผนอย่างสุขุม
2. ดำเนินถึงโครงสร้างของหลักทรัพยากรและเป้าหมายทางธุรกิจ
3. กำหนดสายบังคับบัญชาตามลำดับ
4. ประสานความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
5. มีการตัดสินใจที่แน่นอน
6. เลือกคนงานอย่างมีหลัก
7. บอกหน้าที่อย่างชัดเจน
8. สนับสนุนความคิดริเริ่มและการรับผิดชอบ
9. สร้างระบบความยุติธรรม เช่น จ้างและประหยัด
10. รักษาระเบียบข้อบังคับ
11. มีการลงโทษ
12. รักษาผลประโยชน์ส่วนรวมเหนือส่วนบุคคล
13. มีผู้บังคับบัญชาเพียงคนเดียว
14. มีการควบคุมในทุกกิจการ
15. ควบคุมความเป็นระเบียบของบุคคลและวัตถุ
16. ไม่เคร่งครัดต่อระเบียบจนเกินไป

ธริศร เทียบปาน (2557) ทฤษฎีการบริหารการศึกษาเพื่อสู่ความเป็นเลิศ ได้กล่าวถึง ทฤษฎีในรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่

ทฤษฎีกำหนดรูปแบบใหม่ มีสามองค์ประกอบ แทนที่จะมีสององค์ประกอบดังทฤษฎี ของ Herzberg, Mausner, and Synderman (1959) ด้วยการเพิ่มองค์ประกอบที่สามเข้าไป ได้แก่ Ambient หมายถึงสิ่งแวดล้อม Ambient นี้มีส่วนประกอบที่กล่าวถึงบ่อย ๆ ได้แก่สิ่งที่ทำให้พึงพอใจและสิ่งที่ทำให้ไม่พึงพอใจ สิ่งกระตุ้นในฐานะกลุ่มที่ตอบสนองต่อความพึงพอใจในการทำงานมากกว่าความไม่พึงพอใจต่อการทำงาน การขาดแคลนตัวกระตุ้นก็อาจเป็นบ่อเกิดแห่งความไม่พึงพอใจก็ได้ องค์ประกอบของ Ambient นั้นมีอยู่ 5 ประการด้วยกัน คือ เงินเดือน โอกาสที่จะได้เจริญงอกงาม โอกาสที่จะเสี่ยง ความสัมพันธ์ที่มีต่อผู้บังคับบัญชา และสถานภาพ

ทฤษฎีบรรยาการ Alan (1972) ได้เสนอกฤษฎีสองประการสำหรับเปลี่ยนแปลง บรรยาการของโรงเรียน ประการแรกได้แก่กฤษฎีด้านคลินิก ประการที่สอง ได้แก่กฤษฎีที่มุ่ง ความเจริญงอกงามเป็นศูนย์กลาง ทั้งสองกฤษฎีต่างก็ไม่ได้เป็นตัวเลือกแก่กันและกัน แต่สามารถ ใช้ด้วยกัน ทั้งสองกฤษฎีต่างก็มีความจำเป็นต่อการเปลี่ยนแปลง กฤษฎีด้านคลินิกเน้นที่ธรรมชาติ ของความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มย่อยในโรงเรียน มุ่งดูที่ความรู้ขององค์กรต่อจากนั้นก็วิเคราะห์ บรรยาการขององค์กร กำหนดลำดับขั้นความสำคัญของการปฏิบัติการและวางแผนดำเนินการ เมื่อปฏิบัติสำเร็จแล้วก็มีการประเมินผลงานนั้น ในขณะที่กฤษฎีมุ่งความเจริญงอกงาม เป็นศูนย์กลางนั้นเน้นที่การพัฒนาของเอกัตบุคคล

ทฤษฎีอำนาจ และความขัดแย้งในสถาบันการศึกษา ของ Vitor and Mallen (1981) ทฤษฎีความขัดแย้งเน้นที่การแยกส่วนของระบบสังคมออกเป็นกลุ่มผลประโยชน์ ซึ่งแต่ละกลุ่ม ต่างก็มีเป้าประสงค์ที่ต่างกันออกไป และแต่ละกลุ่มต่างก็พยายามที่จะได้เปรียบอีกกลุ่มหนึ่งหรือ หลาย ๆ กลุ่ม

ทฤษฎีอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ สิ่งจูงใจ และความพึงพอใจ ทฤษฎีที่กล่าวถึง แรงจูงใจในการทำงาน สิ่งจูงใจในองค์กร ความพึงพอใจในงาน ความพึงพอใจต่อผลการปฏิบัติงาน ได้แก่ ทฤษฎีวุฒิภาวะของอาทริส ทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ ทฤษฎีสององค์ประกอบ ของเฮิร์ชเบิร์ก ทฤษฎีการก่อตัวใหม่ (Reformulated theory) ทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy theory)

สรุปว่า จากทฤษฎีและแนวคิดที่กล่าวมาข้างต้นจะพบว่า การบริหารองค์กรจะครอบคลุม เรื่องการทำงานเป็นทีม การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจร่วมกัน ความพึงพอใจต่อการทำงาน และบทบาทของผู้บริหารเพื่อให้องค์กรดำเนิน ไปโดยมีประสิทธิภาพ

การเปรียบเทียบทฤษฎีการบริหารจัดการ

การบริหารจัดการอาจจำแนกในรูปแบบที่แตกต่างจากกัน โดยทำการเปรียบเทียบแต่ละทฤษฎีการบริหารจัดการ ดังนี้

Fayol (1961 อ้างถึงใน ชงชัย สันติวงษ์, 2540, หน้า 40) ได้กล่าวถึง กระบวนการบริหารหรือการจัดการประกอบด้วยหน้าที่ทางการจัดการ 5 ประการ คือ

1. การวางแผน (Planning) หมายถึง ภาระหน้าที่ของผู้บริหารที่จะต้องทำการคาดการณ์ล่วงหน้าหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่จะมีผลกระทบต่อการทำงาน และกำหนดขึ้นเป็นแผนการปฏิบัติงานหรือวิถีทางที่จะปฏิบัติเอาไว้ เพื่อสำหรับเป็นแนวทางของการทำงานในอนาคต
2. การจัดองค์การ (Organizing) หมายถึง ภาระหน้าที่ที่ผู้บริหารจะต้องจัดให้มีโครงสร้างของงานต่าง ๆ และอำนาจหน้าที่ทั้งนี้เพื่อให้เครื่องจักร สิ่งของและตัวคนอยู่ในส่วนประกอบที่เหมาะสมในอันที่จะช่วยให้งานขององค์การบรรลุผลสำเร็จได้
3. การบังคับบัญชาสั่งการ (Commanding) หมายถึง หน้าที่ในการสั่งงานต่าง ๆ ของผู้ได้บังคับบัญชา ซึ่งกระทำให้งานสำเร็จผลด้วยดี โดยที่ผู้บริหารจะต้องกระทำตนเป็นตัวอย่างที่ดีจะต้องเข้าใจผู้ได้บังคับบัญชา
4. การประสานงาน (Coordinating) หมายถึง ภาระหน้าที่ที่จะต้องเชื่อมโยงงานของทุกคนให้เข้ากันได้และกำกับให้ไปสู่จุดมุ่งหมายเดียวกัน
5. การควบคุม (Controlling) หมายถึง ภาระหน้าที่ในการที่จะต้องกำกับให้สามารถประกันได้ว่า กิจกรรมต่าง ๆ ที่ทำไปนั้นสามารถเข้ากันได้กับแผนที่ได้วางไว้แล้ว

หน้าที่ในการจัดการของ Fayol ถือได้ว่าเป็นวิถีทางที่จะให้ผู้บริหารทุกคนสามารถบริหารงานของตนให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายได้ ยังเป็นหลักเกณฑ์ที่ได้ใช้ปฏิบัติอยู่จนทุกวันนี้ เพราะไม่ว่าเราจะยกเอากิจการใดก็ตามขึ้นมาแยกแยะดูก็จะเห็นว่า งานบริหารขององค์การทุกวันนี้มีการจัดแบ่งหน้าที่ของผู้บริหารไว้ใกล้เคียงกับหลักเกณฑ์ที่ Fayol ได้แบ่งแยกเอาไว้ ในขณะที่การบริหารองค์การสมัยใหม่นั้นจะต้องมององค์การอย่างเป็นระบบที่มีสิ่งแวดล้อมเข้ามาเกี่ยวข้องในการบริหารงาน แนวคิดในเรื่องระบบจึงจำเป็นที่ผู้บริหารในองค์การต้องเข้าใจและปรับตัวให้เข้ากับสิ่งที่มากระทบขององค์การ

ปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงของโลกที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและตลอดเวลาท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทางเทคโนโลยีการสื่อสารสมัยใหม่ ในยุคปัจจุบันองค์การรัฐบาลหรือเอกชนต้องมีการปรับเปลี่ยนตามสภาพแวดล้อมที่เข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น การแข่งขัน การเมือง สภาพเศรษฐกิจ สังคมที่เปลี่ยนไป ล้วนส่งผลต่อการปรับตัวเพื่อให้สอดคล้องกับภาวะดังกล่าว องค์การในฐานะที่อยู่ในระบบการปรับตัวเพื่อความอยู่รอดขององค์การย่อมส่งผลกระทบต่อผลกระทบ ซึ่งกัน

และกันได้ จึงนำการศึกษาแนวคิดของการจัดการวิธี “ระบบ”

สรุปว่า กระบวนการบริหาร ประกอบด้วยหน้าที่ 5 ประการ คือ การวางแผน การจัดองค์การ การบัญชาการและการสั่งการ การประสานงานและการควบคุม การบริหารองค์การสมัยใหม่นั้นจะต้องมององค์การอย่างเป็นระบบที่มีสิ่งแวดล้อมเข้ามาเกี่ยวข้องในการบริหารงาน ผู้บริหารต้องเข้าใจและปรับตัวให้เข้ากับสิ่งที่มากระทบขององค์การ

Gulick and Lydall (1973, pp. 47-88 อ้างถึงใน พิมลจรรย์ นามวัฒน์, 2544, หน้า 22) เป็นนักทฤษฎีที่อยู่ในกลุ่มการศึกษาการจัดการตามหลักการบริหารได้เสนอหลักที่เกี่ยวกับการบริหาร ซึ่งคนที่เป็นผู้บริหารจะต้องทำมีหน้าที่สำคัญอยู่ 7 ประการ คือ การวางแผน การจัดองค์การ การจัดคนเข้าทำงาน การสั่งการ การประสานงาน การรายงาน และการงบประมาณหรือเรียกสั้น ๆ ว่า “POSDCORB” ซึ่งประกอบด้วย รายละเอียดดังต่อไปนี้

P = Planning หมายถึง การวางแผนงาน ซึ่งจะต้องคำนึงถึงนโยบาย (Policy) ทั้งนี้ เพื่อให้แผนงานที่กำหนดขึ้นไว้มีความสอดคล้องกันในการดำเนินงาน แผนเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการใช้ความรู้ในทางวิชาการและวิจารณ์เหตุการณวินิจัยเหตุการณ์ในอนาคตแล้วกำหนดวิธีการ โดยถูกต้องอย่างมีเหตุผล เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปโดยถูกต้องและสมบูรณ์

O = Organizing หมายถึง การจัดส่วนราชการหรือองค์การ ซึ่งในการศึกษาบางแห่งก็พิจารณา รวมไปถึงการปฏิบัติงานหรือวิธีการจัดการ (Management) ด้วยเรื่องการจัดแบ่งส่วนงานนี้จะต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับการปฏิบัติงาน เช่น การจัดแบ่งงาน (Division of work) เป็นกรม กอง แผนก โดยอาศัยปริมาณงานคุณภาพของงานหรือจัดตามลักษณะของงานเฉพาะอย่าง (Specialization) ก็ได้ นอกจากนี้อาจพิจารณาในแง่ของการควบคุม (Control) และหรือพิจารณาในแง่หน่วยงาน (Organization) เช่น หน่วยงานหลัก (Line) หน่วยงานที่ปรึกษา (Staff) หรือบ้างก็เรียกเป็นหน่วยงานหลัก (Line) หน่วยแนะนำหรือที่ปรึกษา (Staff) และหน่วยงานช่วยเหลือ หน่วยงานอนุกร (Auxiliary) เป็นต้น

S = Staffing หมายถึง การจัดหาบุคคลและเจ้าหน้าที่มาปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับการจัดแบ่งหน่วยงานที่แบ่งไว้ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งหมายถึงการจัดเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล (Personnel administration) เพื่อให้ได้บุคคลที่มีความสามารถมาปฏิบัติงานให้เหมาะสม (Competent man for competent job) หรือ Put the right man on the right job กับรวมถึงการที่จะเสริมสร้างและธำรงไว้ ซึ่งสัมพันธภาพในการทำงานของคนงานและพนักงานด้วย

D = Directing หมายถึง การศึกษาวิธีการอันรวมการรวมทั้งการควบคุมงานและนิเทศน์งานตลอดจนศิลปะในการบริหารงาน เช่น ภาวะผู้นำ (Leadership) มนุษยสัมพันธ์ (Human relations)

และการจูงใจ (Motivation) เป็นต้น การอำนวยความสะดวกในที่นี้รวมถึงการวินิจฉัย สั่งการ (Decision making) ซึ่งเป็นหลักอันสำคัญยิ่งอย่างหนึ่งของการบริหารงาน และขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้างานมาก เหตุเพราะว่าการที่จะอำนวยความสะดวกให้ภารกิจดำเนินไปด้วยดีได้จำเป็นต้องมีการตัดสินใจที่ดีและมีการสั่งการที่ถูกต้องเหมาะสมกับแต่ละลักษณะของการตัดสินใจ

Co = Coordinating หมายถึง ความร่วมมือประสานงานเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและราบรื่นศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการที่จะช่วยให้การประสานงานดีขึ้นเพื่อช่วยแก้ปัญหาข้อขัดข้องในการปฏิบัติงานการร่วมมือประสานงานเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมากในการบริหารเพราะเป็นกิจกรรมประจำวันที่จะต้องพึงกระทำในการปฏิบัติงานและเป็นสิ่งที่มีอยู่ทุกระดับของงานการร่วมมือประสานงานเป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาที่จะต้องจัดให้มีขึ้นในหน่วยงานของตนเพราะเป็นปัจจัยสำคัญในอันที่จะช่วยให้เกิดความสําเร็จบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ

R = Reporting หมายถึง การรายงานผลการปฏิบัติงานตลอดรวมถึงการประชาสัมพันธ์ (Public relations) ที่จะต้องแจ้งให้ประชาชนทราบด้วย อันที่จริงการรายงานนี้มีความสัมพันธ์กับการติดต่อสื่อสาร (Communication) อยู่มาก การรายงานโดยทั่วไปหมายถึงวิธีการของสถาบันในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อเท็จจริงหรือข้อมูลแก่ผู้สนใจมาติดต่อสอบถามผู้บังคับบัญชาและหรือผู้ร่วมงาน ฯลฯ ความสำคัญของรายงานนั้นอยู่ที่จะต้องอยู่บนรากฐานของความจริง

B = Budgeting หมายถึง การงบประมาณ โดยศึกษาให้ทราบถึงระบบและกรรมวิธีในการบริหารเกี่ยวกับงบประมาณและการเงิน ตลอดจนการใช้วิธีการงบประมาณและแผนงานเป็นเครื่องมือในการควบคุมงาน วิธีการบริหารงบประมาณโดยทั่วไป มักมีวงจรที่คล้ายคลึงกัน อย่างที่ เรียกว่า “วงจรงบประมาณ” (Budget cycle) ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้

1. การเตรียมงบประมาณและการเสนอขออนุมัติ (Executive preparation and submission)
2. การพิจารณาให้ความเห็นชอบของฝ่ายนิติบัญญัติ (Legislation authority)
3. การดำเนินการ (Execution)
4. การตรวจสอบ (Audit)

สรุปว่า ในการบริหารผู้บริหารจะต้องทำมีหน้าที่สำคัญอยู่ 7 ประการ คือ การวางแผน การจัดองค์การ การจัดคนเข้าทำงาน การสั่งการ การประสานงาน การรายงานและการงบประมาณ

Bartol and Martin (1997, p. 7) ได้นำเสนอว่า กระบวนการจัดการประกอบไปด้วยขั้นตอนที่สำคัญอยู่ 4 ประการด้วยกัน คือ

1. การวางแผน (Planning) หมายถึง การวางแผนหรือกำหนดการทำงานขององค์การไว้

ล่วงหน้าว่าจะทำอะไร ในการบริหารงานใด ๆ ก็ตามผู้บริหารจะต้องทำหน้าที่ในการวางแผน เพราะการวางแผนเป็นหน้าที่ประการแรกของกระบวนการบริหาร ผู้บริหารจะต้องตระหนักอยู่เสมอว่า แผนงานเป็นกรอบและเป็นแนวทางของการปฏิบัติงานทั้งหมด ถ้าปราศจากแผนงานแล้ว เป็นการยาก ที่ผู้บริหารจะทำงานให้ได้ผลดี การวางแผนในการบริหารงานนั้นจะต้องจัดทำทั้งแผนระยะสั้นและแผนระยะยาวในการวางแผนนั้นผู้บริหารจะต้องคำนึงอยู่เสมอว่าจะทำอะไร (What) จะทำอย่างไร (How) จะใช้เงินเท่าไร (How many) จะให้ใครเป็นผู้ทำ (Who) และจะกระทำที่ไหน (Where) และทำเมื่อไร (When)

2. การจัดองค์การ (Organizing) หมายถึง การจัดองค์การหรือจัดหน่วยงาน โดยการจัดแบ่งงานขององค์การหรือของหน่วยงานย่อยพร้อมทั้งกำหนดวัตถุประสงค์ กำหนดอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบของแต่ละส่วนงาน ตลอดจนกำหนดสายการควบคุมและบังคับบัญชา ในลักษณะของหน่วยงานหลัก (Line) หน่วยงานที่ปรึกษา (Staff) และหน่วยงานช่วย (Auxiliary) พร้อมทั้งกำหนดขนาดของการควบคุมไว้ด้วย การจัดองค์การอาจแสดงไว้ในรูปของแผนภูมิองค์การเพื่อให้เกิดการสื่อความเข้าใจในองค์การเกี่ยวกับอำนาจ หน้าที่ ความรับผิดชอบ สายการบังคับบัญชาและการติดต่อสื่อสาร

3. การนำ (Leading) หมายถึง การที่ผู้นำใช้การโน้มน้าวให้สมาชิกขององค์การปฏิบัติตามคำสั่งของตนเองเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการทำงาน นอกจากนี้ยังรวมถึงการติดต่อสื่อสาร การสั่งการและการจูงใจภายในองค์การอีกด้วย

4. การควบคุม (Controlling) หมายถึง กระบวนการในการตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์การว่าสมาชิกขององค์การที่เป็นผู้ปฏิบัติงานได้ปฏิบัติงานเป็นไปตามแผนงานที่ได้กำหนดไว้หรือไม่ โดยดูได้จากการปฏิบัติงานจริง เมื่อเปรียบเทียบกับมาตรฐาน ถ้างานของการทำงานต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานก็จะนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขให้เป็นไปตามมาตรฐานและแผนในการทำงาน

จากกระบวนการในการจัดการดังกล่าวข้างต้นนั้นจะเห็นได้ว่า กระบวนการจัดการที่เริ่มต้นจากการวางแผนแล้วไปจบลงที่การควบคุมจะเป็นกระบวนการที่เป็นพลวัตรที่เปลี่ยนแปลงไปเรื่อย ๆ ตามสภาพแวดล้อมขององค์การทั้งที่เป็นสภาพแวดล้อมภายในและสภาวะแวดล้อมภายนอก ดังนั้นนักบริหารจะต้องเป็นผู้ที่มีความพร้อมอยู่เสมอเพื่อที่จะทำให้การบริหารงานขององค์การเป็นไปอย่างราบรื่นและบรรลุเป้าหมายขององค์การในท้ายที่สุด

สรุปว่า กระบวนการบริหารจัดการมีขั้นตอนที่สำคัญ 4 ประการ คือกระบวนการที่เริ่มต้นจากการวางแผน การจัดการองค์การ การนำ และจบลงที่การควบคุม มีการเปลี่ยนแปลงไปเรื่อย ๆ ตามสภาพแวดล้อมขององค์การ ดังนั้นนักบริหารจะต้องเป็นผู้ที่มีความพร้อมอยู่เสมอ เพื่อที่จะทำให้การบริหารงานขององค์การเป็นไปอย่างราบรื่นและบรรลุเป้าหมายขององค์การ

ตามแนวคิดของนักวิชาการทางการบริหารที่สำคัญ จำนวน 3 ท่าน คือ Fayol (1964); Gulick and Lydall (1973); Bartol and Martin (1997) สรุปได้ดังตารางข้างล่างนี้

ตารางที่ 2-1 เปรียบเทียบทฤษฎีการบริหารจัดการ

Fayol	Gulick and Lydall	Bartol and Martin
1. การวางแผน (Planning)	1. การวางแผน (Planning)	1. การวางแผน (Planning)
2. การจัดองค์การ (Organizing)	2. การจัดองค์การ (Organizing)	2. การจัดองค์การ (Organizing)
3. การบังคับบัญชาสั่งการ (Commanding)	3. การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing)	3. การนำ (Leading)
4. การประสานงาน (Coordinating)	4. การสั่งการ (Directing)	4. การควบคุม (Controlling)
5. การควบคุม (Controlling)	5. การประสานงาน (Coordinating)	
	6. การรายงาน (Reporting)	
	7. การงบประมาณ (Budgeting)	

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำลักษณะสำคัญของการบริหารจัดการของ Bartol and Martin (1997, p. 7) ประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญอยู่ 4 ประการด้วยกัน คือ

การวางแผน (Planning) หมายถึง การวางวัตถุประสงค์ การกำหนดเป้าหมาย การสร้างกลยุทธ์ และการตัดสินใจสรรหาแนวทางในการดำเนินกิจกรรม เพื่อให้องค์การสามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ต้องการได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยแผนงานอาจมีความแตกต่างกันในด้านระยะเวลา เช่น แผนระยะยาว หรือแผนระยะสั้น เป็นต้น ตลอดจนมีความแตกต่างกันตามหน้าที่ทางธุรกิจ เช่น แผนการเงิน แผนการตลาด หรือแผนการผลิต เป็นต้น ประกอบด้วยข้อคำถามที่เกี่ยวข้อง 4 ข้อ ได้แก่

1. กองทุน ฯ มีการวางแผนหรือกำหนดเป้าหมายของกองทุน ฯ อย่างชัดเจน
2. การวางแผนในการบริหารงานมีทั้งแผนระยะสั้นและแผนระยะยาว
3. บริหารจัดการ โดยมีความรู้และความพร้อมในการจัดตั้ง
4. การบริหารงานของกองทุน ฯ มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลนำไปสู่การปฏิบัติได้

อย่างแท้จริง

สรุปว่า การวางแผน หมายถึง กองทุน ฯ มีการวางแผนหรือกำหนดเป้าหมายของกองทุน ฯ

อย่างชัดเจน มีการวางแผนในการบริหารงานมีทั้งแผนระยะสั้นและแผนระยะยาว บริหารจัดการโดยมีความรู้และความพร้อมในการจัดตั้ง และการบริหารงานของกองทุนฯมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างแท้จริง

การจัดองค์การ (Organizing) หมายถึง การจัดการความสัมพันธ์ของกิจกรรมและบุคคลในองค์การให้มีความเหมาะสม เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานร่วมกันได้อย่างราบรื่นและเต็มความสามารถซึ่งจะทำให้องค์การสามารถค้ำกองทุนฯมีการวางแผนหรือกำหนดเป้าหมายของกองทุน ฯ อย่างชัดเจนเนื้องานบรรลุวัตถุประสงค์ได้ตามแผนการที่ตั้งไว้ ประกอบด้วยข้อคำถามที่เกี่ยวข้อง 4 ข้อ ได้แก่

1. การกำหนดอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงานอย่างเหมาะสม
2. มีโครงสร้างอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ และสายการบังคับบัญชาไว้อย่างชัดเจน
3. การจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงานและตำแหน่งหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ตามความเหมาะสมของแต่ละหน่วยงาน

4. การจัดตั้งคณะกรรมการที่ทำงานอย่างโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้

สรุปว่า การจัดองค์การ หมายถึง มีการกำหนดอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงานอย่างเหมาะสม มีโครงสร้างอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ และสายการบังคับบัญชาไว้อย่างชัดเจน การจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงานและตำแหน่งหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายตามความเหมาะสมของแต่ละหน่วยงาน และมีการจัดตั้งคณะกรรมการที่ทำงานอย่างโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้

การนำ (Leading) หมายถึง การที่หัวหน้างานหรือผู้จัดการใช้ภาวะผู้นำ (Leadership) ซึ่งต้องอาศัยทั้งศาสตร์และศิลป์ในการกระตุ้น ชักจูง และส่งเสริมให้บุคคลอื่นปฏิบัติตามที่ตนต้องการด้วยความเต็มใจ ประกอบด้วยข้อคำถามที่เกี่ยวข้อง 4 ข้อ ได้แก่

1. การเป็นสถาบันการเงินชุมชนได้อย่างมั่นคง
2. สามารถส่งเสริมให้สมาชิกดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงได้
3. ช่วยให้ผู้สมาชิกในชุมชนมีความเข้มแข็ง และสามารถช่วยเหลือตนเองได้ในระดับหนึ่ง
4. การเปิดโอกาสให้ผู้สมาชิกมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการนำนโยบาย

สู่การปฏิบัติ

สรุปว่า การนำ หมายถึง การเป็นสถาบันการเงินชุมชนได้อย่างมั่นคง สามารถส่งเสริมให้ผู้สมาชิกดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงได้ช่วยให้สมาชิกในชุมชนมีความเข้มแข็ง และสามารถช่วยเหลือตนเองได้ในระดับหนึ่ง และการเปิดโอกาสให้ผู้สมาชิกมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

การควบคุม (Controlling) หมายถึง เป็นการตรวจสอบและประเมินผลว่าแต่ละกิจกรรมที่กระทำตามแผนที่วางไว้สามารถดำเนินไปตามที่ได้วางแผนไว้หรือไม่ ตลอดจนสมควรที่จะมีการพัฒนาและปรับปรุงอย่างไรบ้าง เพื่อให้เกิดความเหมาะสม สอดคล้องกับสถานการณ์ และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับองค์กร ประกอบด้วยข้อคำถามที่เกี่ยวข้อง 4 ข้อ ได้แก่

1. สามารถแก้ไขปัญหาได้ตรงตามเป้าประสงค์ของสมาชิก
2. มีระบบและกลไกในการติดตามสมาชิก ฯ
3. การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามมาตรฐานกำหนด
4. กองทุนมีหน่วยตรวจสอบภายในของกองทุน ฯ ทำหน้าที่ช่วยควบคุมตรวจสอบ

การปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปว่า การควบคุม หมายถึง สามารถแก้ไขปัญหาได้ตรงตามเป้าประสงค์ของสมาชิก มีระบบและกลไกในการติดตามสมาชิก ฯ มีการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามมาตรฐานกำหนด และหน่วยตรวจสอบภายในของกองทุน ฯ ทำหน้าที่ช่วยควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อมูลทั่วไปของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี
ประวัติความเป็นมา

รัฐบาลจึงได้มีแนวคิดในการกระตุ้นเศรษฐกิจในระดับรากหญ้า ซึ่งมีความจำเป็นที่จะมุ่งเน้นในการลดค่าใช้จ่ายของประชาชน และมุ่งการให้โอกาสแก่ภาคประชาชน โดยเฉพาะคนจน จึงได้กำหนดให้นโยบายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง เป็นนโยบายเร่งด่วนในการบริหารราชการแผ่นดิน โดยได้แถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2544 เพื่อให้กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง เป็นเครื่องมือในการกระจายโอกาสให้แก่คนจนเข้าหาแหล่งทุน โอกาสที่ทำให้คนจนได้เข้าหาแหล่งความรู้ และโอกาสที่จะทำให้คนจนได้ร่วมคิด ร่วมทำ ด้วยภูมิปัญญาของตนเอง การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ควรเป็นของประชาชน ด้วยการกระจายอำนาจ (การกระจายอำนาจไม่ใช่การมุ่งในรูปแบบ แต่เป็นความอิสระและใช้ภูมิปัญญาของเราเองในการบริหารจัดการหมู่บ้านและชุมชน) นโยบายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ไม่ได้ตั้งขึ้นเพื่อว่าเม็ดเงินไปยังหมู่บ้านและชุมชนอย่างไม่มีทิศทาง แต่เป็นนโยบายที่มุ่งเสริมสร้างกระบวนการพึ่งพาตนเองของหมู่บ้านและชุมชนเมือง เพื่อสร้างสำนึกความเป็นชุมชนท้องถิ่น จัดการเรียนรู้ เพื่อสร้างการพัฒนาความคิดริเริ่มให้ชุมชนเป็นการกำหนดอนาคตด้วยคุณค่า และภูมิปัญญาของตนเอง อันเป็นการแก้ไขปัญหาและเสริมสร้างศักยภาพทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมของประชาชนในหมู่บ้านและชุมชนเมือง “โดยรัฐบาลจัดตั้งกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง กองทุนละ 1 ล้านบาท”

ปรัชญาหรือหลักการสำคัญ

1. เสริมสร้างสำนึกความเป็นชุมชนและท้องถิ่น
2. ชุมชนเป็นผู้กำหนดอนาคต และจัดการหมู่บ้านและชุมชนด้วยคุณค่า และภูมิปัญญา

ของตนเอง

3. เกื้อกูลประโยชน์ต่อผู้ด้อยโอกาสในหมู่บ้านและชุมชน
4. เชื่อมโยงกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างชุมชน ราชการ เอกชน และประชาสังคม
5. กระจายอำนาจให้ท้องถิ่นและพัฒนาประชาธิปไตยพื้นฐาน

วัตถุประสงค์

1. เป็นแหล่งเงินทุน เพื่อจัดสรรให้กองทุนหมู่บ้านสำหรับการลงทุนเพื่อพัฒนาอาชีพ สร้างงานสร้างรายได้ เพิ่มรายได้ และลดรายจ่าย หรือสำหรับการส่งเสริม และพัฒนาไปสู่การสร้าง สวัสดิภาพ สวัสดิการ หรือประโยชน์ส่วนรวมอื่นใดให้แก่ประชาชนในหมู่บ้านหรือชุมชนเมือง

2. เป็นผู้จัดหาแหล่งเงินทุน และประสานงานในการกู้ยืมเงินระหว่างกองทุนหมู่บ้าน

3. ส่งเสริม และพัฒนาหมู่บ้านหรือชุมชนเมือง ให้มีขีดความสามารถในการจัดระบบ

และบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านของตนเอง

4. สนับสนุนการเสริมสร้างกระบวนการพึ่งพาตนเองของหมู่บ้านหรือชุมชนเมือง ทั้งใน ด้านการเรียนรู้ การสร้างและพัฒนาความคิดริเริ่ม เพื่อการแก้ไขปัญหา และเสริมสร้างศักยภาพ และส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงในหมู่บ้านหรือชุมชนเมือง

5. สนับสนุนการเสริมสร้างศักยภาพ และความเข้มแข็งทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมให้แก่ ประชาชนในหมู่บ้านหรือชุมชนเมือง

วิสัยทัศน์

“กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง เป็นศูนย์กลาง และโครงข่ายการเรียนรู้เงินทุน สวัสดิภาพ สวัสดิการ และการแก้ไขปัญหาของหมู่บ้านและชุมชน พึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน คราวเรือนสมาชิกมีความเป็นอยู่ที่พอเพียง อบอุ่น เข้มแข็ง คู่การเป็นภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจ และสังคมโดยรวม”

พันธกิจ

1. สร้างระบบเศรษฐกิจและสังคมฐานราก ด้วยความเข้มแข็ง มั่นคง และยั่งยืน ของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง เพื่อเป็นกลไก ศูนย์กลาง และโครงข่ายการเรียนรู้ เงินทุน สวัสดิภาพ สวัสดิการ และการแก้ไขปัญหา

2. พัฒนาระบบเศรษฐกิจและสังคมครัวเรือน และหมู่บ้านชุมชนไปสู่ระบบเศรษฐกิจ และสังคมของชาติ ด้วยปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์

“เสริมสร้างศักยภาพการเรียนรู้ การมีส่วนร่วม และพัฒนาศักยภาพตนเองของกองทุน ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

ยุทธศาสตร์หลักการขับเคลื่อนกองทุน ฯ

1. กระจายอำนาจให้กองทุน ฯ (คิดเอง ทำเอง)
2. สร้างเครือข่ายกองทุนระดับตำบล (ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมเรียนรู้ และร่วมประสานแบบ “พี่ช่วยน้อง” “เพื่อนช่วยเพื่อน”)
3. ส่งเสริมให้ “สร้างสวัสดิการแก่สมาชิก”

หลักการวัตถุประสงค์

ตามที่รัฐมนตรีนโยบายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง (กองทุน 1 ล้านบาท) เป็นการเสริมสร้างกระบวนการพึ่งพาตนเองของหมู่บ้านและชุมชนเมืองในด้านการเรียนรู้ การสร้างและพัฒนาความคิดริเริ่ม เพื่อการแก้ไขปัญหาและเสริมสร้างศักยภาพทั้งด้านสังคมและเศรษฐกิจของประชาชนในหมู่บ้านและชุมชนเมือง “ด้วยภูมิปัญญาของตนเอง”

จากปัจเจกกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ผู้การสร้างพลังเป็นเครือข่าย ไม่ว่าจะเป็นพลังคน พลังความคิด พลังทุน เพื่อการช่วยเหลือเกื้อกูลอย่างเอื้ออาทรตามวิถีชุมชนและวัฒนธรรมของความผูกพันด้วยการเรียนรู้จากเพื่อนสอนเพื่อน พี่สอนน้อง เพื่อให้เกิดการยกระดับของกองทุนให้มีความเท่าเทียมกันในเครือข่ายด้านการบริหารจัดการกองทุน จากการอยู่รอด ผู้การอยู่ดี

วัตถุประสงค์

1. เป็นศูนย์กลางการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น ประสบการณ์และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารความรู้ของเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านทุกระดับ กองทุนหมู่บ้านและสถาบันการเงินชุมชนที่เป็นสมาชิกตลอดจนองค์กรการเงินรายย่อยอื่น ๆ
2. ให้การส่งเสริม พัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของกองทุนหมู่บ้าน และสถาบันการเงินชุมชนที่เป็นสมาชิก
3. เชื่อมโยงกิจการการบริหารจัดการเงินทุน ระบบสวัสดิภาพ สวัสดิการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง และสถาบันการเงินชุมชนที่เป็นสมาชิก ตลอดจนองค์กรการเงินรายย่อยอื่น ๆ
4. ร่วมมือกับทางราชการ องค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรเอกชน และองค์กรการเงินรายย่อย อื่น ๆ รวมทั้งภาคีต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรม

5. ดำเนินการและประสานกับสถาบันวิจัย สถาบันการศึกษา องค์กรอื่น ๆ เพื่อศึกษาค้นคว้า วิจัย และประเมินผลการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านที่เป็นสมาชิก และสนับสนุน ส่งเสริมให้มีเครือข่ายกองทุนหมู่บ้าน และกองทุนหมู่บ้านเกิดการวิจัย วิเคราะห์ และพัฒนาตนเอง

6. ประสานประโยชน์และความร่วมมือระหว่างองค์กรต่าง ๆ ทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศในการพัฒนากองทุนหมู่บ้าน และสถาบันการเงินชุมชนที่เป็นสมาชิก ตลอดจนองค์กรการเงิน รายย่อยอื่น ๆ ทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ

ระเบียบคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติว่าด้วยการจัดตั้งและบริหารกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ พ.ศ. 2551 (ราชกิจจานุเบกษา, 2551)

เพื่อให้การดำเนินการจัดตั้งและบริหารกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง สอดคล้องตามหลักการ เหตุผล และสาระสำคัญของพระราชบัญญัติกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ พ.ศ. 2547 ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยความตามมาตรา 19 และมาตรา 31 วรรคท้ายแห่งพระราชบัญญัติกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ พ.ศ. 2547 คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ จึงออกระเบียบว่าด้วยการจัดตั้งและบริหารกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ พ.ศ. 2551 ไว้แทนดังนี้

หมวด 1 ชื่อความทั่วไป

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติว่าด้วยการจัดตั้งและบริหารกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ พ.ศ. 2551”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิกระเบียบคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ว่าด้วยการจัดตั้งและบริหารกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ พ.ศ. 2544 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2-7) ที่ออกตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ พ.ศ. 2544 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2-5)

ข้อ 4 ให้ประธานกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติรักษาการตามระเบียบนี้

ข้อ 5 ในระเบียบนี้

“กองทุนหมู่บ้าน” หมายความว่า กองทุนหมู่บ้าน หรือกองทุนชุมชนเมือง แล้วแต่กรณี

“หมู่บ้าน” หมายความว่า หมู่บ้านที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่

“ชุมชนเมือง” หมายความว่า ชุมชนในเขตเทศบาล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา หรือเขตพื้นที่อื่น ทั้งนี้ โดยมีขอบเขตตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ

“คณะอนุกรรมการสนับสนุนระดับจังหวัด” หมายความว่า คณะอนุกรรมการสนับสนุน และติดตามการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้านระดับจังหวัด หรือกรุงเทพมหานคร

“คณะอนุกรรมการสนับสนุนระดับอำเภอ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการสนับสนุน และติดตามการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้านระดับอำเภอ หรือเขต

“คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน” หมายความว่า คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านหรือ คณะกรรมการกองทุนชุมชนเมือง แล้วแต่กรณี

“กรรมการกองทุนหมู่บ้าน” หมายความว่า กรรมการในคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน หรือกรรมการในคณะกรรมการกองทุนชุมชนเมือง แล้วแต่กรณี

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ

“ธนาคาร” หมายความว่า ธนาคารที่คณะกรรมการกำหนดให้ใช้บริการในการดำเนินงาน กองทุนหมู่บ้าน

“ครัวเรือน” หมายความว่า ครอบครัวตามทะเบียนบ้าน อันประกอบด้วยบิดา มารดา สามี ภรรยา บุตร ญาติพี่น้อง เป็นต้น อยู่รวมกัน

“หัวหน้าครัวเรือน” หมายความว่า ผู้มีชื่อเป็นเจ้าของบ้านตามทะเบียนบ้าน

“หุ้น” หมายความว่า การออมทรัพย์ในรูปแบบหนึ่ง โดยมูลค่าของหุ้นให้เป็นไปตาม ระเบียบหรือข้อบังคับที่กองทุนหมู่บ้านกำหนด

“เงินฝากสัจจะ” หมายความว่า เงินที่สมาชิกตกลงที่จะฝากหรือออมไว้กับกองทุน หมู่บ้าน โดยให้ถือว่าเงินออมเป็นเงินสะสม ให้เป็นไปตามระเบียบหรือข้อบังคับที่กองทุนหมู่บ้าน กำหนด

“เงินรับฝาก” หมายความว่า เงินรับฝากประเภทต่าง ๆ นอกเหนือจากเงินออมตามที่ กองทุนหมู่บ้านกำหนด

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกของกองทุนหมู่บ้าน หรือสมาชิกของกองทุนชุมชนเมือง แล้วแต่กรณี

“ที่ประชุมสมาชิก” หมายความว่า ที่ประชุมใหญ่สามัญประจำปีหรือที่ประชุมใหญ่ วิสามัญ

“บัญชีกองทุนหมู่บ้าน” หมายความว่า บัญชีเงินฝากออมทรัพย์ภายใต้ชื่อกองทุนหมู่บ้าน (ชื่อหมู่บ้านหรือชื่อชุมชนเมือง) หรือบัญชีที่ 1 ซึ่งกองทุนหมู่บ้านเปิดไว้รองรับเงินจัดสรรจากรัฐบาล

“บัญชีเงินสะสม” หมายความว่า บัญชีเงินฝากออมทรัพย์ภายใต้ชื่อกองทุนหมู่บ้าน

(ชื่อหมู่บ้านหรือชื่อชุมชนเมือง) หรือบัญชีที่ 2 ซึ่งกองทุนหมู่บ้านเปิดไว้รองรับเงินฝากประเภทอื่น นอกเหนือจากเงินที่ได้รับการจัดสรรจากรัฐบาล

“บัญชีเงินกู้ยืม” หมายความว่า บัญชีเงินฝากออมทรัพย์ภายใต้ชื่อกองทุนหมู่บ้าน (ชื่อหมู่บ้านหรือชื่อชุมชนเมือง) หรือบัญชีที่ 3 ซึ่งกองทุนหมู่บ้านเปิดไว้รองรับการกู้ยืมเงิน จากสถาบันการเงิน

“บัญชีเงินอุดหนุน” หมายความว่า บัญชีเงินฝากออมทรัพย์ภายใต้ชื่อกองทุนหมู่บ้าน (ชื่อหมู่บ้านหรือชื่อชุมชนเมือง) หรือบัญชีที่ 4 ซึ่งกองทุนหมู่บ้านเปิดไว้รองรับเงินอุดหนุน หรือเงินบริจาค

ข้อ 6 ในกรณีกองทุนหมู่บ้านใดไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ เนื่องจากโดยสภาพข้อเท็จจริงสุดวิสัยที่ดำเนินการได้ ให้คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านรายงานปัญหา และเสนอระเบียบปฏิบัติ เพื่อแก้ไขปัญหาคู่ต่อคณะกรรมการสนับสนุนระดับอำเภอพิจารณา และนำเสนอคณะกรรมการสนับสนุนระดับจังหวัด เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบและประกาศใช้เป็นรายกรณี ต่อไป

หมวด 2 กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ

ข้อ 7 ปรัชญาหรือหลักการสำคัญของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ คือ

- (1) เสริมสร้างสำนึกความเป็นชุมชนและท้องถิ่น
- (2) ชุมชนเป็นผู้กำหนดอนาคต และจัดการหมู่บ้านและชุมชนด้วยคุณค่า และภูมิปัญญาของตนเอง

ปัญญาของตนเอง

- (3) เกื้อกูลประโยชน์ต่อผู้ด้อยโอกาสในหมู่บ้านและชุมชน
- (4) เชื่อมโยงกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างชุมชน ราชการ เอกชน และประชาสังคม

สังคม

- (5) กระจายอำนาจให้ท้องถิ่น และพัฒนาประชาธิปไตยพื้นฐาน

ข้อ 8 กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ มีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

(1) เป็นแหล่งเงินทุน เพื่อจัดสรรให้กองทุนหมู่บ้านสำหรับการลงทุนเพื่อพัฒนาอาชีพ สร้างงาน สร้างรายได้ เพิ่มรายได้ และลดรายจ่าย หรือสำหรับการส่งเสริม และพัฒนาไปสู่การสร้างสวัสดิภาพ สวัสดิการ หรือประโยชน์ส่วนรวมอื่นใดให้แก่ประชาชนในหมู่บ้านหรือชุมชนเมือง

- (2) เป็นผู้จัดหาแหล่งเงินทุน และประสานงานในการกู้ยืมเงินระหว่างกองทุนหมู่บ้าน

- (3) ส่งเสริม และพัฒนาหมู่บ้าน หรือชุมชนเมืองให้มีขีดความสามารถในการจัดระบบ

และบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านของตนเอง

(4) สนับสนุนการเสริมสร้างกระบวนการพึ่งพาตนเองของหมู่บ้านหรือชุมชนเมือง ทั้งในด้านการเรียนรู้ การสร้างและพัฒนาความคิดริเริ่ม เพื่อการแก้ไขปัญหา และเสริมสร้าง ศักยภาพ และส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงในหมู่บ้าน หรือชุมชนเมือง

(5) สนับสนุนการเสริมสร้างศักยภาพ และความเข้มแข็งทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม ให้แก่ประชาชนในหมู่บ้าน หรือชุมชนเมือง

ข้อ 9 ทูทและทรัพย์สินในการดำเนินการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ประกอบด้วย

(1) เงิน หรือทรัพย์สินที่ได้รับโอนตามมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติกองทุน หมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ พ.ศ. 2547

(2) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล

(3) เงิน หรือทรัพย์สินอื่นที่กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติได้รับบริจาคโดย ปราศจากเงื่อนไขหรือข้อผูกพันใด ๆ

(4) ดอกผล รายได้หรือผลประโยชน์ที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุนหมู่บ้าน และชุมชนเมืองแห่งชาติ

ข้อ 10 ให้กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติเปิดบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ “กองทุน หมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ” กับธนาคาร เพื่อสำรองจ่ายและเตรียมจัดสรรให้แก่กองทุน หมู่บ้านให้ธนาคาร โอนเงินจาก “บัญชีกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ” เข้าบัญชีกองทุน หมู่บ้านตามคำสั่งจ่ายของคณะกรรมการ

ข้อ 11 ให้คณะกรรมการจัดสรรเงินจากกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติไปยัง บัญชีกองทุนหมู่บ้านและบัญชีกองทุนชุมชนเมืองตามข้อ 12 แห่งระเบียบนี้ บัญชีละหนึ่งล้านบาท ภายในระยะเวลาสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งเป็นหนังสือจากคณะกรรมการสนับสนุน ระดับจังหวัดในกรณีคณะกรรมการไม่สามารถจัดสรรเงินให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาที่กำหนด ตามวรรคหนึ่งให้ขยายระยะเวลาต่อได้อีกไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ 12 ในการอนุมัติให้คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านเริ่มเข้าบริหารจัดการและเบิก จ่ายเงินจากบัญชีกองทุนหมู่บ้าน หรือบัญชีกองทุนชุมชนเมืองให้คณะกรรมการพิจารณาใน หลักการ ดังนี้

(1) ความพร้อม ความสนใจ และการมีส่วนร่วมของประชาชนในหมู่บ้านหรือชุมชน เมืองรวมทั้งการแสดงออกอย่างชัดเจนซึ่งความพร้อมในการเข้าร่วมบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้าน และการควบคุมดูแลกันเองในการใช้ประโยชน์จากกองทุนหมู่บ้านของประชาชนในหมู่บ้าน หรือชุมชนเมือง

(2) ความพร้อมของคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านที่เป็นความพร้อมของบุคคล ด้านความรู้และประสบการณ์ในการบริหารจัดการกองทุนทางสังคมของหมู่บ้านหรือชุมชนเมือง เช่น กลุ่มออมทรัพย์ ธนาคารหมู่บ้าน กองทุนอาชีพ และกองทุนสวัสดิการ และความพร้อมในการ เข้าบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้าน

(3) การบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านที่สอดคล้องและเกื้อกูลกันในส่วนเงินอุดหนุน จากกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ และกองทุนทางสังคมหรือกองทุนที่หน่วยงานราชการ จัดตั้งขึ้น

(4) การมีระบบการตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานของคณะกรรมการ กองทุนหมู่บ้าน โดยสมาชิก และมีตัวชี้วัดประสิทธิผลการดำเนินกิจกรรมของกองทุนหมู่บ้าน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการพึ่งพาตนเอง เพื่อความโปร่งใสและมีประสิทธิภาพสูงสุด ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติในหมวด 5 แห่งระเบียบนี้ เมื่อคณะกรรมการจัดสรรเงินกองทุน หมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติไปยังบัญชีกองทุนหมู่บ้านและบัญชีกองทุนชุมชนเมืองให้ คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านดำเนินการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านตามระเบียบข้อบังคับ กองทุนหมู่บ้าน

ข้อ 13 ในกรณีที่ผู้อำนวยการเห็นว่ากองทุนหมู่บ้านดำเนินการกองทุนหมู่บ้าน ในลักษณะที่อาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่กองทุนหมู่บ้าน หรือกองทุนหมู่บ้าน ไม่ปฏิบัติตาม ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งของคณะกรรมการ ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้พิจารณาสั่งระงับ การจ่ายเงินของกองทุนหมู่บ้านหรือให้กองทุนหมู่บ้านชดใช้หรือให้ส่งคืนเงินที่เบิกจ่ายไปแล้ว โดยให้แจ้งคำสั่งเป็นหนังสือไปยังกองทุนหมู่บ้าน หากกองทุนหมู่บ้านไม่เห็นด้วยกับคำสั่ง ตามวรรคหนึ่ง ให้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับคำสั่ง ของผู้อำนวยการ

หมวด 6 การกู้ยืมเงินกองทุนหมู่บ้าน

ข้อ 36 สมาชิกที่ประสงค์จะขอกู้เงินจากกองทุนหมู่บ้านต้องจัดทำคำขอกู้โดยระบุ วัตถุประสงค์ในการกู้ยืมเงินอย่างชัดเจน โดยให้ยื่นคำขอกู้ดังกล่าวต่อคณะกรรมการกองทุน หมู่บ้านให้คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านพิจารณาเงินกู้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กองทุนหมู่บ้าน กำหนด

ข้อ 37 คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านมีอำนาจในการอนุมัติเงินกู้รายหนึ่งไม่เกินจำนวน สองหมื่นบาท ในกรณีที่คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านมีมติเห็นควรอนุมัติเงินกู้รายใดเกินกว่า จำนวนที่กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านเรียกประชุมสมาชิกเพื่อให้ สมาชิกพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดต่อไป แต่ทั้งนี้การอนุมัติเงินกู้รายหนึ่งต้องไม่เกินจำนวนห้าหมื่นบาท

การอนุมัติเงินกู้ฉุกเฉิน หรือเงินยืมฉุกเฉินให้คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านอนุมัติได้รายหนึ่ง จำนวนไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทจากเงินที่ได้รับจัดสรรจากรัฐบาล หรือบัญชีกองทุนหมู่บ้าน (บัญชีที่ 1) ไปใช้จ่าย เพื่อการฉุกเฉินหรือจำเป็นเร่งด่วน โดยกองทุนหมู่บ้านสามารถเบิกเงินฉุกเฉินจากบัญชีกองทุนหมู่บ้าน (บัญชีที่ 1) มาเก็บรักษาไว้เป็นเงินสด ตามระเบียบข้อบังคับหรือข้อกำหนดของกองทุนหมู่บ้าน โดยวงเงินสดที่เก็บรักษาประจำวันจะต้องได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุม ซึ่งมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมด

ข้อ 38 ในกรณีที่คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านมีมติอนุมัติเงินกู้ยืมตามคำขอทั้งหมด หรือบางส่วน ให้บันทึกความเห็นในแบบคำขอกู้ยืมเงิน พร้อมทั้งส่งสำเนาแบบคำขอกู้ยืมเงิน ตลอดจนเงื่อนไขและรายละเอียดในการอนุมัติเงินกู้ แจ้งให้ผู้ขอกู้และธนาคารรับทราบโดยเร็ว ให้คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านแต่งตั้งผู้แทนกรรมการกองทุนหมู่บ้านอย่างน้อยสองคนเป็นผู้แทนคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านในการทำสัญญากู้ยืมเงินกับผู้ขอกู้ที่ได้รับอนุมัติเงินกู้ ให้ผู้ขอกู้ที่ได้รับอนุมัติเงินกู้ เปิดบัญชีออมทรัพย์กับธนาคาร และแจ้งหมายเลขบัญชีออมทรัพย์ให้คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านรับทราบโดยเร็ว การโอนเงินเข้าบัญชีผู้กู้ตามวรรคสอง ธนาคารจะเป็นผู้ทำหน้าที่โอนเงินเข้าในบัญชี ผู้กู้ที่ผ่านการพิจารณาอนุมัติจากคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านตามคำสั่ง และเงื่อนไขของคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน

ข้อ 39 คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านอาจเรียกหลักประกันเงินกู้ ไม่ว่าจะเป็นบุคคล หรือทรัพย์สินตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในระเบียบ หรือข้อบังคับกองทุนหมู่บ้าน

ข้อ 40 ให้คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านกำหนดอัตราดอกเบี้ย หรือค่าตอบแทนเงินฝาก และเงินกู้เป็นอัตราที่แน่นอนตามความเห็นชอบจากที่ประชุมสมาชิก โดยคำนึงถึงจรรยาบรรณ และสภาพเศรษฐกิจและสังคมในหมู่บ้าน และชุมชนเมืองเป็นหลัก และปิดประกาศอัตราดอกเบี้ย หรือค่าตอบแทนดังกล่าวอย่างเปิดเผยให้คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านเก็บรักษา หรือเบิกจ่าย ดอกเบี้ย หรือเงินตอบแทนจากผลกำไรตามเงื่อนไขและวิธีการ ดังต่อไปนี้

(1) ดอกเบี้ย และเงินตอบแทนจากผลกำไร ที่เกิดขึ้นจากการนำเงินจากบัญชีกองทุนหมู่บ้าน (บัญชีที่ 1) ไปให้สมาชิกกู้ หรือยืมไปลงทุน หรือ เพื่อการฉุกเฉินจะต้องนำเข้าบัญชีกองทุนหมู่บ้าน (บัญชีที่ 1)

(2) ให้กองทุนหมู่บ้าน จัดทำงบการเงิน ทุกหกเดือน เพื่อจะได้รับทราบผลประกอบการของกองทุนหมู่บ้านโดยรวม

(3) ให้เบิกจ่ายดอกเบี้ย หรือเงินตอบแทนจากผลกำไรสะสมที่เกิดขึ้นมาใช้จ่าย หรือนำไปจ่ายและจัดสรร ตามเงื่อนไข หรือระเบียบของแต่ละกองทุนหมู่บ้าน ได้กำหนดขึ้น

(4) ให้คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านทำหลักฐานการเบิกถอนดอกเบี้ย หรือเงินตอบแทน

แทนจากผลกำไรจากบัญชีกองทุนหมู่บ้าน (บัญชีที่ 1) รวมทั้งวัตถุประสงค์ในการเบิกถอนพร้อมหลักฐาน แล้วปิดประกาศให้สมาชิกกองทุนหมู่บ้านได้รับทราบ และตรวจสอบ ณ ที่ทำการกองทุนหมู่บ้าน

(5) การเบิกจ่ายดอกเบี้ยหรือเงินตอบแทนจากผลกำไรให้กองทุนหมู่บ้านจัดทำงบการเงินตามแบบที่สำนักงานกำหนด เพื่อให้ธนาคารเบิกจ่ายตามระเบียบกองทุนหมู่บ้าน

ข้อ 41 การกำหนดระยะเวลาชำระคืนเงินกู้ หรือเงินยืมให้คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านพิจารณาตามความเหมาะสมแห่งสัญญาเงินกู้แต่ละราย การชำระคืนเงินต้นพร้อมดอกเบี้ย หรือเงินยืมพร้อมเงินตอบแทนจากผลกำไร ให้ผู้กู้ชำระให้แล้วเสร็จ ตามวิธีการดังต่อไปนี้

(1) เงินกู้ หรือเงินลงทุนทุกประเภท ซึ่งให้กู้หรือยืมจากเงินและดอกเบี้ย หรือผลอันเกิดจากเงินที่ได้รับจากการจัดสรร หรือสมทบจากสำนักงาน ให้ผู้กู้ หรือผู้ยืมชำระให้แล้วเสร็จ ภายในกำหนดระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ทำสัญญา ยกเว้นเงินบัญชีอื่น

(2) เงินกู้ หรือเงินลงทุนทุกประเภท ซึ่งให้กู้ หรือยืมเงิน หรือดอกเบี้ยหรือผลอันเกิดจากเงินกู้หรือยืมจากสถาบันการเงิน ให้ผู้กู้ หรือผู้ยืมชำระคืนตามที่กำหนดไว้ในสัญญา สมาชิกที่ประสงค์จะชำระคืนเงินกู้ หรือเงินยืมทุกประเภทต้องไปติดต่อขอชำระคืนเงินกู้ หรือเงินยืมทุกประเภทกับคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน เพื่อตรวจสอบเงินงวด (เงินต้นพร้อมดอกเบี้ยหรือเงินยืม และเงินตอบแทนจากผลกำไร) ที่จะต้องส่งชำระคืนให้คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านจัดทำหนังสือแจ้งความประสงค์ในการชำระคืนเงินกู้ หรือเงินยืมทุกประเภทของสมาชิกให้กับสมาชิกจำนวนสามฉบับให้สมาชิกรับ (เงินต้นพร้อมดอกเบี้ย หรือเงินยืม และเงินตอบแทนจากผลกำไร) ไปฝากเข้าบัญชีออมทรัพย์ของสมาชิก พร้อมทั้งทำหลักฐานการถอนเงิน (ใบถอนเงิน) มอบไว้กับธนาคารเพื่อให้ธนาคารถอนเงินจำนวนดังกล่าวให้ธนาคารถอนเงินตามยอดเงิน ซึ่งระบุไว้ในหลักฐานการถอนเงิน (ใบถอนเงิน) แล้วนำฝากเข้าบัญชีกองทุนหมู่บ้าน (บัญชีที่ 1) เมื่อธนาคารรับเงิน และหลักฐานการถอนเงิน (ใบถอนเงิน) จากสมาชิกกองทุนแล้วให้มอบหนังสือแจ้งความประสงค์ในการชำระคืนเงินกู้ หรือเงินยืม (ฉบับที่ 1 และฉบับที่ 2) ให้กับสมาชิกเพื่อให้สมาชิกรับไปเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ และนำไปมอบให้คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านตามระเบียบหรือข้อบังคับของกองทุนหมู่บ้านหนึ่งฉบับ เพื่อเป็นหลักฐานในการจัดทำบัญชี หรือดำเนินการในส่วนหนึ่งที่เกี่ยวข้อง ส่วนอีกหนึ่งฉบับ (ฉบับที่ 3) ให้ธนาคารจัดเก็บไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ 42 กองทุนหมู่บ้านสามารถดำเนินการตามข้อ 41 หรืออาจสามารถกำหนดวิธีการชำระคืนเงินกู้ หรือเงินยืม โดยการชำระคืนต่อคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน หรือชำระคืนโดยใช้บริการของธนาคารในการให้บริการในหมู่บ้านหรือชุมชน ทั้งนี้จะต้องกำหนดขั้นตอน วิธีการ ตลอดจนการบริการที่โปร่งใสเป็นธรรมแก่สมาชิก ทั้งนี้โดยให้กำหนดไว้ในระเบียบ ข้อบังคับ

ของกองทุนหมู่บ้าน กองทุนหมู่บ้านใดมีวิธีการชำระคืนนอกเหนือจากข้อ 41 และข้อ 42 วรรคแรก สามารถขอความเห็นชอบต่อคณะกรรมการได้

ข้อ 43 กองทุนหมู่บ้านสามารถกู้ยืมเงินกับกองทุนอื่นได้ เพื่อนำไปให้สมาชิกกู้ต่อไป ลงทุนในการสร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างรายได้ ลดรายจ่าย และบรรเทาเหตุจำเป็นเร่งด่วน หรือฉุกเฉินได้ตามวิธีการดังต่อไปนี้

(1) กองทุนหมู่บ้านที่ให้กู้ และกองทุนหมู่บ้านที่ขอกู้ต้องเรียกประชุมสมาชิกเปิดเวที ประชามติ พร้อมทั้งขอความเห็นชอบจากสมาชิก โดยชี้แจงรายละเอียด วัตถุประสงค์ วงเงินขอกู้ เงื่อนไขของสัญญา ตลอดจนประเด็นสำคัญอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยต้องมีผู้มาประชุมไม่น้อยกว่าสาม ในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมด และให้มีผู้แทนคณะกรรมการสนับสนุนระดับอำเภอ หรือระดับ เขตมาเป็นผู้สังเกตการณ์ด้วย

(2) จัดทำสัญญากู้เงิน และมีหนังสือถึงธนาคารที่เกี่ยวข้อง เพื่อขอความร่วมมือให้ โอนเงินจากบัญชีกองทุนหมู่บ้านที่ให้กู้ (บัญชีที่ 1) ไปยังบัญชีกองทุนหมู่บ้านที่ขอกู้ (บัญชีที่ 1)

(3) มีหนังสือแจ้งคณะกรรมการสนับสนุนระดับอำเภอ หรือระดับเขตอย่างเป็นทางการ ทั้งนี้ เพื่อคณะกรรมการสนับสนุนระดับอำเภอ หรือระดับเขตจะได้แจ้งให้ คณะกรรมการสนับสนุนระดับจังหวัด หรือกรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการสนับสนุน ระดับจังหวัด หรือกรุงเทพมหานครแจ้งให้สำนักงานได้ทราบเป็นลำดับ

ข้อ 44 ในกรณีที่ผู้กู้ผิดสัญญาไม่ชำระคืนต้นเงินกู้พร้อมดอกเบี้ย หรือค่าตอบแทนตาม เงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญากู้ยืมเงิน ให้ผู้กู้เสียเบี้ยปรับตามจำนวนที่ระเบียบ หรือข้อบังคับที่ กองทุนหมู่บ้าน กำหนดไว้อย่างแน่นอนสำหรับจำนวนที่ขาด หรือค้างชำระวันแต่ผู้กู้ได้รับอนุญาต ให้ผ่อนผันการชำระหนี้

คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน อาจพิจารณายกเลิกหรือปรับลดเบี้ยปรับให้แก่ผู้กู้อย่างหนึ่ง รายใดก็ได้เมื่อมีเหตุผลอันสมควร และด้วยความเห็นชอบจากที่ประชุมสมาชิกด้วยเสียงเกินกึ่งหนึ่ง หรือดำเนินการอื่น ๆ ตามระเบียบที่กองทุนหมู่บ้านกำหนด

ข้อ 45 ในกรณีที่ผู้กู้มิได้เริ่มดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในการขอกู้ยืมเงิน หรือเมื่อมี หลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าผู้กู้นำเงินไปใช้นอกกรอบวัตถุประสงค์โดยปราศจากเหตุผลอันสมควร ให้คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านมีอำนาจยกเลิกสัญญาและเรียกคืนเงินกู้พร้อมดอกเบี้ย หรือ ค่าตอบแทนที่ค้างชำระคืนเต็มจำนวนได้โดยทันที กรณีที่ทบทบบัญชีตามความในหมวดนี้ขัด หรือแย้งกับหลักศาสนาของสมาชิกของกองทุนหมู่บ้าน ให้คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านสามารถ กำหนดหลักเกณฑ์ และรูปแบบในการใช้ประโยชน์จากเงินกองทุนหมู่บ้าน และการกำหนด ผลตอบแทนใช้คืนกองทุนหมู่บ้าน ให้สอดคล้องกับหลักศาสนาของสมาชิกนั้นได้เป็นต้น ฯลฯ

ข้อมูลของอำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี

ตำนานแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี

หาดแหลมสิงห์เป็นอีกสถานที่ท่องเที่ยวแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกที่มีความโดดเด่นไม่ว่าจะเป็นหาดทราย ชายทะเล โขดหิน และอากาศบริสุทธิ์ ที่ใครหลายคนหลงใหล และอยากที่จะเดินทางมาสัมผัสกับธรรมชาติ และชลโฉมความสวยงามของชายหาดที่ไม่ไกลจากเมืองหลวงมากนัก แต่อีกมุมหนึ่งหาดแหลมสิงห์ก็มีตำนานเรื่องเล่าขานเกี่ยวกับโขดหินที่ละม้ายคล้ายกับสิงโตจนเป็นที่มาของชื่อแหลมสิงห์ ตำนานจะเป็นอย่างไรนั้น มาติดตามกันเลย

ตำนานสิงโตคู่ที่แหลมสิงห์ มีที่มาจากภูเขาลูกหนึ่งชื่อ “เขาแหลมสิงห์” ตั้งอยู่บริเวณปากน้ำจันทบุรี การที่เรียกชื่อเขาลูกนี้ว่าเขาแหลมสิงห์นั้นเพราะด้านหน้าเขามีหินเป็นแท่งเกาะยื่นล้ำออกไปในทะเล และในบรรดาก้อนหินเหล่านี้ มีอยู่ 2 ก้อนลักษณะคล้ายตัวสิงโต มีหัว มีลำตัว มีหาง มีเท้า และดวงตา มีขนาดลำตัวยาว 6 เมตร กว้าง 1.5 เมตร สูงจากพื้นน้ำทะเล 2.5 เมตร ยืนคู่กันล้ำเข้าไปในทะเล สิงโตคู่นี้เป็นที่สักการะนับถืออย่างยิ่งของชาวประมง คำโบราณปรัมปราเล่าว่าเมื่อก่อนนี้ไม่มีสิงโตคู่นี้ แต่กล่าวกันว่าบนเขาแหลมสิงห์มีสิงโตจริง ๆ อยู่คู่หนึ่ง สิงโตตัวผู้ตัวเมียคู่นี้ไปไหนด้วยกันเสมอ และลงอาบน้ำทะเลด้วยกันทุกวัน ต่อมาฝรั่งเศสพวกหนึ่งคอยดักทำร้ายสิงโตนี้ โดยใช้วัตถุระเบิดชนิดหนึ่ง สิงโตตัวหนึ่งถึงแก่ความตาย อีกตัวหนึ่งวิ่งหนีลงทะเลทัน ตัวที่หนีลงทะเลไปนั้น เมื่อตายในน้ำแล้วก็กลายเป็นสิงโตศิลาเย็นหัยคอยู่ริมทะเล ส่วนตัวที่ถูกยิงตายอยู่ที่ริมฝั่งทะเล เหลือเพียงแต่ซากหินปรักหักพังยื่นข้างศิลาตัวใหญ่ พอจะจับสังเกตเป็นเค้าได้ มีแนวเป็นรูปสิงโตได้บ้าง หินสิงโตนี้ใช้เป็นจุดสังเกตสำหรับเรือเดินทะเลมาตั้งแต่สมัยพุทธศตวรรษที่ 12 แล้ว กล่าวไว้ในจดหมายเหตุเมื่อครั้งราชวงศ์สุ่ย เดินทางออกจากกวางตุ้งไปยังเมืองซีตู ซึ่งเข้าใจว่าอยู่ทางภาคใต้บนคาบสมุทรไทย โดยหลังจากเรือผ่านหินรูปสิงห์ไปได้สองสามวันก็จะเห็นทิวเขาในเขตแคว้นหลังยะลิว ซึ่งน่าจะหมายถึงเมืองใหญ่ในลุ่มน้ำเจ้าพระยา ต่อจากนั้นก็วกเรือลงมาทางใต้ผ่านเกาะรังไก่อไปยังแคว้นซีตู โขดหินรูปสิงห์นี้เป็นที่รู้จักกันต่อมาจนกระทั่งในยุคที่ชาวตะวันตกเข้ามาแสดงหาอาณานิคม ต่อมา มีนายทหารเรือของฝรั่งเศสทดลองความแม่นยำปืนด้วยการใช้ปืนเรือยิงหัวสิงห์กระเด็นตกน้ำไป ทำให้รูปสิงห์ที่เห็นอยู่นี้ขาดความสมบูรณ์แต่ดั้งเดิมไป

หาดแหลมสิงห์ ตั้งอยู่ที่ตำบลปากน้ำแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี โดยห่างจากตัวเมืองราว ๆ 30 กิโลเมตร การเดินทางสามารถเดินทางไปตามถนนสุขุมวิท ในเส้นทางที่มุ่งหน้าที่ยังจังหวัดตราด ประมาณกิโลเมตรที่ 347 จะมีทางแยกด้านขวามือไปยังหาดแหลมสิงห์อีกประมาณ 16 กิโลเมตร บรรยากาศร่มรื่นด้วยทิวสนยาวไปตามแนวของชายหาด มีที่นั่งพักผ่อนพร้อมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวตั้งเรียงรายอยู่ริมหาด

ที่ตั้งและอาณาเขต

อำเภอแหลมสิงห์ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของจังหวัด มีอาณาเขตติดต่อกับเขตการปกครองข้างเคียงดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับอำเภอท่าใหม่และอำเภอเมืองจันทบุรี

ทิศตะวันออก ติดต่อกับอำเภอขลุง

ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอขลุงและอ่าวไทย

ทิศตะวันตก ติดต่อกับอ่าวไทย

การปกครองส่วนภูมิภาค

อำเภอแหลมสิงห์แบ่งพื้นที่การปกครองออกเป็น 7 ตำบล 65 หมู่บ้าน ได้แก่

1. ปากน้ำแหลมสิงห์ 16 หมู่บ้าน
2. เกาะเปร็ด 7 หมู่บ้าน
3. หนองซึม 10 หมู่บ้าน
4. พลิว 12 หมู่บ้าน
5. คลองน้ำเค็ม 6 หมู่บ้าน
6. บางสระแก้ว 5 หมู่บ้าน
7. บางกะไชย 9 หมู่บ้าน

การปกครองส่วนท้องถิ่น

ท้องที่อำเภอแหลมสิงห์ประกอบด้วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 6 แห่ง ได้แก่

1. เทศบาลตำบลปากน้ำแหลมสิงห์ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลปากน้ำแหลมสิงห์ทั้งตำบล
2. เทศบาลตำบลพลิว ครอบคลุมพื้นที่ตำบลพลิวและตำบลคลองน้ำเค็มทั้งตำบล
3. องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะเปร็ด ครอบคลุมพื้นที่ตำบลเกาะเปร็ดทั้งตำบล
4. องค์การบริหารส่วนตำบลหนองซึม ครอบคลุมพื้นที่ตำบลหนองซึมทั้งตำบล
5. องค์การบริหารส่วนตำบลบางสระแก้ว ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบางสระแก้วทั้งตำบล
6. องค์การบริหารส่วนตำบลบางกะไชย ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบางกะไชยทั้งตำบล

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ธนวรรณ นุ่มอยู่ (2548, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองที่มีผลต่อพฤติกรรมและความพึงพอใจ ของสมาชิกกองทุนในจังหวัดสระบุรี

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองในจังหวัดสระบุรี 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการกู้เงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองในจังหวัดสระบุรี 3) เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองในจังหวัดสระบุรี 4) เพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 5) เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองของสมาชิกกองทุน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 6) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการกู้เงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง 7) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองกับระดับความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองในจังหวัดสระบุรี การวิจัยครั้งนี้รวบรวมข้อมูลจากสมาชิกกองทุนจำนวน 400 คน ประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS ใช้สถิติค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความแตกต่างโดยใช้ค่า t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ด้วยค่า F-test การทดสอบนัยสำคัญทางสถิติเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD การทดสอบความสัมพันธ์ด้วยไคสแควร์ (+,c) (2) และการหาความสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product-moment correlation coefficient) ผลการวิจัย พบว่า 1) ระดับความคิดเห็นด้านการวางแผน มีระดับความคิดเห็นมาก รองลงมาเป็นด้านการควบคุม ด้านการประสานงาน ด้านการจัดองค์การ มีระดับความคิดเห็นปานกลาง 2) สมาชิกกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองส่วนใหญ่กู้เงินเพื่อไปชำระหนี้ ได้ใช้เงินตามวัตถุประสงค์เป็นบางส่วน กู้เงินเพื่อไปประกอบอาชีพเดิม หลังจากกู้เงินรายได้มากขึ้น 3) ระดับความพึงพอใจในด้านระยะเวลาการคืนเงินกู้ ด้านกฎระเบียบของกองทุน และด้านวงเงินกู้ มีระดับความพึงพอใจมาก รองลงมาเป็นด้านการบริหารงานของคณะกรรมการมีระดับความพึงพอใจปานกลาง 4) การเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจ พบว่า อายุแตกต่างกันมีระดับความพึงพอใจด้านกฎระเบียบของกองทุนแตกต่างกัน ส่วนสถานภาพ และการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจด้านกฎระเบียบของกองทุน และด้านระยะเวลาการคืนเงินกู้แตกต่างกัน ส่วนอาชีพแตกต่างกันมีระดับความพึงพอใจทุกด้านแตกต่างกัน และส่วนรายได้แตกต่างกันมีระดับความพึงพอใจด้านวงเงินกู้ ด้านกฎระเบียบของกองทุน ด้านระยะเวลาการคืนเงินกู้แตกต่างกัน 5) การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง พบว่า สถานภาพแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นด้านการวางแผน และการประสานงานแตกต่างกัน ส่วนอาชีพแตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นทุกด้านแตกต่างกัน และส่วนรายได้แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นด้านการวางแผน และด้านการจัดองค์การแตกต่างกัน 6) สถานภาพ การศึกษา อาชีพ และรายได้ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมสาเหตุที่กู้เงิน และการนำเงินไปประกอบอาชีพ

ส่วนรายได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เงินตามวัตถุประสงค์ส่วนสถานภาพ และอาชีพ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมรายได้หลังการกู้เงิน 7) ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ ด้านการประสานงาน และด้านการควบคุม มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจด้านการบริหารงาน ของคณะกรรมการ มีความสัมพันธ์ในระดับสูงถึงระดับปานกลาง ส่วนด้านวงเงินกู้ ด้านกฎระเบียบ ของกองทุน มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางถึงระดับต่ำ ส่วนด้านระยะเวลาการคืนเงินกู้ มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำถึงระดับต่ำมาก

จิริยา วงศ์กำแหง (2551, บทคัดย่อ) ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ของกองทุนหมู่บ้าน จังหวัดปัตตานี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพ ในการดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้าน จังหวัดปัตตานี ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการ ดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้าน จังหวัดปัตตานี และปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการ ดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้าน จังหวัดปัตตานี กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ กองทุนหมู่บ้าน จำนวน 249 กองทุน จากกองทุนหมู่บ้านทั้งหมด 659 กองทุน ผู้ให้ข้อมูลของกองทุน คือ ประธานกองทุน หมู่บ้าน จำนวน 249 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นอย่างเป็นสัดส่วน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression) ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพในการดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้าน จังหวัดปัตตานี มีประสิทธิภาพ สูง ร้อยละ 10.44 ประสิทธิภาพปานกลาง ร้อยละ 19.28 และประสิทธิภาพต่ำ ร้อยละ 70.28
2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้าน จังหวัดปัตตานี คือ 1) ปัจจัยด้านคณะกรรมการ ได้แก่ ภาวะผู้นำของคณะกรรมการ ประสิทธิภาพ ในการบริหาร กลุ่ม ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนหมู่บ้าน 2) ปัจจัยด้านสมาชิกกองทุน ได้แก่ การมีส่วนร่วม ของสมาชิก และ 3) ปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกองทุน ปัจจัยทั้งหมดนี้ มีประสิทธิภาพในการพยากรณ์ของกองทุนหมู่บ้าน จังหวัดปัตตานี ได้ร้อยละ 47.6
3. ปัญหาในการดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้าน ได้แก่ สมาชิกไม่ชำระเงินคืนตามสัญญา คณะกรรมการขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการบริหารจัดการ จำนวนเงินกู้ไม่เพียงพอกับความ ต้องการของสมาชิก ข้อเสนอแนะ ได้แก่ ขยายระยะเวลาการส่งคืนเงินกู้ จัดอบรมด้านการบริหาร จัดการให้กับคณะกรรมการกองทุน และจัดสรรเงินกู้ยืมเพิ่มขึ้น

ถนิงนิจ ศิริสมบุรณ์, ถันธะ จันทะเสนา และดวงดา สราญรมย์ (2553, บทคัดย่อ) ในการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารงานกองทุนหมู่บ้านในเขตอำเภอสิเกา จังหวัด นครราชสีมา มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาร่วมกันของประชาชนในหมู่บ้าน ในเขตอำเภอ สิเกา จังหวัดนครราชสีมา 2) เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจของประชาชนในหมู่บ้าน ในเขตอำเภอ

สี่คือ จังหวัดนครราชสีมา 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารงานของกองทุนหมู่บ้านในเขตอำเภอสี่คือ จังหวัดนครราชสีมา 4) เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วม ความรู้ ความเข้าใจ และการบริหารงานของกองทุนหมู่บ้าน ในเขตอำเภอสี่คือ จังหวัดนครราชสีมา เมื่อจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน 5) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมและความรู้ความเข้าใจ กับการบริหารงานของกองทุนหมู่บ้าน ในเขตอำเภอสี่คือ จังหวัดนครราชสีมา โดยมีกลุ่มตัวอย่าง 352 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม และใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที่ การทดสอบค่าเอฟ การวิเคราะห์ความแปรปรวนครั้งเดียว การทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีพิชเชอร์ ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 41-50 ปี ระดับการศึกษาประถมศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพเกษตรกรกรรม และรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาท ในภาพรวมของปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารงานกองทุนหมู่บ้าน ในเขตอำเภอสี่คือ จังหวัดนครราชสีมา อยู่ในระดับมากทุกรายการ โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยที่สุด ได้แก่ การบริหารของคณะกรรมการหมู่บ้าน การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการหมู่บ้าน และความรู้ความเข้าใจของคณะกรรมการหมู่บ้าน ปัจจัยที่มีผลเมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า ในภาพรวม การบริหารของคณะกรรมการหมู่บ้าน การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการหมู่บ้าน และความรู้ความเข้าใจของคณะกรรมการหมู่บ้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัจจัยที่มีผลเมื่อจำแนกตามอายุ พบว่า ในภาพรวม ด้านความรู้ความเข้าใจของคณะกรรมการหมู่บ้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และด้านการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 สำหรับด้านการบริหารงานของคณะกรรมการ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารงานเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า รายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารเมื่อจำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า ในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

กาญจนา สวัสดิ์ (2554, บทคัดย่อ) ประสิทธิภาพในการดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้าน ตำบลลำพูน อำเภอบ้านนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา ประสิทธิภาพในการดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้านตำบลลำพูน อำเภอบ้านนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี เปรียบเทียบประสิทธิภาพในการดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้านตำบลลำพูน อำเภอบ้านนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานของสมาชิกกองทุน กลุ่มตัวอย่างคือ สมาชิกกองทุนหมู่บ้านตำบลลำพูน อำเภอบ้านนาสาร จังหวัด สุราษฎร์ธานี จำนวน 400 คน เก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีของเซฟเฟ

ผลการวิจัยสรุป พบว่า สมาชิกผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 31-40 ปี สมรสแล้ว การศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา อาชีพเกษตรกร มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 1,0001-20,000 บาท สมาชิกในครอบครัว 3-4 คน เป็นสมาชิกกองทุนหมู่บ้าน 1-2 ปี ใช้บริการกองทุนหมู่บ้านมากกว่า 6 เดือนต่อครั้ง รู้จักกองทุนหมู่บ้านจากผู้นำชุมชน และการใช้บริการด้านการกู้ยืมประสิทธิภาพในการดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้าน ตำบลลำพูน อำเภอบ้านนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี ภาพรวมอยู่ในระดับมากและรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าการกำหนดกลุ่มเป้าหมายมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ข้อมูลพื้นฐานของสมาชิกกองทุนทุกด้าน ยกเว้นเพศ ทำให้ประสิทธิภาพในการดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้านตำบลลำพูน อำเภอบ้านนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เสกสรรค์ บุญรอด (2553, บทคัดย่อ) การศึกษาเรื่องการประเมินผลและความพึงพอใจของนักเรียนระดับอุดมศึกษาต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา : กรณีศึกษาสถาบันการศึกษา ระดับอุดมศึกษา บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการดำเนินงานของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาและศึกษาปัจจัยภูมิหลังของนักศึกษา (เพศ, ภูมิภาค, จำนวนพี่น้อง, การศึกษาของผู้ปกครอง, อาชีพของผู้ปกครอง, รายได้ของครอบครัว) ว่านักศึกษามีภูมิหลังต่างกัน มีความพึงพอใจในกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่แตกต่างกันหรือไม่ ผลการศึกษาพบว่าการดำเนินงานของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา 1) การกำหนดเกณฑ์รายได้ของผู้มีสิทธิ์กู้ยืมที่สูงเกินไป 2) การขาดกลไกในการตรวจสอบ 3) การขาดกลไกในการติดตามชำระหนี้คืนที่มีประสิทธิภาพทำให้เกิดความสูญเสียต่อรัฐและผู้เสียหาย 4) การขาดกลไกในการติดตามและประเมินผลความพึงพอใจของนักเรียนระดับอุดมศึกษาต่อกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา เมื่อจำแนกตามเพศ, ภูมิภาค, จำนวนพี่น้อง, อาชีพของผู้ปกครอง, รายได้ของครอบครัว พบว่าไม่มีความแตกต่าง ยกเว้นปัจจัยด้านระดับการศึกษาของผู้ปกครองจะมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

พรพิมล เฉลิมมีประเสริฐ และภณิศา สุนทรไชย (2554, บทคัดย่อ) การวิจัยเรื่องการบริหารจัดการเงินกู้ยืมกองทุนหมู่บ้าน เพื่อการพัฒนาครอบครัวอย่างยั่งยืน จังหวัดมหาสารคาม กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการเลือกแบบเจาะจงจากกองทุนหมู่บ้าน ชุมชนเมือง จังหวัดมหาสารคาม ทั้ง 3 เขต เขตละ 2 ชุมชน รวมเป็น 6 ชุมชน ในแต่ละเขตเลือกชุมชนที่มีเงินกองทุนมาก 2 ลำดับ นำประชากร คือ จำนวนสมาชิกกองทุนฯ ที่กู้ยืมจาก 6 ชุมชน จำนวน 619 คนมาสุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) กำหนดให้ค่าความเคลื่อนที่ .05 ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 277 คน ผลการวิจัย พบว่า ด้านข้อมูลส่วนบุคคล 1) สมาชิกส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 84.24

ส่วนใหญ่มีอายุมากกว่า 59 ปีขึ้นไป สถานภาพส่วนใหญ่สมรสแล้ว จำนวนสมาชิกในครอบครัว มีจำนวน 4-6 คน จำนวนบุตรหรือผู้ที่ต้องรับผิดชอบที่กำลังศึกษาเล่าเรียน มีจำนวน 2 คน อาชีพของสมาชิกส่วนใหญ่ พบว่า มีอาชีพค้าขาย ระดับการศึกษาของสมาชิกส่วนใหญ่อยู่ในระดับ ประถมศึกษา รายได้ของครอบครัวต่อเดือน อยู่ระหว่าง 3,000-5,000 บาท 2) พื้นที่ที่ทำกิน ของสมาชิกส่วนใหญ่ มีที่ต่ำกว่า 1 ไร่ มีที่อยู่อาศัยเป็นบ้านพักของตนเอง ไม่มีภาระในการผ่อนชำระ 3) จำนวนเงินที่ยกย่องกองทุนของสมาชิกส่วนใหญ่ อยู่ระหว่างจำนวน 15,001-20,000 บาท ส่วนจำนวนหนี้คงเหลืออื่น ส่วนใหญ่ไม่มีหนี้สินเพราะรออนุมัติเงินกู้

นิพล น้อย (2554, บทคัดย่อ) การศึกษาเรื่องประชาชนกับการบริหารกองทุนหมู่บ้าน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มี ผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้าน และศึกษาร่วมกันของประชาชนใน การบริหารงานกองทุนหมู่บ้าน เพื่อเปรียบเทียบกองทุน ที่ประสบผลสำเร็จในระดับต่าง ๆ ของกองทุนหมู่บ้านตำบลเขาเจ็ดยอดการศึกษาครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถามจาก กลุ่มตัวอย่าง 400 คน ประกอบด้วย คณะกรรมการบริหาร และสมาชิกกองทุนหมู่บ้านตำบลเขาเจ็ดยอด และการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้การเก็บข้อมูลจากการ สัมภาษณ์ประธานกองทุนหมู่บ้าน 12 กองทุน และเจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชนของสำนักงานพัฒนาชุมชน อำเภอทับคล้อ 2 คน

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 75.8 เป็นสมาชิกกองทุนหมู่บ้าน และ ร้อยละ 24.3 เป็นคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน ร้อยละ 36.50 มีอายุระหว่าง 31-40 ปี ร้อยละ 87 จบการศึกษาระดับประถมศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 42.3 ประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม และร้อยละ 39 รับจ้างทั่วไป

เสาวลักษณ์ เรื่องวิจุนากุล (2554, บทคัดย่อ) การมีส่วนร่วมของสมาชิก ในการบริหารงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ในเขตพื้นที่ตำบลนาคา อำเภอสุขสำราญ จังหวัด ระนอง การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของสมาชิก 2) เพื่อศึกษาระดับ ความรู้ความเข้าใจ ของสมาชิก 3) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการมีส่วนร่วม 4) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ ของความรู้ความเข้าใจกับการมีส่วนร่วมของ สมาชิกในการบริหารงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชน เมืองในเขตพื้นที่ตำบลนาคา อำเภอสุขสำราญ จังหวัดระนอง กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 282 คน

ผลการวิจัยการมีส่วนร่วมของสมาชิกในการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชน เมือง ในเขตพื้นที่ตำบลนาคา อำเภอสุขสำราญ วัตถุประสงค์ พบว่า 1) การมีส่วนร่วมของสมาชิก ในการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ในเขตพื้นที่ตำบลนาคา โดยภาพรวม อยู่ใน ระดับปานกลาง 2) ความรู้ความเข้าใจของสมาชิกเกี่ยวกับการบริหารงาน กองทุนหมู่บ้านและ ชุมชนเมืองในเขตพื้นที่ตำบลนาคา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด 3) ศึกษาเปรียบเทียบ

การมีส่วนร่วมของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ในเขตพื้นที่ตำบลนาคา อำเภอสุขสำราญ จังหวัดระนอง พบว่า เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ตำแหน่งในกองทุนหมู่บ้าน ระยะเวลาเป็นสมาชิกและความเข้าใจของสมาชิก แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน 4) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของความรู้ความเข้าใจและกับการมีส่วนร่วมของสมาชิกในการบริหารงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองในเขตพื้นที่ตำบลนาคา อำเภอสุขสำราญ จังหวัดระนองพบว่าค่า Sig. เท่ากับ 0.009 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.878 ซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน อยู่ในระดับสูงมาก ดังนั้น ความรู้ความเข้าใจของสมาชิกเกี่ยวกับการบริหารงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองในเขตพื้นที่ ตำบลนาคา อำเภอสุขสำราญ จังหวัดระนองมีผลต่อการมีส่วนร่วมของสมาชิกในการบริหารงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองในเขตพื้นที่ตำบลนาคา อำเภอสุขสำราญ จังหวัดระนอง

ปิยะ ลิขิตมณีชัย (2555, บทคัดย่อ) การศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพบริการของสำนักงานพาณิชย์จังหวัดจันทบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพบริการของสำนักงานพาณิชย์ จังหวัดจันทบุรี และเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพบริการของสำนักงานพาณิชย์จังหวัดจันทบุรี จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ กลุ่มตัวอย่างเป็นประชาชนผู้ที่มาใช้บริการของสำนักงานพาณิชย์จังหวัดจันทบุรี จำนวน 246 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test สำหรับเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระที่มี 2 กลุ่ม และใช้สถิติ One-way ANOVA สำหรับเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระที่มี 3 กลุ่มขึ้นไป โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการศึกษาพบว่า ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพบริการของสำนักงานพาณิชย์จังหวัดจันทบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียด สรุปได้ว่า ประชาชนมีความพึงพอใจต่อคุณภาพบริการของสำนักงานพาณิชย์จังหวัดจันทบุรี อันดับแรก คือ ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ รองลงมาคือ ด้านการให้ความมั่นใจแก่ผู้บริการ ด้านความเชื่อถือไว้วางใจได้ ด้านความเข้าใจและเห็นอกเห็นใจในผู้รับบริการ และอันดับสุดท้ายคือ ด้านความเป็นรูปธรรมของบริการ ประเมินผลผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพบริการของสำนักงานพาณิชย์จังหวัดจันทบุรี จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ ต่างกัน มีความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพบริการของสำนักงานพาณิชย์จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มี อาชีพ ต่างกันมีความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพบริการของสำนักงานพาณิชย์จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ณัฐพร ปิ่นประภา (2555, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความพึงพอใจในการบริการงานทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัวประชาชนของเทศบาลเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับความพึงพอใจในการบริการงานทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัว เทศบาลเมืองนครพนม 2) การเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการของงานทะเบียนราษฎร จำแนกตามตามลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ผลการศึกษาพบว่า ระดับการให้บริการงานทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัว เทศบาลเมืองนครพนม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับระดับความพึงพอใจในการบริการงานทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัว เทศบาลเมืองนครพนม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจในการบริการงานทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัว เทศบาลเมืองนครพนม จำแนกตาม เพศ อายุ การศึกษา และอาชีพ พบว่า ผู้รับบริการที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจในการบริการงานทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัว เทศบาลเมืองนครพนม โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้รับบริการที่มีอายุ การศึกษา อาชีพต่างกัน มีความพึงพอใจในการบริการงานทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัวเทศบาลเมืองนครพนม โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บุญกลาง เรืองแสน และคณะ (2559, บทคัดย่อ) การศึกษาครั้งนี้เป็นการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านในเขตอำเภอกำแพง จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการศึกษา พบว่า สมาชิกกองทุนหมู่บ้านมีความคิดเห็นมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการ ๑ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก แนวทางการพัฒนา ๑ พบว่า ควรมีการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่เป็นผู้ดูแล และเป็นพี่รียากองทุนหมู่บ้าน มีการสร้างโครงสร้างการบริหารงานกองทุนที่ชัดเจนและมีการประสานงานกันระหว่างกรรมการกองทุนอย่างสม่ำเสมอจะช่วยดูแลและแก้ไขปัญหา เช่น การทวงเงินสมาชิกที่ไม่ชำระเงินคืน ถ้ากรรมการกองทุนมีหนังสือเตือนแล้ว ยังไม่ยอมชำระ นายอำเภอก็จะไปช่วยแก้ปัญหา ด้านการวางแผน พบว่า นโยบายกองทุน ๑ เป็นนโยบายที่รัฐบาลต้องการช่วยเหลือประชาชนที่ยากจนอย่างแท้จริง และคิดว่าสามารถกระตุ้นเศรษฐกิจระดับรากหญ้าได้ บุคลากรที่รับผิดชอบในการดำเนินงาน จะเป็นกรรมการกองทุนซึ่งชุมชนเลือกกันเอง กรรมการหมู่บ้านระดับอำเภอมีความสามารถ ตั้งใจทำงาน เหน็ดเหนื่อยมีความรู้ทางด้านเศรษฐศาสตร์และเคยทำงานที่กองทุนนี้สามารถดำเนินการได้ดี ด้านการจัดองค์กร พบว่า การพิจารณารับสมัคร การพิจารณาการกู้ยืม การชำระเงินคืน การทำบัญชี และการตรวจสอบเงินกองทุน รวมถึงการประชุมพบปะ พบว่า กรรมการกองทุนดำเนินได้เป็นอย่างดีแล้ว ด้านการควบคุม พบว่า การพิจารณารับสมัคร เป็นไปตามข้อบังคับของกองทุน ผู้สมัครเป็นสมาชิกต้องมีภูมิลำเนาอยู่ในชุมชนครบ 1 ปี แต่ถ้าเป็นสมาชิกแล้วลาออก จะต้องสมัครสมาชิกใหม่อีก ต้องลาออกไปแล้วครบ 2 ปี โดยพิจารณาวัตถุประสงค์

ของการกู่ยืม และจะให้ความเป็นธรรม

ตารางที่ 2-2 สรุปการเปรียบเทียบตัวแปรต้นกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรอิสระ	ผู้วิจัย/ ปีที่วิจัย	ชื่อเรื่อง	ผลการวิจัย
เพศ	ณัฐพร ปิ่นประภา (2555)	ความพึงพอใจในการบริการงาน ทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัว ประชาชนของเทศบาลเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม	ผู้รับบริการที่มีเพศต่างกัน มี ความพึงพอใจ ๑ โดยรวมไม่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05
เพศ	ปิยะ ลิขิตมณีชัย (2557)	ความพึงพอใจของประชาชนต่อ คุณภาพบริการของสำนักงานพาณิชย์ จังหวัดจันทบุรี	ประชาชนที่มีเพศ ต่างกันมีความ พึงพอใจ ๑ ไม่แตกต่างกัน
เพศ	คณิงนิจ ศิริสมบูรณ์ และคณะ (2553)	ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารงานกองทุน หมู่บ้านในเขตอำเภอสีคิ้ว จังหวัด นครราชสีมา	เพศมีผลต่อการบริหารของ คณะกรรมการหมู่บ้าน การมี ส่วนร่วมของคณะกรรมการ หมู่บ้าน และความรู้ความเข้าใจ ของคณะกรรมการหมู่บ้าน ไม่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05
อายุ	เสาวลักษณ์ เรืองวิรุจนากุล (2554)	การมีส่วนร่วมของสมาชิกในการ บริหารงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชน เมือง ในเขตพื้นที่ตำบลนาคา อำเภอ สุขसारาย จังหวัดระนอง	พบว่าอายุ แตกต่างกันอย่างไม่มี นัยสำคัญทางสถิติ
อายุ	ณัฐพร ปิ่นประภา (2555)	ความพึงพอใจในการบริการงาน ทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัว ประชาชนของเทศบาลเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม	ผู้รับบริการที่มีอายุ ต่างกัน มี ความพึงพอใจโดยรวมแตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ตารางที่ 2-2 (ต่อ)

ตัวแปร อิสระ	ผู้วิจัย/ ปีที่วิจัย	ชื่อเรื่อง	ผลการวิจัย
อายุ	คณิงนิจ ศิริสมบุรณ์และ คณะ (2553)	ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารงานกองทุน หมู่บ้านในเขตอำเภอสีคิ้ว จังหวัด นครราชสีมา	พบว่าอายุแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
อาชีพ	เสกสรรค์ บุญรอด (2553)	การประเมินผลและความพึงพอใจของ นักเรียนระดับอุดมศึกษาต่อกองทุนเงิน ให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา : กรณีศึกษา สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา	อาชีพของผู้ปกครอง พบว่า ไม่มีความแตกต่าง
อาชีพ	ณัฐพร ปิ่นประภา (2555)	ความพึงพอใจในการบริการงานทะเบียน ราษฎรและบัตรประจำตัวประชาชนของ เทศบาลเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม	อาชีพต่างกัน มีความพึง พอใจ โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05
อาชีพ	เสกสรรค์ บุญรอด (2553)	การประเมินผลและความพึงพอใจของ นักเรียนระดับอุดมศึกษาต่อกองทุนเงิน ให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา : กรณีศึกษา สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา	อาชีพของผู้ปกครอง พบว่า ไม่มีความแตกต่าง
รายได้	ปิยะ ลิขิตมณีชัย (2557)	ความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพ บริการของสำนักงานพาณิชย์จังหวัด จันทบุรี	รายได้ ต่างกันมีความพึง พอใจ ไม่แตกต่างกัน
รายได้	คณิงนิจ ศิริสมบุรณ์ และคณะ (2553)	ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารงานกองทุน หมู่บ้านในเขตอำเภอสีคิ้ว จังหวัด นครราชสีมา	รายได้ต่อเดือน พบว่า ใน ภาพรวม แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001
รายได้	เสาวลักษณ์ เรืองวิรุจนากุล (2554)	การมีส่วนร่วมของสมาชิกในการ บริหารงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชน เมือง ในเขตพื้นที่ตำบลนาคา อำเภอสุข สำราญ จังหวัดระนอง	พบว่า รายได้ แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตารางเปรียบเทียบงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรอิสระโดยผู้วิจัยตัดสินใจเลือก
ตัวแปรสำหรับงานวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการ
ของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ
และรายได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี และเปรียบเทียบความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ และรายได้ ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอวิธีดำเนินการศึกษาตามหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. เสนอผลการแปลผล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ สมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี จำนวน 6,531 คน (สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอแหลมสิงห์, 2559)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ สมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี จำนวน 377 คน ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Yamane (1970) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ซึ่งแทนค่าตามสูตรได้ ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

n = ขนาดตัวอย่าง

N = ประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนในการสุ่ม กำหนดให้คลาดเคลื่อนได้ 0.05%

$$\text{แทนค่า } n = \frac{6,531}{1 + (6,531) (.05)^2}$$

$$n = 376.915$$

เมื่อได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ จำนวน 377 คน ผู้ศึกษาได้ดำเนินการโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) โดยใช้ตารางเลขสุ่ม โดยมีเลขกำกับหน่วยรายชื่อทั้งหมดของประชากร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ และรายได้ เป็นแบบสอบถามที่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถเลือกตอบได้ตามรายการ (Check-list) โดยเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Close ended question) ให้เลือกตอบในช่องที่กำหนดจำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี ได้แก่ การวางแผน การจัดการองค์การ การนำและการควบคุม จำนวน 4 ด้าน ประกอบด้วยแบบสอบถามปลายปิด (Close ended question) ให้เลือกตอบในช่องที่กำหนดเป็นแบบสอบถามที่แสดงความคิดเห็นตามระดับความคิดเห็นมี 4 ระดับ เกณฑ์การให้คะแนนตามมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ (Rating scale) จำนวน 16 ข้อ โดยมีหลักเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ความพึงพอใจมากที่สุด	ให้	4 คะแนน
ความพึงพอใจมาก	ให้	3 คะแนน
ความพึงพอใจน้อย	ให้	2 คะแนน
ความพึงพอใจน้อยที่สุด	ให้	1 คะแนน

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

แบบสอบถามฉบับนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ในเรื่องความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี โดยนำมากำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย กำหนดนิยามและเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ แบบ Rating scale (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 162) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นจากนั้นนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องแล้วนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ

3. นำแบบสอบถามฉบับร่าง เสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิและอาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม โดยให้ตรงตามเนื้อหา (Content validity) การใช้ถ้อยคำภาษา สำนวน ความชัดเจนในข้อคำถามและครอบคลุมเรื่องที่ศึกษา จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย

3.1 รองศาสตราจารย์ ดร.พงษ์เสฐียร เหลืองอลงกต ตำแหน่ง ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาจันทบุรี วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

3.2 อาจารย์พรเทพ นามกร ตำแหน่ง อาจารย์ประจำวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

3.3 นายธีรโชติ มีผิว ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชนชำนาญาน

4. นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้ (Tryout) กับบุคลากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยการหาค่าความเที่ยงหรือความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม (Reliability) แบบ Cronbach's alpha ได้ค่าความเที่ยงหรือความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.84 ซึ่งถือว่าแบบสอบถามนี้มีความเชื่อถือได้สามารถนำไปเก็บข้อมูลจริงต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอนดังนี้

1. ส่งแบบสอบถามให้ด้วยตนเอง โดยขอความร่วมมือจากสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล ระหว่างเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2558 ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2559 เป็นเวลา 6 เดือน

2. จากการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามไปจำนวน 377 ชุด โดยสามารถเก็บกลับคืนและตรวจสอบความสมบูรณ์ได้ ทั้งหมด 377 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

โดยการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ โดยได้ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ในการตอบแบบสอบถาม แล้วนำมาลงรหัสข้อมูล และนำมาวิเคราะห์ประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล SPSS

2. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพและรายได้ สถิติที่ใช้ คือ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

3. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี สถิติที่ใช้ คือ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

4. ทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติเชิงอนุมานทดสอบความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามโดยใช้สถิติ t-test สำหรับเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระที่มี 2 กลุ่ม และใช้สถิติ One-way ANOVA สำหรับเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระที่มี 3 กลุ่ม ขึ้นไป และหากพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 จะทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการ LSD (Least significant difference test)

เกณฑ์การแปลผล

การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยมีเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 162)

$$\begin{aligned} \text{ช่วงกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{4 - 1}{4} \\ &= 0.75 \end{aligned}$$

คะแนนของค่าเฉลี่ย

3.26-4.00 หมายถึง ความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี มีความพึงพอใจมากที่สุด

2.51-3.25 หมายถึง ความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี มีความพึงพอใจมาก

1.76-2.50 หมายถึง ความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี มีความพึงพอใจน้อย

1.00-1.75 หมายถึง ความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการ
ของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้าน ต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี และเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ แบบสอบถามในเรื่องเกี่ยวกับความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้าน ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ ด้านการนำ และด้านการควบคุม ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ สมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี กลุ่มตัวอย่างจำนวน 377 คน ด้วยการใช้สูตรการคำนวณของ Yamane (1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และกำหนดความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5% เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี ใช้สถิติเชิงพรรณนาวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี และเปรียบเทียบความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ ออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี

ตอนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4-1 จำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	179	47.48
หญิง	198	52.52
รวม	377	100
อายุ		
20 ปีขึ้นไป-30 ปี	109	28.92
30 ปีขึ้นไป-40 ปี	63	16.71
40 ปีขึ้นไป-50 ปี	134	35.54
50 ปีขึ้นไป	71	18.83
รวม	377	100
อาชีพ		
เกษตรกร	83	22.02
ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	17	4.51
พนักงานบริษัท	28	7.43
รับจ้างทั่วไป	34	9.02
ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว	117	31.03
นักเรียน/ นักศึกษา	98	25.99
อื่น ๆ	-	-
รวม	377	100
รายได้		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	8	2.12
5,001-10,000 บาท	73	19.36
10,001-15,000 บาท	127	33.69
15,001 บาทขึ้นไป	169	44.83
รวม	377	100

จากตารางที่ 4-1 จำนวนร้อยละจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 52.52 และเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 47.48 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.54 รองลงมามีอายุ 20 ปีขึ้นไป - 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.92 อายุ 50 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 18.83 และสุดท้ายมีอายุ 30 ปีขึ้นไป-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.71 ส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว เป็นอันดับแรก คิดเป็นร้อยละ 31.03 รองลงมาอาชีพนักเรียน/ นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 25.99 อาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 22.02 อาชีพรับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 9.02 และอันดับสุดท้ายอาชีพข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 4.51 ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป เป็นอันดับแรก คิดเป็นร้อยละ 44.83 รองลงมามีรายได้ 10,001-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.69 รายได้ 5,001-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 19.36 และอันดับสุดท้ายรายได้ ต่ำกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 2.12 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี

ตารางที่ 4-2 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี ด้านการวางแผน

ด้านการวางแผน	ระดับความพึงพอใจ				\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด				
1. กองทุน ฯ มีการวางแผนหรือกำหนดเป้าหมายของกองทุนฯอย่างชัดเจน	209 (55.44)	150 (39.79)	18 (4.77)	-	3.51	0.59	มากที่สุด	1
2. กองทุน ฯ มีการวางแผนในการบริหารงานมีทั้งแผนระยะสั้นและแผนระยะยาว	106 (28.12)	248 (65.78)	23 (6.10)	-	3.22	0.54	มาก	4
3. กองทุน ฯ บริหารจัดการโดยมีความรู้และความพร้อมในการจัดตั้ง	154 (40.85)	180 (47.75)	43 (11.41)	-	3.29	0.66	มากที่สุด	3

ตารางที่ 4-2 (ต่อ)

ด้านการวางแผน	ระดับความพึงพอใจ				\bar{X}	SD	แปล ความ	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด				
4. กองทุน ฯ บริหารงาน อย่างมีประสิทธิภาพ และ ประสิทธิผลนำไปสู่การ ปฏิบัติได้อย่างแท้จริง	201 (53.32)	160 (42.44)	16 (4.24)	-	3.49	0.58	มากที่สุด	2
ภาพรวม					3.38	0.31	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4-2 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี ด้านการวางแผน พบว่า สมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี มีความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 3.38$, $SD = 0.31$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดสรุปได้ดังนี้

สมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี มีความพึงพอใจ ในเรื่องกองทุนฯมีการวางแผนหรือกำหนดเป้าหมายของกองทุนฯอย่างชัดเจน มีความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 3.51$, $SD = 0.59$) เป็นอันดับแรก รองลงมาเรื่องกองทุนฯบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างแท้จริง มีความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 3.49$, $SD = 0.58$) เรื่องกองทุนฯบริหารจัดการโดยมีความรู้และความพร้อมในการจัดตั้ง มีความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 3.29$, $SD = 0.66$) และสุดท้ายเรื่องกองทุนฯมีการวางแผนในการบริหารงานมีทั้งแผนระยะสั้นและแผนระยะยาว มีความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 3.22$, $SD = 0.54$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-3 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี ด้านการจัดองค์การ

ด้านการจัดองค์การ	ระดับความพึงพอใจ				\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด				
1. กองทุน ฯ มีการกำหนดอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงานอย่างเหมาะสม	155 (41.11)	207 (54.91)	15 (3.98)	-	3.37	0.56	มากที่สุด	4
2. กองทุน ฯ มีโครงสร้างอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ และสายการบังคับบัญชาไว้อย่างชัดเจน	230 (61.01)	136 (36.07)	11 (2.92)	-	3.58	0.55	มากที่สุด	1
3. กองทุน ฯ การจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงานและตำแหน่งหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	202 (53.58)	169 (44.83)	6 (1.59)		3.52	0.53	มากที่สุด	3
4. กองทุน ฯ มีการจัดตั้งคณะกรรมการที่ทำงานอย่างโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้	211 (55.97)	150 (39.79)	16 (4.24)		3.52	0.58	มากที่สุด	2
ภาพรวม					3.50	0.26	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4-3 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี ด้านการจัดองค์การ พบว่า สมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี มีความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 3.50$, $SD = 0.26$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดสรุปได้ดังนี้

สมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี มีความพึงพอใจ ในเรื่องกองทุนฯมีโครงสร้างอำนาจหน้าที่

ความรับผิดชอบ และสายการบังคับบัญชาไว้อย่างชัดเจน มีความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 3.58$, $SD = 0.55$) เป็นอันดับแรก รองลงมาเรื่องกองทุน ฯ มีการจัดตั้งคณะกรรมการที่ทำงานอย่างโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ มีความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 3.52$, $SD = 0.58$) เรื่องกองทุน ฯ การจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงานและตำแหน่งหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย มีความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 3.52$, $SD = 0.53$) และสุดท้ายเรื่องกองทุน ฯ มีการกำหนดอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงานอย่างเหมาะสม มีความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 3.37$, $SD = 0.56$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-4 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี ด้านการนำ

ด้านการนำ	ระดับความพึงพอใจ				\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด				
1. กองทุน ฯ เป็นสถาบันการเงินชุมชนได้อย่างมั่นคง	88 (23.34)	283 (75.07)	6 (1.59)	-	3.22	0.45	มาก	4
2. กองทุน ฯ สามารถส่งเสริมให้สมาชิกดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงได้	142 (37.67)	229 (60.74)	6 (1.59)	-	3.36	0.51	มากที่สุด	3
3. กองทุน ฯ ช่วยให้สมาชิกในชุมชนมีความเข้มแข็ง และสามารถช่วยเหลือตนเองได้ในระดับหนึ่ง	158 (41.91)	207 (54.91)	12 (3.18)	-	3.39	0.55	มากที่สุด	2
4. กองทุน ฯ การเปิดโอกาสให้สมาชิกมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ	243 (64.46)	125 (33.16)	9 (2.39)	-	3.62	0.53	มากที่สุด	1
ภาพรวม					3.40	0.25		มากที่สุด

จากตารางที่ 4-4 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง

อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี ด้านการนำ พบว่า สมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี มีความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 3.40$, $SD = 0.25$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดสรุปได้ดังนี้

สมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี มีความพึงพอใจ ในเรื่องกองทุน ฯ การเปิดโอกาสให้สมาชิกมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ มีความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 3.62$, $SD = 0.53$) เป็นอันดับแรก รองลงมาเรื่องกองทุน ฯ ช่วยให้สมาชิกในชุมชนมีความเข้มแข็ง และสามารถช่วยเหลือตนเองได้ในระดับหนึ่ง มีความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 3.39$, $SD = 0.55$) เรื่องกองทุน ฯ สามารถส่งเสริมให้สมาชิกดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงได้ มีความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 3.36$, $SD = 0.51$) และสุดท้ายเรื่องกองทุน ฯ เป็นสถาบันการเงินชุมชนได้อย่างมั่นคง มีความพึงพอใจมาก ($\bar{X} = 3.22$, $SD = 0.45$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-5 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี ด้านการควบคุม

ด้านการควบคุม	ระดับความพึงพอใจ				\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด				
1. กองทุน ฯ สามารถแก้ไขปัญหาได้ตรงตามเป้าประสงค์ของสมาชิก	174 (46.15)	203 (53.85)	-	-	3.46	0.50	มากที่สุด	3
2. กองทุน ฯ มีระบบและกลไกในการติดตามสมาชิก ฯ	221 (58.62)	139 (36.87)	17 (4.51)	-	3.54	0.58	มากที่สุด	2
3. การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามมาตรฐานกำหนด	190 (50.40)	167 (44.30)	14 (3.71)	6 (1.59)	3.44	0.65	มากที่สุด	4

ตารางที่ 4-5 (ต่อ)

ด้านการควบคุม	ระดับความพึงพอใจ				\bar{X}	SD	แปล ความ	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด				
4. กองทุน ฯ มีหน่วย ตรวจสอบภายในของ กองทุน ฯ ทำหน้าที่ช่วย ควบคุมตรวจสอบการ ปฏิบัติงานได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	235 (62.33)	137 (36.34)	5 (1.33)	-	3.61	0.51	มาก ที่สุด	1
ภาพรวม					3.51	0.22		มากที่สุด

จากตารางที่ 4-5 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองอำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี ด้านการควบคุม พบว่า สมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี มีความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 3.51$, $SD = 0.22$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดสรุปได้ดังนี้

สมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองอำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี มีความพึงพอใจ ในเรื่องกองทุน ฯ มีหน่วยตรวจสอบภายในของกองทุน ฯ ทำหน้าที่ช่วยควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 3.61$, $SD = 0.51$) เป็นอันดับแรก รองลงมาเรื่องกองทุน ฯ มีระบบและกลไกในการติดตามสมาชิกมีความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 3.54$, $SD = 0.58$) เรื่องกองทุน ฯ สามารถแก้ไขปัญหาได้ตรงตามเป้าประสงค์ของสมาชิก มีความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 3.46$, $SD = 0.50$) และสุดท้ายเรื่องการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามมาตรฐานกำหนด มีความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 3.44$, $SD = 0.65$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี โดยภาพรวม

ความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี	\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
1. ด้านการวางแผน	3.38	0.31	มากที่สุด	4
2. ด้านการจัดองค์การ	3.50	0.26	มากที่สุด	2
3. ด้านการนำ	3.40	0.25	มากที่สุด	3
4. ด้านการควบคุม	3.51	0.29	มากที่สุด	1
ภาพรวม	3.45	0.20	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4-6 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี โดยภาพรวม พบว่า สมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี มีความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 3.51$, $SD = 0.22$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดสรุปได้ดังนี้

สมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี มีความพึงพอใจ ในด้านการควบคุม มีความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 3.51$, $SD = 0.29$) เป็นอันดับแรก รองลงมาด้านการจัดองค์การ มีความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 3.50$, $SD = 0.26$) ด้านการนำ มีความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 3.40$, $SD = 0.25$) และอันดับสุดท้ายด้านการวางแผน มีความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 3.38$, $SD = 0.31$) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 สมาชิกที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรีแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-7 การเปรียบเทียบเพศกับความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี

เพศ	จำนวนคน	\bar{X}	SD	t	Sig.
ชาย	179	3.41	0.24	-3.09	0.00*
หญิง	198	3.48	0.13		

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4-7 การเปรียบเทียบเพศกับความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี พบว่าค่า Sig. = 0.03 แสดงว่า สมาชิกที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรีแตกต่างกันจึงยอมรับสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 2 สมาชิกที่มีอายุต่างกันมีความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-8 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3	0.22	0.07	1.87	0.13
ภายในกลุ่ม	373	14.29	0.04		
รวม	376	14.50			

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4-8 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง

อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามอายุ พบว่า ค่า $\text{Sig.} \geq .05$ แสดงว่า สมาชิกที่มีอายุต่างกันมีความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 3 สมาชิกที่มีอาชีพต่างกันมีความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรีแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-9 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5	1.49	0.30	8.47	0.00*
ภายในกลุ่ม	371	13.01	0.04		
รวม	376	14.50			

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4-9 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามอาชีพ พบว่า ค่า $\text{Sig.} \leq .05$ แสดงว่า สมาชิกที่มีอาชีพต่างกันมีความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐาน และได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี LSD (Least significant difference test) ได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตารางที่ 4-10 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post hoc) ของค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจ
ของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง
อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	\bar{X}	เกษตรกร	ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัท	รับจ้าง ทั่วไป	ค้าขาย/ ธุรกิจ ส่วนตัว	นักเรียน/ นักศึกษา	อื่น ๆ
เกษตรกร	3.44	-		.20*				
ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	3.53		-	.28*				
พนักงาน บริษัท	3.24			-		-.25*	-.21*	
รับจ้างทั่วไป	3.43				-			
ค้าขาย/ ธุรกิจ ส่วนตัว	3.49					-		
นักเรียน/ นักศึกษา	3.45						-	
อื่น ๆ	-							-

จากตารางที่ 4-10 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธี
การทดสอบ LSD (Least significant difference test) พบว่า สมาชิกที่มีอาชีพต่างกันมีความพึงพอใจ
ของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอ
แหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่

คู่ที่ 1 สมาชิกที่มีอาชีพเกษตรกร แตกต่างกันมากกว่า กับสมาชิกที่มีอาชีพพนักงาน
บริษัท

คู่ที่ 2 สมาชิกที่มีอาชีพข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ แตกต่างกันมากกว่า กับสมาชิกที่มีอาชีพ
พนักงานบริษัท

คู่ที่ 3 สมาชิกที่มีอาชีพพนักงานบริษัท แตกต่างกันน้อยกว่า กับสมาชิกที่มีอาชีพค้าขาย/
ธุรกิจส่วนตัว

คู่ที่ 4 สมาชิกที่มีอาชีพพนักงานบริษัท แตกต่างกันน้อยกว่า กับสมาชิกที่มีอาชีพ
นักเรียน/ นักศึกษา

สมมติฐานที่ 4 สมาชิกที่มีรายได้ต่างกันมีความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรีแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-11 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามรายได้

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3	1.13	0.38	10.47	0.00*
ภายในกลุ่ม	373	13.37	0.04		
รวม	376	14.50			

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4-11 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามรายได้พบว่า ค่า Sig. $\leq .05$ แสดงว่า สมาชิกที่มีรายได้ต่างกันมีความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ จึงยอมรับสมมติฐาน และได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี LSD (Least significant difference test) ได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตารางที่ 4-12 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post hoc) ของค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามรายได้

รายได้	\bar{X}	ต่ำกว่า 5,000 บาท	5,001-10,000 บาท	10,001-15,000 บาท	15,001 บาทขึ้นไป
ต่ำกว่า 5,000 บาท	3.38	-			
5,001-10,000 บาท	3.34		-	-.12*	-.14*
10,001-15,000 บาท	3.46			-	
15,001 บาทขึ้นไป	3.48				-

จากตารางที่ 4-12 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบ LSD (Least significant difference test) พบว่า สมาชิกที่มีรายได้ต่างกันมีความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่

คู่ที่ 1 สมาชิกที่มีรายได้ 5,001-10,000 บาท แตกต่างกันอย่างน้อยกว่า กับสมาชิกที่มีรายได้ 10,001-15,000 บาท

คู่ที่ 2 สมาชิกที่มีรายได้ 5,001-10,000 บาท แตกต่างกันอย่างน้อยกว่า กับสมาชิกที่มีรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป

ตารางที่ 4-13 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1. สมาชิกที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรีแตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
2. สมาชิกที่มีอายุต่างกันมีความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
3. สมาชิกที่มีอาชีพต่างกันมีความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรีแตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
4. สมาชิกที่มีรายได้ต่างกันมีความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรีแตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่องความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี และเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้าน ฯ ใช้สถิติเชิงพรรณนาวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี และเปรียบเทียบความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี ทั้ง 4 ด้าน โดยเก็บข้อมูลจากสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี กลุ่มตัวอย่างจำนวน 377 คน ผู้วิจัยนำเสนอผลการศึกษาดังต่อไปนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเรื่องความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง มีอายุ 40 ปีขึ้นไป-50 ปี มีอาชีพค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว และรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี

ความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี โดยภาพรวม สมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี มีความพึงพอใจมากที่สุด เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า ด้านการควบคุม มีความพึงพอใจมากที่สุด เป็นอันดับแรก รองลงมาด้านการจัดองค์การ มีความพึงพอใจมากที่สุด ด้านการนำ มีความพึงพอใจมากที่สุด และอันดับสุดท้ายด้านการวางแผน มีความพึงพอใจมากที่สุด

ตอนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล พบว่า

1. สมาชิกที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรีแตกต่างกัน ยอมรับสมมติฐาน
2. สมาชิกที่มีอายุต่างกันมีความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน
3. สมาชิกที่มีอาชีพต่างกันมีความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรีแตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐาน
4. สมาชิกที่มีรายได้ต่างกันมีความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรีแตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐาน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี ผู้วิจัยขออภิปรายผลการวิจัยดังนี้

1. ผลการศึกษาความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการ

ของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี พบว่าโดยภาพรวม สมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี มีความพึงพอใจมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของเสาวลักษณ์ เรื่องวิรุจนาถุ (2554, บทคัดย่อ) การมีส่วนร่วมของสมาชิกในการบริหารงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ในเขตพื้นที่ตำบลนาคา อำเภอสุขสำราญ จังหวัดระนอง พบว่าความรู้ความเข้าใจของสมาชิกเกี่ยวกับการบริหารงาน กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองในเขตพื้นที่ตำบลนาคา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ชัดแย้งกับงานวิจัยของคณินิจ ศิริสมบุรณ์ และคณะ (2553, บทคัดย่อ) ในการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารงานกองทุนหมู่บ้านในเขตอำเภอสิเกา จังหวัดนครราชสีมา พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารงานกองทุนหมู่บ้าน ในเขตอำเภอสิเกา จังหวัดนครราชสีมา อยู่ในระดับมากที่สุดทุกรายการ ซึ่งผู้ทำวิจัย มีความคิดเห็นในแต่ละด้าน ดังนี้

1.1 ด้านการวางแผน พบว่า สมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี มีความพึงพอใจมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของธนวรรณ นุ่มอยู่ (2548, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองที่มีผลต่อพฤติกรรมและความพึงพอใจ ของสมาชิกกองทุนในจังหวัดสระบุรี พบว่าด้านการวางแผน มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจด้านการบริหารงานของคณะกรรมการ มีความสัมพันธ์ในระดับสูง ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า กองทุน ฯ มีการวางแผนระยะสั้น และแผนระยะยาวหรือกำหนดเป้าหมายของกองทุน ฯ อย่างชัดเจน อีกทั้งมีการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ จึงทำให้สมาชิกมีความพึงพอใจมากที่สุด

1.2 ด้านการจัดองค์การ สมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี มีความพึงพอใจมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของธนวรรณ นุ่มอยู่ (2548, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองที่มีผลต่อพฤติกรรมและความพึงพอใจ ของสมาชิกกองทุนในจังหวัดสระบุรี พบว่าด้านการจัดองค์การ มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจด้านการบริหารงานของคณะกรรมการ มีความสัมพันธ์ในระดับสูง ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า กองทุน ฯ การจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงานและตำแหน่งหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย และมีการจัดตั้งคณะกรรมการที่ทำงานอย่างโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ จึงทำให้สมาชิกมีความพึงพอใจมากที่สุด

1.3 ด้านการนำ สมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี มีความพึงพอใจมากที่สุด ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัย บุญคลอง เรื่องแสน และคณะ พิลุน (2559, บทคัดย่อ) การศึกษาครั้งนี้เป็นการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านในเขตอำเภอกำแพง จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า มีการนำ การวางแผนสร้างโครงสร้าง

การบริหารงานกองทุนที่ชัดเจนและมีการประสานงานกันระหว่างกรรมการกองทุนอย่างสม่ำเสมอ จะช่วยดูแลและแก้ไขปัญหา อยู่ในระดับมาก ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า กองทุน ฯ สามารถส่งเสริมให้สมาชิกดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงได้ และช่วยให้สมาชิกในชุมชนมีความเข้มแข็ง และสามารถช่วยเหลือตนเองได้ จึงทำให้สมาชิกมีความพึงพอใจมากที่สุด

1.4 ด้านการควบคุม สมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้าน และชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี มีความพึงพอใจมากที่สุด ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของคณิงนิจ ศิริสมบุรณ์ และคณะ (2553, บทคัดย่อ) ในการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารงานกองทุนหมู่บ้านในเขตอำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา พบว่า มีการควบคุมจากการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการหมู่บ้าน อยู่ในระดับมาก ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า กองทุน ฯ มีระบบและกลไกในการติดตามสมาชิก ฯ อีกทั้งหน่วยตรวจสอบภายในของกองทุน ฯ ทำหน้าที่ช่วยควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงทำให้สมาชิกมีความพึงพอใจมากที่สุด

2. การเปรียบเทียบความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ อภิปรายผลได้ว่า

2.1 สมาชิกที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรีแตกต่างกัน ขัดแย้งกับงานวิจัยของคณิงนิจ ศิริสมบุรณ์และคณะ (2553) ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารงานกองทุนหมู่บ้านในเขตอำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา พบว่า เพศมีผลต่อการบริหารของคณะกรรมการหมู่บ้าน การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการหมู่บ้าน และความรู้ความเข้าใจของคณะกรรมการหมู่บ้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในความคิดเห็นของผู้วิจัยเห็นว่า แต่ละเพศมีความรู้สึก ในการรับรู้ถึงการบริหารจัดการแตกต่างกัน เช่น เพศหญิง มีความรู้สึกที่ละเอียดอ่อนลึกซึ้งมากกว่าเพศชาย จึงทำให้มีความพึงพอใจที่แตกต่างกัน

2.2 สมาชิกที่มีอายุต่างกันมีความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน ขัดแย้งกับงานวิจัยของเสาวลักษณ์ เรื่องวิรุจนาถ (2554) การมีส่วนร่วมของสมาชิกในการบริหารงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ในเขตพื้นที่ตำบลนาคา อำเภอสุขสำราญ จังหวัดระนอง พบว่าอายุ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ในความคิดเห็นของผู้วิจัยเห็นว่าสมาชิกแต่ละช่วงอายุ มีความสัมพันธ์กันทางสังคม ความผูกพันด้วยการเรียนรู้จากเพื่อนสอนเพื่อน พี่สอนน้อง โดยมีการถ่ายทอดความพึงพอใจถึงกันได้ จึงทำให้มีความพึงพอใจที่ไม่แตกต่าง

2.3 สมาชิกที่มีอาชีพต่างกันมีความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรีแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐพร ปิ่นประภา (2555) ความพึงพอใจในการบริการงานทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัวประชาชนของเทศบาลเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม พบว่า อาชีพต่างกัน มีความพึงพอใจ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในความคิดเห็นของผู้วิจัยเห็นว่าสมาชิกที่มีอาชีพต่างกัน มีการถ่ายทอดความพึงพอใจ การแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็น ประสบการณ์ที่ต่างกันออกไป จึงทำให้มีความพึงพอใจที่แตกต่างกัน

2.4 สมาชิกที่มีรายได้ต่างกันมีความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรีแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของเสาวลักษณ์ เรืองวิรุจนากุล (2554) การมีส่วนร่วมของสมาชิกในการบริหารงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ในเขตพื้นที่ตำบลนาคา อำเภอสุขสำราญ จังหวัดระนอง พบว่า รายได้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ในความคิดเห็นของผู้วิจัยเห็นว่า สมาชิกที่มีรายได้ต่างกันนั้น มีการใช้ประโยชน์จากกองทุนหมู่บ้านที่ต่างกันออกไป จึงทำให้มีความพึงพอใจที่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี พบว่า สมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี มีความพึงพอใจด้านการวางแผน และด้านการนำ เป็นสองอันดับสุดท้าย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะบางประเด็น ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรกำหนดนโยบายด้านการวางแผน กองทุนหมู่บ้านมีการวางแผนในการบริหารงาน มีทั้งแผนระยะสั้นและแผนระยะยาว
2. ควรกำหนดนโยบายด้านการนำ โดยจัดตั้งกองทุนหมู่บ้านเป็นสถาบันการเงินชุมชน ได้อย่างมั่นคง

ข้อเสนอเชิงปฏิบัติการ

1. จัดประชุมการวางแผนในการบริหารงานของกองทุนทั้งแผนระยะสั้นและแผนระยะยาวทุกเดือนอย่างสม่ำเสมอ

2. สมาชิกของกองทุนแสดงความคิดเห็นในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีความเข้มแข็ง ดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงได้

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. ควรศึกษาวิจัยในเรื่องความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี เชิงคุณภาพ

2. ควรศึกษาเรื่องความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ในพื้นที่อื่น ๆ นำผลการศึกษามาพัฒนาการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองให้ดีขึ้น

บรรณานุกรม

- กาญจนา สวัสดิ์. (2554). **ประสิทธิภาพในการดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้านตำบลลำพูน อำเภอ บ้านนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี**. ภาคนิพนธ์หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารธุรกิจ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- คณิงนิจ ศิริสมบุรณ์, ฉันทะ จันทะเสนา และดวงตา สราญรมย์. (2553). **ปัจจัยที่มีผลต่อการ บริหารงานกองทุนหมู่บ้านในเขตอำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา**. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, (3)3, 1-15.
- จริยา วงศ์กำแหง. (2551). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้าน จังหวัดปัตตานี**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาศึกษาศาสตร์เพื่อพัฒนา ชุมชน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- เซอร์โต้, ซามูเอล ซี. (2543). **การจัดการสมัยใหม่**. (พัชนี นนทศักดิ์ และปิยะพันธ์ ปิงเมือง, แปล). กรุงเทพฯ: เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า.
- ณัฐพร ปิ่นประภา. (2555). **ความพึงพอใจในการบริการงานทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัว ประชาชนของเทศบาลเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม**. เข้าถึงได้จาก <http://www.bkk.umdc.tsu.ac.th/>
- ดำรงค์ วัฒนา. (2545). **คู่มือการจัดทำแผนยุทธศาสตร์สำหรับหน่วยงานภาครัฐ**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์กรสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2540). **พฤติกรรมผู้บริโภคทางการตลาด**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ชนวรรณ นุ่มอยู่. (2548). **การบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองที่มีผลต่อพฤติกรรม และความพึงพอใจ ของสมาชิกกองทุนในจังหวัดสระบุรี**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการทั่วไป, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนครศรีอยุธยา.
- ธริศร เทียบปาน. (2557). **การบริหารงานวิชาการ**. เข้าถึงได้จาก <http://tharisorn09.blogspot.com/>
- นพดล เหล่ากอ. (2549). **นโยบายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง สำนักงานคณะกรรมการกองทุน หมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชา การบริหารทั่วไป, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- นิพล ผมน้อย. (2554). **ประชาชนกับการบริหารกองทุนหมู่บ้าน**. งานนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร มหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยพิษณุโลก.

- บุญคลอง เรื่องแสน และคณะ พิลิน. (2559). การบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านในเขตอำเภอ
คำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์. วารสารการเมืองการปกครอง, 6(1), 133-150.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปิยะ ลิขิตมณีชัย. (2557). ความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพบริการของสำนักงานพาณิชย์
จังหวัดจันทบุรี. งานนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการภาครัฐ
และภาคเอกชน, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พรพิมล เฉลิมมีประเสริฐ และภณิศา สุนทรไชย. (2554). การบริหารจัดการเงินกู้ยืมกองทุนหมู่บ้าน
เพื่อพัฒนาครอบครัวอย่างยั่งยืน จังหวัดมหาสารคาม. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม, (5)2, 185-191.
- พิมลจรรย์ นามวัฒน์. (2544). ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารธุรกิจ (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ:
เท็กซ์ แอนด์ เฮอร์นัล.
- ระเบียบคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติว่าด้วยการจัดตั้งและบริหารกองทุน
หมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ พ.ศ. 2551. (2551, 22 กุมภาพันธ์). ราชกิจจานุเบกษา.
หน้า 1-23.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และสมชาย หิรัญกิตติ. (2545). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ: ชรรรมสาร.
- ศูนย์พัฒนาและประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. (2557). รายงานผลการสำรวจ
ความพึงพอใจของผู้รับบริการของศูนย์พัฒนาและประกันคุณภาพการศึกษาประจำปี
งบประมาณ พ.ศ.2557. มหาสารคาม: สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมคิด บางโม. (2546). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ: จูนพับลิชชิ่ง.
- สุรัสวดี ราชกุลชัย. (2543). การวางแผนและการควบคุมทางการบริหาร (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์จามจุรี.
- เสกสรรค์ บุญรอด. (2553). การประเมินผลและความพึงพอใจของนักเรียนระดับอุดมศึกษา
ต่อกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา: กรณีศึกษาสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา.
งานนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์,
คณะรัฐประศาสนศาสตร์, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- เสาวลักษณ์ เรื่องวิรุจนากุล. (2554). การมีส่วนร่วมของสมาชิกในการบริหารงานกองทุนหมู่บ้าน
และชุมชนเมือง ในเขตพื้นที่ตำบลนาคา อำเภอสุขสำราญ จังหวัดระนอง. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- สำนักงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ. (2559). หลักการกองทุนหมู่บ้าน
และชุมชนเมือง. เข้าถึงได้จาก <http://www.villagefund.or.th/>

สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอแหลมสิงห์. (2559). กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์
จังหวัดจันทบุรี. จันทบุรี: สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอแหลมสิงห์.

อเนก สุวรรณบัณฑิต และภาสกร อุดลพัฒน์กิจ. (2548). จิตวิทยาการบริการ. กรุงเทพฯ:
เพรส แอนด์ ดีไซน์.

อาภรณ์รัตน์ เลิศไผ่รอด. (2554). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริการสาธารณะตามหลัก
สารณียธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกรด จังหวัดนครสวรรค์. วิทยานิพนธ์
พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

Alan, B. (1972). **Readings in curriculum evaluation dubugue**. Iowa: Wm. C. Brown.

Bartol, K. M., & Martin, D. C. (1997). **Management** (2nd ed.). New York: McGraw-Hill.

Fayol, H. (1964). **General industrial management**. London: Pitman and Sons.

Gareth, R. J., & Jenifer, M. G. (2000). **Contemporary management**. New York: McGraw-Hill.

Gulick, L., & Lydall, U. (1973). **Paper on the sciences of administration**. New York: Institute of
Public Administration.

Herzberg, F., Mausner, B., & Synderman, B. (1959). **The motivation to work** (2nd ed.). New York:
John Wiley and Sons.

Millet, J. D. (1954). **Management in the public service**. New York: McGrew-Hill Book.

Parasuraman, A., Zeithaml, V. A., & Berry, L. L. (1988). SERVQUAL: A multiple-item scale for
measuring consumer perceptions of service quality. **Journal of Marketing**, 64, 12-40.

Ricky W. G., & Griffin. (1999). **Management** (6th ed.). Boston: Houghton Griffin.

Schermerhorn, J. R. (1999). **Management**. New York: John Wiley & Sons.

Stephen, P. R. (1997). **Managing Today**. New York: Prentice Hall.

Vitor, B., & Mallen, R. E. (1981). **Legal malpractice** (2nd ed.). St.Paul.Min: West publishing.

Wolman, B. B. (1973). **Dictionary of behavior science**. New York: Van Nostrand Rinehold

Yamane, T. (1970). **Statistics: An introductory analysis**. New York: Harper and Row.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

เรื่อง ความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชน
เมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี

คำชี้แจงการตอบแบบสอบถาม

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี และเปรียบเทียบความพึงพอใจของสมาชิกฯ ในฐานะที่ท่านเป็นสมาชิกของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองฯ จะให้ข้อมูลและแสดงความคิดเห็นของท่านในแบบสอบถามเพื่อจะได้นำข้อมูลเหล่านี้ไปวิเคราะห์ในภาพรวมแล้วจะนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการบริหารจัดการในกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี เพื่อประโยชน์ขององค์กรและสามารถตอบสนองความต้องการของท่านได้มากที่สุด โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับความเป็นจริง และโปรดตอบคำถามทุกข้อ เพื่อประโยชน์ในการประมวลผล

1. เพศ

1. ชาย

2. หญิง

2. อายุ

1. 20 ปีขึ้นไป-30 ปี

2. 30 ปีขึ้นไป-40 ปี

3. 40 ปีขึ้นไป-50 ปี

4. 50 ปีขึ้นไป

3. อาชีพ

1) เกษตรกรรม

2) ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ

3) พนักงานบริษัท

4) รับจ้างทั่วไป

5) ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว

6) นักเรียน/ นักศึกษา

7) อื่น ๆ ระบุ.....

4. รายได้

1) ต่ำกว่า 5,000 บาท

2) 5,001-10,000 บาท

3) 10,001-15,000 บาท

4) 15,001 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 สอบถามความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านต่อการบริหารจัดการ
ของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านและโปรดตอบ
คำถามทุกข้อเพื่อประโยชน์ในการประมวลผล

ข้อ	ความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้าน ต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้าน และชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัด จันทบุรี	ระดับความพึงพอใจ				สำหรับ ผู้วิจัย
		มากที่สุด (4)	มาก (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)	
ด้านที่ 1 การวางแผน						
1	กองทุน ฯ มีการวางแผนหรือกำหนด เป้าหมายของกองทุน ฯ อย่างชัดเจน					
2	กองทุน ฯ มีการวางแผนในการบริหารงาน มีทั้งแผนระยะสั้นและแผนระยะยาว					
3	กองทุน ฯ บริหารจัดการโดยมีความรู้และ ความพร้อมในการจัดตั้ง					
4	กองทุน ฯ บริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลนำไปสู่การปฏิบัติได้ อย่างแท้จริง					
ด้านที่ 2 การจัดองค์การ						
5	กองทุน ฯ มีการกำหนดอำนาจหน้าที่และ ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน อย่างเหมาะสม					
6	กองทุน ฯ มีโครงสร้างอำนาจหน้าที่ ความ รับผิดชอบ และสายการบังคับบัญชาไว้อย่าง ชัดเจน					
7	กองทุน ฯ การจัดบุคลากรให้เหมาะสม กับงานและตำแหน่งหน้าที่ที่ได้รับ มอบหมาย					

ข้อ	ความพึงพอใจของสมาชิกกองทุนหมู่บ้าน ต่อการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้าน และชุมชนเมือง อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัด จันทบุรี	ระดับความพึงพอใจ				สำหรับ ผู้วิจัย
		มากที่สุด (4)	มาก (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)	
8	กองทุน ฯ มีการจัดตั้งคณะกรรมการที่ ทำงานอย่างโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้					
ด้านที่ 3 การนำ						
9	กองทุน ฯ เป็นสถาบันการเงินชุมชนได้ อย่างมั่นคง					
10	กองทุน ฯ สามารถส่งเสริมให้สมาชิก ดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงได้					
11	กองทุน ฯ ช่วยให้สมาชิกในชุมชน มีความเข้มแข็ง และสามารถช่วยเหลือ ตนเองได้ในระดับหนึ่ง					
12	กองทุน ฯ การเปิดโอกาสให้สมาชิก มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ					
ด้านที่ 4 การควบคุม						
13	กองทุน ฯ สามารถแก้ไขปัญหาได้ตรง ตามเป้าประสงค์ของสมาชิก					
14	กองทุน ฯ มีระบบและกลไกในการ ติดตามสมาชิก ฯ					
15	การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผล การปฏิบัติงานตามมาตรฐานกำหนด					
16	กองทุน ฯ มีหน่วยตรวจสอบภายใน ของกองทุน ฯ ทำหน้าที่ช่วยควบคุม ตรวจสอบการปฏิบัติงานได้อย่างมี ประสิทธิภาพ					

ขอขอบคุณที่ร่วมตอบแบบสอบถาม